

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

EIKONES

ΑΡ. 430 17 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1964

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ
ΠΟΥ ΑΛΛΑΖΕΙ
ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΧΙΛΙΩΝ ΧΡΟΝΩΝ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ
ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΤΗΣ
ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΗΣ
ΕΙΣ ΑΓ. ΤΟΠΟΥΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΣΤΙΟΥΑΡΤ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΑΡΙΝΑΤΟΣ

ΚΡΗΤΗ ΚΑΙ ΜΥΚΗΝΑΪΚΗ ΕΛΛΑΣ

Α. ΞΥΓΓΟΠΟΥΛΟΣ-Φ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ
ΜΑΝΟΥΗΛ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΟΣ

Μ. ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ
Α. ΤΑΣΣΟΣ-Φ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ
ΜΝΗΜΕΙΑ
ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 430 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ Θ' 17 ΙΑΝ/ΡΙΟΥ 1964

*Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ *Ελένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. *Ηλίουπουλος
Διευθυνσεις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, *Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογράφου: Κ. Ζαχαριανίτης (*Αγίας Ζώνης 24, *Αθήναι)

Γραφεία:
Συντάξεις, Σωκράτους 57, *Αθήναι, Τηλεφ. 537-611
*Εκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, *Αθήναι, Τηλεφ. 971-685
Συνδρομαί:
*Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. *Ετήσια δραχ. 260.
*Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. *Ετήσια δολλάρ. 14.

*Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησης—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. *Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

*ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Οί αναγνώστες μας γράφουν

Μάταιος θόρυβος

Έχει δικιο εκείνος που ζητούσε να μη γίνουν μεγάλες προεκλογικές συγκεντρώσεις. Όχι για λόγους εμπειρικούς, αλλά γιατί δεν χρειάζονται. Έχει περάσει τόσο λίγος καιρός από τις προηγούμενες εκλογές, ώστε κανένα κόμμα δεν έχει να πη τίποτε καινούργιο. Ο κόσμος γνωρίζει τόσο καλά τί πρόκειται να' ακούσει, τα έχει τόσο πρόσφατα στο νου του, τα έχει διαβάσει κατά κόρον, έτσι, που νομίζω ότι κανείς δεν θα έχει διάθεση να τα ξανακούσει και από τα μπαλκόνια. Είναι και η ανθρωπιστική πλευρά που πρέπει να προσεχθεί. Οι ταλαίπωροι οι υποψήφιοι (και κυρίως οι αποτυχόντες) θα υποχρεωθούν να ξαναχρίσουν την βασανιστική εκείνη άγωνα εκστρατεία στις συνοικίες («Χθές ωμίλησεν εις ένδουςιδίως ακροατήριον και έδεδθη πολυμελής επιτροπής φίλων του»), όπου θα εκφωνήσουν τους ίδιους λόγους και θα προδούν στις ίδιες χειραψίες, κεράσματα, υπσχέσεις, χαμόγελα κλπ. τα όποια αποτελούν το πικρόν ποτήριον της προεκλογικής πρακτικής. Γιατί έλοι αυτοί οι δαπανηροί μετέδρες; Έξ άλλου τα προσωπικά προσόντα των υποψηφίων είναι γνωστά στους ψηφοφόρους, τίποτε δεν έχει μεσολαθήσει που να αλλάξει τις γνώμες εκάστου περί του ποίος είναι ο καθένας. Αν καθιερωνόταν μία σιωπηλή εκλογική περίοδος, θα είχαμε μία καλή αρχή δια το μέλλον.

*Αθήναι

Ο. ΡΑΠΤ.

Έκτος της «μόδας»

Επιτρέψατέ μου να παρατηρήσω ότι ο προσφάτως παρατηρούμενος και διατυμπανιζόμενος φιλελευθερισμός στα θρησκευτικά και εκκλησιαστικά ζητήματα είναι ανεπιτήρητος και, τουλάχιστον, παράδοξος. Αι θρησκευτικά παραδόσεις, αι δοξασίαι και αι αντιλήψεις δεν περιέχονται στις κοτηγορίες εκείνες των ιδεών ή των πραγμάτων τα όποια ακολουθούν την μόδα. Είναι ψυχικές και πνευματικές καταστάσεις, οι όποιες διαμορφώθηκαν επί πολλούς αιώνες με συνεχή προσθήκη στοιχείων της Ιεράς παραδόσεως, του τυπικού, της διδασκαλίας και του ζωντανού παραδείγματος των Πατέρων, των Συνοδών και της πείρας των Έκκλησιών. Όλα αυτά συγκροτούν το οικοδόμημα

της Έκκλησίας και αποτελούν ένιαίο σύνολο, ώστε αν αφαιρεθή ένας και μόνον λίθος, το οικοδόμημα θα καταρρεύσει. Δεν ισχύουν συνεπώς σκοπιμότητες γιατί οι Έκκλησίες δεν πολιτεύονται, ούτε επιδιορθώνονται η διασκευάζονται αιφνιδίως, ανάλογα προς τον άνεμο κάθε στιγμής.

Χ. Α. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟΥ

Αποδογματοποίηση

Το μίσος που θέλουν να καλλιεργήσουν μερικοί φανατικοί στις σχέσεις μεταξύ των πιστών της Ανατολικής και της Καθολικής Έκκλησίας είναι ξεπερασμένος και άνω περιεχομένου φανατισμός. Οι φανατικοί και των δυο πλευρών θεωρούν ότι οι πιστοί της άλλης πλευράς είναι αλλοδερμικοί και μάστιχα όχι στον βαθμό που είναι ένας μωσαϊκισμός ή ένας βουδδιστής, αλλά έχθροι, οι όποιοι πρέπει να υπεταγούν ή να εξοντωθούν. Αυτό το πνεύμα της Ιεράς Έξετάσεως ή της βυζαντινής δογματολογίας, δεν μπορεί να καθορίσει πλέον σήμερα την στάση των Έκκλησιών. Πριν από κάθε συζήτηση, ίσως θα έπρεπε να υπάρξει εκάτερωθεν μία αποφόρτιση από τα περιττά και επιβλαβή βάρος του παλαιού τυπικού όπλισμού των Έκκλησιών, ώστε η συζήτηση να μην προσκόπη στους τύπους και να εξετασθή επί τέλους σε έναν διάλογο, η ουσία των διαφορών.

Χ. Φ. ΙΩΑΝΝΟΥ

Τύπος και ούσια

Αν και δεν είμαι θεολόγος και δεν γνωρίζω τόσο καλά τις λεπτές και δυσνόητες, άλλωστε, δογματικές διαφορές μεταξύ Ανατολικής και Δυτικής Έκκλησίας, νομίζω ότι η ύφιστάμενη διαφορά δεν είναι θρησκευτική, αλλά εκκλησιαστική. Είναι δηλαδή ζήτημα ερμηνείας. Γιατί ένας ήταν ο Ιησούς και μία η Αγία Γραφή· όσες δε διαφορές ανακάλυψε κανείς στις επί μέρους δοξασίες, αυτές δεν μεταβάλλουν τις θεμελιώδεις αντιλήψεις της χριστιανικής διδασκαλίας. Γιατί, λοιπόν, οι μικρές ανθρώπινες λεπτομέρειες, να καλύπτουν την θεία ούσια του Λόγου;

Πάτριαι

Φ. Χ. ΠΑΤΑΙΔΗΣ

Τρέχουν...

...να...

...προλάβουν...

την

ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗ
του Σαββάτου

"Υπνος γλυκός, όνειρα ανάλαφρα..."

Η κόπωση της ημέρας σβήνει με τη
γαλήνη ενός αναπαυτικού ύπνου σε
σεντόνια άπαλά, άνερα, φίνα.

Καληνύχτα...

ΙΡΛΑΝΔΑ: Καλό, στερεό σεντόνι,
πάντοτε χιονάτο.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ: Λεπτό, φίνο σεντόνι
πολυτελείας.

Νο 120: Γερό, κατάλευκο σεντό-
νι ή σ' εύχαριστους χρωματι-
σμούς ανεξίτηλους.

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ντύνει, στολίζει, νοιουσιευεί!

Βεβαιωθείτε ότι στην ούγια υπάρχει το όνομα
ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ
Μόνον αυτό σας έγγουάται ανωτάτη ποιότητα.

**Βιβλία
που μās
έδιδαν**

«ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ Β' ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ
ΠΟΛΕΜΟΥ». Χρήστου 'Αν. Καθαράκη.
Έκδόσεις «Αύλος», σελ. 780, μεγάλου
σχήματος, με πολλές ιστορικές φωτο-
γραφίες.

Η πρώτη στην ελληνική βιβλιογραφία
συνθετική και κριτική εξιστόρηση
του τελευταίου πολέμου. Ο συγγραφέας,
ο διαπρεπής δημοσιογράφος, εξετάζει
την μεγάλη περιπέτεια της ανθρωπότη-
τος, τα δραματικά γεγονότα και τις κι-
νητήριες δυνάμεις με πνεύμα ιστορικής
ευσυνειδησίας και αντικειμενικότητας. Η
προσέλωσή του στις πηγές, στα έπιση-
μα ντοκουμέντα και τις υπεύθυνες εκθέ-
σεις, δίνει κύρος και επιστημονική στε-
ριότητα, ενώ η επίτυχής επιλογή του
ουσιώδους, που κατορθώνει ο δημοσιο-
γράφος, μαζί με το ζωηρό αφηγηματι-
κό ύφος, κάνουν το βιβλίο ένα έδιαφέ-
ρον και συναρπαστικό ανάγνωσμα. Στην
έργασία του χρησιμοποιεί έκλεκτικά ό-
λο το παγκόσμιο υλικό που αναφέρεται
στο θέμα, όλες τις αξιόπιστες πηγές, τα
άπομνημονεύματα των πρωταγωνιστών,
τις απόψεις των ειδικών, τις έργασίες
των μελετητών και τις αφηγήσεις των
μαρτύρων. Μέσα από όλο αυτό το πλι-
θος των στοιχείων, που συχνά είναι αντι-
φατικό και αλληλοσυγκρουόμενο, αναδύ-
ονται ανάγλυφα οι καταστάσεις, οι ζυ-
μώσεις, τα πολιτικά, στρατιωτικά και
κοινωνικά παρασκήνια, όλο το πλέγμα
των δυνάμεων που ώδηγησαν τον κόσμο
στην καταστροφή. Και όλα αυτά δίδον-
ται με πραγματικά περιστατικά, χωρίς
αφηρημένες θεωρίες ή γενικεύσεις. Στην
ιστορική διαδρομή εξετάζονται παραλ-
ληλα τα γεγονότα και οι έσωτερικές
διεργασίες που συνέβαιναν, οι διπλωμα-
τικές ενέργειες, τα μυστικά περιστατι-
κα, οι συνωμοσίες, οι ιδεολογικές κα-
τευθύνσεις, οι προσωπικές επιδιώξεις, οι
διάφορες τάσεις που διεμορφώθηκαν στα
άκρια στρατόπεδα και καθόρισαν τε-
λικά την έκβαση του πολέμου. Παράλλη-
λα γίνεται εξιστόρηση των στρατιωτικών
έπιχειρήσεων στα διάφορα μέτωπα, στα
μετώπισθεν, με τον αντίκτυπο που είχαν
τα γεγονότα αυτά στους λαούς. Έκείνο
που ενδιαφέρει τον συγγραφέα δεν είναι
το χρονικό, αλλά το «πώς» και το «για-
τί». Εξετάζει ολόκληρη την περίοδο (33
χρόνια), από το 1930 (οι άφορμές) μέ-
χρι σήμερα (οι συνέπειες) και απεικονί-
ζει με ενέργεια όλη την δραματική α-
νέλιξη της μεγαλύτερης περιπέτειας που
γνώρισε ο πλανήτης, με αντικειμενικό
σκοπό να φανεί μέσα από τα γεγονότα
η αλήθεια.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ Στιού-
αρτ είναι μια θαυμάσια
Καναδέζα που καταλαμβάνει
όλο και πιο μεγάλη θέ-
ση στον κόσμο του γαλλικού
κινηματογράφου. Τελευ-
ταία ταινία της — που δεν
έχει ακόμη προβληθεί στην
Αθήνα — ή «Νεαρή εποχή
Αθήνα», με δυο
των ερώτων, την Αγορό-
υ και την Προβό. Δεν κα-
τορθώνουν να μοιράσουν,
στην ταινία αυτή, σε ίσα
μέρη τον Ζαν-Πιέρ Βαρέζ.

«Γνώμη»

ΗΛΘΑΝ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ!
και έτσι μπορείτε να προσφέ-
ρετε στους έκλεκτους φίλους σας
τά παγκοσμίως φημισμένα Όλλαν-
δικά λικέρ BOLLS.

BOLSKAYA VODKA • APRICOT BRANDY
SILVER TOP DRY GIN • CHERRY BRANDY
CREME DE MENTHE (GREEN & WHITE)
CREME DE CACAO • CURACAO TRIPLE SEC

ΛΙΚΕΡ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

BOLLS

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΜΕΚΤΗΜΑ Α.Ε. ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 16-18, ΤΗΛ. 238.257, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΧΡΩΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΜΑΚΙΓΙΑΖ

«Το χρώμα είναι η ψυχή της Δημιουργίας». Ακόμη κι αυτός ο Μέγας Δημιουργός του σύμπαντος σκόρπισε αφέδωλα τα χρώματα στη φύση, σε όργιες συνδυασμούς.

Τήν ανάγκη να εκφρασθῇ μὲ τὸ χρώμα, τὴν ἐνοίωσιν καὶ ὁ ἄνθρωπος στὴν δημιουργικὴ του προσπάθεια. Καὶ πρώτη καὶ καλύτερη ἡ γυναίκα, ζητώντας νὰ ἐξυψώσῃ, νὰ διορθώσῃ καὶ νὰ ἐξιδανικεύσῃ τὴν ἴδια τὴν φύσιν. Γι' αὐτὸ καὶ ἀπὸ τοὺς προϊστορικοὺς ἀκέμῃ χρόνους, ἔχει νὰ χρησιμοποιήσῃ μὲ μαεστρία τὴν παλέττα τοῦ μακιγιάζ. Καὶ στὴν ἐποχὴ μας, ἀκέμῃ περισσότερο, ἔχει ἡ κάθε γυναίκα, πὼς ἡ ὁμορφιά δὲν εἶναι πλέον «θεῖον δῶρον», ἀλλὰ ΤΕΧΝΗ. Μία τέχνη πού κυριαρχεῖται ἀπὸ τὸ χρώμα.

Τὸ παγκοσμίου κυκλοφορίας περιοδικὸ μέδσα καὶ ὁμορφιάς Vogue, ἐξηγώντας κάποιο ἐξώφυλλό του, γράφει: «Κάτω ἀπὸ αὐτὸ τὸ ὠραῖο πρόσωπο ὑπάρχει ἓνα μυστικὸ. Τὸ μυστικὸ τοῦ χρώματος, πού μπορεῖ νὰ κατακτήσῃ κάθε γυναίκα, χρησιμοποιώντας τὸ νέο ἐπαναστατικὸ προϊόν τῆς Germaine Monteil, τὸ Color Secret».

Ἡ Germaine Monteil, πού δικάζα κατέχει τὸν τίτλο τῆς «Πρώτης Κυρίας τῶν Καλλυντικῶν», μὲ τὴν ἐξαιρετικὴ εὐαισθησία της στὰ χρώματα καὶ τὸ ἰδιαίτερα ἀνεπτυγμένο ταλέντο τῆς κομψότητος, πού τὴν διακρίνει, προσφέρει στὸν ὅλο τῆς γυναικείας ὁμορφιάς τὴν πῶ καταπληκτικὴ ἀνακάλυψιν τῆς τελευταίας 10ετίας.

Πράγματι, τὸ Color Secret εἶναι ἓνα προϊόν πού μόνον ἀπὸ τὰ χέρια ἐνὸς ἀληθινοῦ καλλιτέχνη θὰ μπορῶσιν νὰ γῇ. Οἱ ἰδιότητές του ἐθάνουν νὰ εἶναι σχεδὸν μαγικές. Κατερθώνει νὰ ἀλλάξῃ τὴν χρωματικὴ βάση τῆς ἐπιδερμίδος ἀπὸ αὐτὸ πού ἔτυχε νὰ εἶναι, σ' ἐκεῖνο πού ἐσεῖς θέλετε νὰ εἶναι. Φοριέται κάτω ἀπὸ τὸ μακιγιάζ ἢ καὶ μόνο του. Διορθώνει τὶς τυχόν μικροατέλειες, καλύπτει τὶς σκίες, τονώνει τὰ χλωμά δέρματα καὶ δίνει στὸ πρόσωπο μὴ φαντασμαγορικὴ ἀκτινοβολία. Τοῦ δίνει μὴ παιδικὴ καθαρότητα καὶ μὴ φεγγαβολὴ πού τὸ κάνουν νὰ μιάξῃ μὲ καθαρό μετᾶσι. Τὸ Color Secret εἶναι ἓνα προϊόν πού ταιριάζει ἀποκλειστικὰ στὴν προσωπικότητά σας καὶ σὰς δίνει τὴν κυριαρχία τῶν χρωμάτων, μετατρέποντας τὴν ὁμορφιά σας σὲ ὀνειρώδη ἐπίταση. Εἶναι τὸ μυστικὸ μὴς ἐπιτυχημένης προβολῆς τῆς ὁμορφιάς σας, σὲ κάθε σας ἐμφάνισιν.

Παρακολουθώντας τὰ μεγάλα, παγκοσμίου κυκλοφορίας, περιοδικὰ μέδσα, ὅπως τὸ Bazaar, τὸ Glamour, τὸ Votre Beauté, τὸ Mademoiselle κ.ά., διαπιστώνετε ὅμως ὅτι τὰ γνωστότερα μανιέζ τῶν Παρισίων καὶ τῆς Νέας Ὑόρκης, πού χρησιμοποιοῦν γιὰ τὰ ἐξώφυλλά τους, εἶναι μακιγιαρισμένα μὲ προϊόντα Germaine Monteil. Ἐνα γκοῦπ ἀπὸ εἰδικευμένες Demonstratrices, Expert στὰ ἐξέματα μακιγιάζ, εἶναι πρόθυμὲς νὰ σὰς βοηθήσουν νὰ ταιριάζετε τοὺς συνδυασμοὺς τῶν χρωμάτων μακιγιάζ μὲ τὰ χρώματα τοῦ προσώπου σας. Ζητήσατε τὴν συμβουλὴ τους ἀπὸ τὰ καλὰ κεντρικὰ φαρμακεία καὶ μωρπωλεῖα, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται στὶς διαφημιστικὰς ἀγγελίες τῆς Germaine Monteil.

Ἡ πῶ καταπληκτικὴ ἀνακάλυψιν τῆς 10ετίας

Μία προσωπικὴ δημιουργία τῆς

Germaine Monteil

Φοριέται κάτω ἀπ' τὸ μακιγιάζ ἢ καὶ μόνο του. Διορθώνει τὶς τυχόν μικροατέλειες, καλύπτει τὶς σκίες τονώνει τὰ χλωμά δέρματα καὶ δίνει στὸ πρόσωπο μὴ φαντασμαγορικὴ ἀκτινοβολία. Τὸ Color Secret εἶναι τὸ μυστικὸ μὴς ὁμορφιάς πού ποτὲ δὲν φανταστήκατε.

Δια περισσοτέρας πληροφορίας καὶ συμβουλὰς εἰς ζητήματα μακιγιάζ, ἀποταθῆτε εἰς τὰς εἰδικευμένας Demonstratrices τῆς Germaine Monteil, αἱ ὁποῖαι θὰ εὐρίσκονται τὴν προσεχὴ ἐβδομάδα 20-25 Ἰανουαρίου ἐ. ε. εἰς τὰ κάτωθι καταστήματα:

● Φαρμακεῖον Ἰ. Βαγενᾶ Λυκοῦργου 7	● Φαρμακεῖον Δ. Πιττινοῦ Βουλῆς 6 Μητροπόλεως
● » Η. Βυζᾶ Κανάρη 10	● » Δ. Θεοδωρίδου Βουλῆς 11
● » Γ. Γερολυμάτου Στᾶς Σπυριδιλίου 14	● Φαρμακεῖον Γ. Παναγᾶκη Σοφοκλέους 4
● » Μ. Λογοθέτη Πανεπιστημίου 38	● Μωρπωλεῖον ΖΩΡΖ Κανάρη 2
● » Π. Μαρωνοπούλου Φιλελλήνων 2	● Μεγάλον Καταστήματ' ΑΘΗΝΑΙΣ Σταδίου 33-35

ΕΝΑΓΚΑΛΙΣΜΟΣ

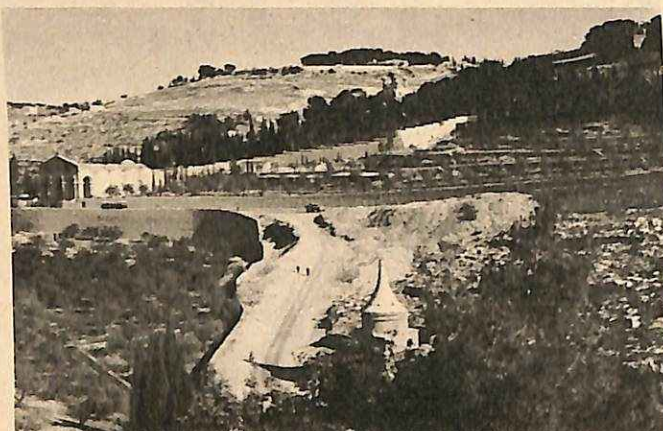

ΧΙΛΙΩΝ ΧΡΟΝΩΝ

ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ ΠΡΟΣΕΥΧΗΘΗΚΕ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΣΤΗΝ ΔΡΑΜΑΤΙΚΩΤΕΡΗ ΩΡΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

ΑΔΕΛΦΙΚΟΣ ἀσπασμός. «Εὐχομαι ὅπως ὁ Χριστὸς ἐμφανιστῇ καὶ συμπεριπατήσῃ μὲ τοὺς δύο ἀρχηγούς τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως μὲ τοὺς μαθητάς του εἰς Ἐμμαούς», εἶπε ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

Ἡ κοσμοϊστορική συνάντηση στὴν Ἀγία Γῆ

ΕΛΙΕΣ, πεύκα, λιθόκτιστα μουσουλμανικά σπίτια, ἐκκλησίες καὶ μοναστήρια, καλύπτουν σήμερα τὴν περιοχή ἀνάμεσα στὸν Χείμαρρο τῶν Κέδρων, τὴν Γεθσημανὴ καὶ τὸ Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν, ὅπου πραγματοποιήθηκε ἡ συνάντηση τῶν προκαθημένων τῶν δυὸ Ἐκκλησιῶν. Στὸ χῶρο ὅπου ἐδίδαξε ὁ Ἰησοῦς, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης δήλωσε πῶς «τὰ δόγματα πρέπει νὰ μποῦν μὲ πολὺ σεβασμὸ στὸ σκευοφυλάκιο ἐκείνης τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ ἐκδοθῇ ἀπὸ κοινὸ τὸ νόμισμα τῆς ἀγάπης».

Κάτι ἀλλιώτικο, θγάλμενο ἀπὸ τὴν καρδιά, ἐπίσημο καὶ ἀπλό μαζί, συνετελέσθη στὴν Ἀγία Γῆ, καὶ ἰδίως στὸ Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν, τὸν προσφιλὴ τόπο τοῦ Κυρίου. Δυὸ ξεχωριστὲς πνευματικὲς φυσιογνωμίες, ὁ πάπας Παῦλος τῆς Ρώμης καὶ ὁ πατριάρχης Ἀθηνᾶγορας, ἔτειναν πρὸς ἀλλήλους τὰ χέρια καὶ ἀλληλοσπᾶσθηκαν γιὰ πρώτη φορὰ ὕστερα ἀπὸ πολλοὺς αἰῶνες ἐκκλησιαστικοῦ σχίσματος. Ἡ ἀνθρώπινη ἀγάπη, ἡ μάλλον ἡ ἐπίγνωση τοῦ ἀνθρώπινου πόνου, ἔκαιγε σὰν μυστικὸ, παρήγορο φῶς στὴ ματιά τους, δίνοντας στὰ ἡλικιωμένα τους πρόσωπα μιὰ ἔκφραση εἰρήνης ποὺ μεταδόθηκε σὲ ἑκατομμύρια χριστιανοὺς ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα δίκτυα τηλεοράσεως. Ἡ Ἱερουσαλὴμ ἐγνώρισε μὲ τὸ προσκύνημα καὶ τὴν συνάντησή τους ὥρες μεγάλων συγκινήσεων καὶ ἡ ἀτμόσφαιρά της, δοκιμασμένη στοὺς αἰῶνες ἀπὸ τὰ μεγάλα γεγονότα, δονήθηκε ξανά, μὲ τὴν ἐμπειρὴ διαίσθηση ἀπὸ τὸ ρίγος τῆς στιγμῆς ποὺ προορίζεται νὰ μείνῃ γιὰ πάντα στὴν Ἱστορία.

ΧΡΥΣΑ ΚΑΙ ΑΣΗΜΕΝΙΑ ΚΑΝΘΗΛΙΑ ΚΑΪΝΕ ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΗΝ ΒΗΘΛΕΕΜ, ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΤΑΠΕΙΝΟ ΣΠΗΛΑΙΟ ΟΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ Ο ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΣ

Σκηνές ποὺ ἔμειναν στὴν ἱστορία

ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ τῶν Ἐθνῶν, ὁ πάπας Παῦλος ΣΤ' ἐτέλεσε ἀργὰ τὴν νύχτα λειτουργία καὶ προσκύνησε μὲ κατάνυξη τὴν πέτρα πάνω στὴν ὁποία ἀκούμπησε ὁ Χριστὸς καὶ προσευχήθηκε τὴν νύχτα τῆς προδοσίας, ἐνῶ ὁ ἰδρώτας τῆς ἀγωνίας ἔσταζε στὴ γῆ «ὡσεὶ ῥόμβοι αἵματος». Χαρακτηριστικά, ὁ ποντίφιξ ἐδήλωσε: «Ὁ χαιρετισμὸς μας σήμερα δὲν ἔχει περιορισμούς. Ὑπερπερὶ δὲ τὰ ἐμπόδια καὶ περιλαμβάνει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καλῆς θελήσεως. Ἀξέμῃ κ' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σήμερα δὲν προσβλέπουν μὲ ἀγάπη πρὸς τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν, καὶ προσπαθοῦν νὰ παρεμποδίσουν τὴν διάδοσίν της καὶ διάκεινται ἐχθρικά πρὸς τοὺς ὁπαδοὺς της. Ἀκόμη καὶ πρὸς ἐκείνους ποὺ καταδιώκουν τὸν καθολικὸν τρόπο ζωῆς καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀρνούνται Θεὸν καὶ Χριστόν, ἀπευδύνουμεν τὸν λόγον μας καὶ τὸ ἀνευ πάθους ἐρώτημα: Γιατί;».

**Ρεπορτάζ
τῆς ἀπεσταλμένης
τῶν «Εἰκόνων»
Κ. Μ. Καραβία**

ΑΣΚΕΠΗΣ, μὲ ταπεινότητα καὶ συγκινημένο βλέμμα, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης προσκύνησε τὴν φάτιν τῆς Βηθλεέμ. Τὸ σπήλαιο τῆς Γεννήσεως δρῖσκεται σήμερα κάτω ἀπὸ τὴ γῆ, ἐνῶ ἀπὸ πάνω εἶναι χτισμένα τὸ ὀρθόδοξο μοναστήρι καὶ ἡ περίφημη τρίκλιτος βασιλικὴ τοῦ αὐτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ. Ἡ ἀφιξη τοῦ πατριάρχου συνέπεσε μὲ τὸν ἑορτασμὸ τῶν Χριστουγέννων κατὰ τὸ παλαιὸ ἡμερολόγιο. Ἡ σκηνὴ ὑπῆρξε ἰδιαίτερα γραφικὴ, καθὼς τῆς πατριαρχικῆς πομπῆς προηγούντο ραββόλοι ὡπλισμένοι καὶ ἵπποι μὲ σημαίες.

Χριστιανοί σε όλα τα πλάτη της υδρογείου στρέφουν μέ συγκίνηση το βλέμμα προς τόν λόφο του Γολγοθά

ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ από την επίσκεψη: Ο αρχιεπίσκοπος Αμερικής κ. Ίακωβος, ο πρίγκιπ Πέτρος, ο οίкуμενικός πατριάρχης και ο Ιερσολύμων

ΠΛΗΘΟΣ κόσμου συνωρείτο γύρω από το γελοστό πρόσωπο του πάπα σε κάθε εμφάνισή του.

ΚΑΦΕΣ τούρκικος προσεφέρθη στον ποντίφικα στην Καπernaούμ. Από δω περνούσε ο Ίησους

Ενα λαμπρό φως, εξαυλωμένο, άγιο σχεδόν, τυλίγει τόν μικρό χώρο της Παλαιστίνης, όπου έζησε και δίδαξε ο Χριστός. Η παλιά πόλη, περιστοιχισμένη από τείχος, με τα καμπαριάρια, τους τρούλλους και τους μινωρέδες της, ο Χείμαρρος των Κέδρων απ' έξω από τόν Όρος των Ελαιών απέναντι, γεμάτα από την ποίηση των ευαγγελικών φρέσεων. Χιλιάδες προσκυνηταί κάθε χρόνο περνούν να αφήσουν τόν τόμο τους, να προσευχηθούν, να ξαναπερπατήσουν στα δώματα του Ίησου. Μα τόν κύμα τού κόσμου που πλημμύρισε στις άρχες τού Ιανουαρίου τήν Αγία Πόλη κατεχόταν από μία αλλιώτικη ανησυχία, από τήν συγκίνηση τού πρωτόγνωρου και από τήν διαίσθηση, ενός γεγονότος μεγάλου. Για πρώτη φορά ο πάπας της Ρώμης θα πραγματοποιούσε μία επίσκεψη απλού προσκυνητού στην Ίερη Πόλη, και συγχρόνως μία συνάντηση ογάπης με τόν προκαθήμενο τής Ορθόδοξης Εκκλησίας.

Λίγες ημέρες πριν από τήν πραγματοποίηση τού μεγάλου γεγονότος, οι φήμες ώρριζαν. Ο άριζμός των δημοσιογράφων που κυκλοφορεί στα πλεονεκτήματα άραδικά σκόκια μεγεθύνεται σε χιλιάδες. Οι πληροφορίες αναφέρουν ότι ο ποντίφικ θα εισέλθει στην Ίερουσαλήμ καθήμενος επί θρόνου. Ότι με ειδικό αεροπλάνο μεταφέρονται τά άρτυρα σκεύη τής τραπεζής του, ότι από τά σπίτια των καθολικών τού Άμμαν έχουν επιταχθεί τά χαλιά και οι προικες των κεριτών για νά στρώσουν στους έρμούς από όπου θα περάσει...

Από τήν άλλη μεριά, οι αλλόθρησκοι φανατικοί παίρνουν και δίνουν. Σημειώνεται στέλεχη τών «Α-λφών Μουσουλμάνων» ατέβησαν υπό περιορισμό μέχρις πριν από τήν άριξη και τάγματα στρατιωτών θεσυνών διευκτερεύουν στα τείχη και στα καμπαναριά. Παρά τήν μεγαλειώδη υπόδοχή που έτοιμάζεται, τόσο από τήν ιορδανική, όσο και από τήν ισραηλινή κυβέρνηση, προβλέπεται ότι και στις δύο χώρες θα δημιουργηθούν δυσάρεστες στίς τάξεις των φανατικών. Είς μέν τήν Ιορδανία ή δυσάρεσκεια πρόέρχεται από τήν μουσουλμανική μερίδα — συγκεντρώθηκαν ύπογραφές για νά ιωρατωθή ή επίσκεψη, σε πολλά σημεία τής πόλεως κατεστράφη ή σημασιοτολισμός και πολλές αγγιγτικές προκηρύξεις έκυκλοφόρησαν —, από δε τήν πλευρά τού Ισραήλ, από τήν ιερατική τάξη.

Οι μέρες πλησιάζουν...

Εν τώ μεταξύ στην Ίερη Πόλη καταφάνουν πληθυσμοί προσκυνητών. Άπλοι ιδιώτες, καθολικοί μοναχοί, σπουδασταί, θεολόγοι από όλο τόν κόσμο και δημοσιογράφοι, για νά παραρευθούν στο προσκύνημα τού πάπα. Όχι άπλως τά ξενοδοχεία, άλλα και τά έντός και εκτός πόλεως μοναστήρια είναι κατειλημμένα, ενώ ή ιορδανική κυβέρνηση λαμβάνει συνεχώς από τήν Εξάρχη και τήν Αμερική έκκλησεις ενάμους, που ζητούν νά τους παρασχεθή φιλοξενία. Μεταξύ αούτων συγκαταλέγεται και ή αίτηση 125 Ισπανών σπουδαστών τής θεολογίας και πολλών άλλων νέων.

Οι μέρες πλησιάζουν. Προς εξυπηρέτηση των δημοσιογράφων, ειδική αίθουσα τού Παλαιστινιακού Μουσείου θα διασκευασθή σε «δημοσιογραφικό κέντρο». Παράλληλα, επειδή έλα τά γράμματα και τά τηλεγραφήματα που φεύγουν από τήν Ιορδανία λοχεύονται, δά επιστρατεύονται καλόγεροι διαφόρων ένδικότητων για νά ενισχύσουν τόν προσωπικό τού τηλεγραφείου.

Ο βασιλεύς Χοσεϊν δίνει πρές κόνφερνς στους ξένους ανταπεκρίτες και παραθέτει πρές τιμή τους γεύμα. Τά τηλεγραφήματα έχουν ήδη άρχισει νά πινάνουν. Αύριο έρχεται ο πάπας!

Κρύο δριυύ, που φέρνει ο ανατολικός άνεμος στην έρημο τής Ιουδαίας, και συννεφιά γκρίζα, μελαγχολική, κάθεται από τόν πρωϊ πάνω στην παλιά πόλη με τούς μινωρέδες και τά τείχη της. Είναι σούρουπο. Στόν ναό τής Αναστάσεως έχει μόλις τελειώσει ο έσπερινός των ορθόδοξων. Με δισσύνη και κάποιο τράκ, καθολικοί ιερείς και μοναχοί, φραγκισκανοί κουστωδοί τής Αγίας Γης, έτοιμάζουν μπροστά στον τάφο τού Χριστού τήν Αγία Τράπεζα, επάνω στην οποία δά λειτουργήσιν ο πάπας. Τό κρύο είναι φοβερό στην μισοσκότεινη ροτόντα, που καλύπτει τόν εύαγγελικό «καιόν μνημείον» και, καθώς γίνονται επισκευές και στερεώσεις, εκατοντάδες φωτρεπόρτες και μέλη συνεργείων τηλεοράσεως θρίσκονται σκαρφαλωμένοι εκεί από τόν πρωϊ, περιμένοντας νά άπαθανάτισουν τήν πρώτη, έπίσημη φάση τής Ιστορικής στιγμής. Είναι οι ίδιοι — Ιταλοί κυρίως — που, μόλις ο πάπας Παύλος μπαίνει στην έκκλησία, ύψωνουν τήν ούρανομήκη κραυγή: «Viva papa!».

Περισσότερα από έκατό χρυσά και άργυρα κα-

τήλια και τεράστιες λαμπάδες — ή κάθε μία ζυγίζει 50 κιλάδες — αγωνίζονται νά επιβάλουν τόν θερμό, τρεμάμενο φως τους μέσα στην ένταση των προβολών τής τηλεοράσεως. Τελικώς, ή γνησιότητα κερδίζει τήν μάχη. Ένα καλώδιο, που πήρε ξαφνικά φωτιά, δημιουργεί βραχυκύκλωμα και ο χώρος έγκαταλείπεται στο μισοσκόταδο, τήν στιγμή ακριβώς που ο προκαθήμενος τής Καθολικής Εκκλησίας τελεί τήν έκοιλουσία τής Κυριακής τού Πάσχα.

Τό σκοτάδι και τόν κρύο έχουν τυλίξει τήν μεγάλη αύλη τού ναού και ή πάχνη έχει θαμπώσει όλα τά παράθυρα που βλέπουν σ' αυτή. Ο κόσμος, ώστόσο, περιμένει τήν έξοδο τού πάπα, με τήν ίδια περιέργεια όπως και τήν είσοδό του. Σ' ένα από αυτά τά παράθυρα βρίσκεται και ο πρίγκιπ Πέτρος τής Ελλάδος, Ιορδανές πριγκίπισσες, ή σύζυγος τού κυβερνήτου τής Ιερουσαλήμ και πολλές γυναίκες διπλωματών, που δέν παρευρέθησαν στην έπίσημη υποδοχή.

Τελειώνοντας τήν λειτουργία, ο ποντίφικ θέλει νά πραγματοποιήσιν ένα μοναχικό προσκύνημα. Λίγα μέτρα πιο μακριά, στην κορυφή μιας πέτρινης σκάλας, βρίσκεται τόν παρεκλήσιο τού Γολγοθά. Ημφως βασίλειε εδώ. Καந்தήλια και κεριά μόνο φωτίζουν δύο άγιες τράπεζες — των καθολικών και των ορθόδοξων — που είναι πρές τιμήν του γεμάτες από κατεσκόκινα τριαντάφυλλα. Με πενταμελή συνοδεία μόνον, φτάνει στον υποδελτικό χώρο και προσεύχεται ώρα πολλή, με κλειστά μάτια, στον τόπο τής καθήλασεως πρώτα, και ύστερα στο σημείο όπου ύψώθηκε ο σταυρός και άφησε τήν τελευταία πνοή τού ο Ναζωραίου. Τό σημείο τής ύψώσεως τού σταυρού έρίσκεται ακριβώς κάτω από τήν Αγία Τράπεζα των ορθόδοξων. Οι παριστάμενοι παρακολουθούν συγκινημένοι, ενώ ο πάπας, με τόν συμπαθητικό, λιγνό πρόσωπο, έκοιμπάει τόν μετωπό του στην γή και φιλάει πολλές φορές τόν δάπεδο — εκεί που κατά τήν παράδοση φύτεψαν από τόν αίμα τού μαρτυρίου πορφυρές, θριαμβικές ποπαρούνες —, ενώ τά χείλη του ψιθυρίζουν αδιάκοπα άγνωστη, μυστική προσευχή. Κάποια στιγμή έπλώνει τόν χέρι του με πάθος, λείμαρνα, θα μπορούσε νά πη κανείς, και θέτει τά δακτύλα του μέσα στην όπή που άφησε ο σταυρός, αγίζοντας τόν τροχό βράχο, τόν χαραγμένο βαθιά από τόν σεισμό τής μεγάλης ώρας. «Ήν δέ ώσει έως έκτη και σκότος έγένετο έφ' όλην τήν γήν έως ώρας ενάτης, τού ήλιου έκλείποντος και έχίσθη τόν καταπέτασμα τού ναού μέσον και φωνήσας φωνή μεγάλη ο Ίησους είπε: πάτερ, εις χείρας σου παρατίθειαι τόν πνεύμα μου...».

Ο άνθρακας που σηκώθηκε από τήν προσευχή είχε στα μάτια του ένα φως που δέν ήταν «του κόσμου τούτου». Με άνοικτη άγκαλιά προχώρησε πρές τόν παριστάμενο εκ μέρους των ορθόδοξων παρασκεύοφύλακα, αρχιεπίσκοπο Δανιήλ, και τόν άγκάλιασε λέγοντας: «Είθε αυτή ή έπίσκεψις νά άποδθ διά τήν ερήνην τού κόσμου...».

Λίγη ώρα αργότερα, ο πάπας, παρά τήν κόπωση τού ταξιδιού, πραγματοποιεί τήν πρώτη έπαφή του με τόν κόσμο τής ορθοδοξίας. Ο πατριάρχης Ιερσολύμων Βενέδικτος, μορφωμένος, ευφυής, με έλαλα λόγια έκλεκτός εκπρόσωπος, τόν επισκέπτεται στην κατοικία τού άποστολικού νουνταίου. Σε διάστημα μιάς ώρας, ο πάπας Παύλος τόν άντεπιστέπτεται στην ερηνή κατοικία του, στο Όρος των Ελαιών, και τού προσφέρει χρυσό διοικητήριο, παίρνοντας από τά χείρα του τόν δάρο τού Ορθόδοξου Πατριαρχείου, ένα εύαγγέλιο 17ου αιώνας.

Τό πρώτο δόγμα τού αδελφικού εναγκαλισμού των δύο Εκκλησιών έχει ήδη πραγματοποιήθ, ύστερα από τέσους αιώνας, στον ίδιο τόπο — στο Όρος των Ελαιών —, όπου ο Χριστός πήγαινε με τούς μαθητές του, «κατά τόν έθρος».

Ικανοποιημένος άποχωρεί από τήν μικρή Γαλιλαία ο άρχηγός τής Καθολικής Εκκλησίας και κατευθύνεται στην Γεθσημανή, στην Εκκλησία των Εθνών, όπου ποσέεται νά τελήσιν λειτουργία και νά προσευχηθή μπροστά στην πέτρα τής αγωνίας τού Κυρίου: «Άπεσπάσθ απ' αούτων ώσει λίθου βολήν, και θεις τά γόνατα προσύχτεο λέγων: πάτερ, ει θούλει παρενεγκείν τούτο τόν ποτήριον απ' έμού, πλην μη τόν βλήμά μου, άλλα τόν σόν γενέσθω. Όρθω δέ αούτ' άγγελος απ' ούρανού ενισχύων αούτον. Κε, γενόμενος έν αγωνία έκτενέστερον προσύχτεο. Εγένετο δέ ο ίδιος αούτ' ώσει θρόμβος αίματος καταβαίνοντας επί τήν γήν...».

ΟΙ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΑΙ τής ορθόδοξης πρωτοβουλίας. Ο οίкуμενικός πατριάρχης κ. Αθηνάγορας και ο πατριάρχης Ιερσολύμων κ. Βενέδικτος, κατά τήν λιτανεία στον ναό τής Βηθλέεμ

ΚΡΑΤΗΜΕΝΟΙ από τὸ χέρι ἀπεχώρησαν οἱ ὄρχηγοὶ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, ἀφοῦ ἀνέγνωσαν μαζί τὸ 17ο κεφάλαιο ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Ἰωάννου

ΓΑΛΗΝΗ καὶ φῶς στὴ γῆ ὅπου πρωτακούστηκαν τὰ βεῖα διδάγματα ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Μεσσία. Ἡ κοιτίς τοῦ Χριστιανισμοῦ, σύμβολο ἐνότητος.

Πρῶτ-πρῶτὴ τὴν ἄλλη μέρα —5 Ἰανουαρίου—, ὁ πάπας ἀναχωρεῖ γιὰ τὸ Ἰσραήλ. Ὁ ἐπίσημος τῆς ἡμέρας εἶναι στὴν Ἱερουσαλὴμ ὁ οἰκουμενικός πατριάρχης κ. Ἀθηνάгорας. Λαμπρὸς ἥλιος ἀποδέχεται στὸ ἀεροδρόμιο τὸν ἐπιεληθικό ἱεράρχη, μαζί με τὸν βασιλέα τῆς Ἰορδανίας, τοὺς ἀρχηγούς τῶν θρησκευτικῶν κοινοτήτων, τὸ ἑλληνικὸ προξενικὸ σῶμα καὶ πλῆθος καλογοριῶν —κυρίως ἑλληνοαρβύλων— οἱ ὁποῖες φώναζαν πρὸς τὸν Ἀθηνάγορα «Ἄξιον» τὴν στιγμὴ πού ἐνεφανίσθη στὴν πόρτα τοῦ ἀεροπλάνου.

Ὁ στενὸς δρόμος στὸν ὁποῖο βρίσκονται τὰ Ἑλληνικά Πατριαρχεῖα ἔζησε ὡρὲς δόξας. Καθάρθηκε ραβδούχοι προπερεύονται καὶ ἀναγγέλλουν τὴν ἀρίστη τῶν δύο πατριαρχῶν, ἐνῶ ἀκολουθοῦν οἱ ἀρχιεπίσκοποι, ὁ κληρὸς καὶ οἱ ἐπίσκοποι Ἑλληνες καὶ ξένοι, παρατηρητὰς τῆς ἱστορικής συναντήσεως.

Καφὲς καὶ κονιάκ, ἐξέταση καὶ ἐγκαρδιότης προσφέρονται στὶς μεγάλες αἰθούσες πού ἔχουν ὡς κέντρο καὶ κερυτὰ τοὺς δύο θρόνους ὅπου κάθονται ὁ Ἀθηνάγορας καὶ ὁ Βενέδικτος.

Ἀργὰ τὸ βράδυ γίνεται ἡ πρώτη συνάντηση ἐκπορφῆς. Ὁ πατριάρχης Ἀθηνάγορας, συνοδευόμενος ἀπὸ ἀνώτερους κληρικούς καὶ ἀπεσταλμένους τοῦ ἑλληνικοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, ἔφθασε στὴν κατοικία τοῦ ἀποστολικοῦ νομιστοῦ τὴν 9.35 μ.μ.. Στὴν εἰσοδὸς ὑποδέχθηκε τὸν οἰκουμενικὸ πατριάρχη ὁ καρδινάλιος Εὐγένιος Τισσεράν καὶ τὸν ὡδήγησε ἐντὸς τοῦ κτιρίου στὴν αἴθουσα ὑποδοχῆς, ὅπου τὸν ἀνέμενε ὁ πάπας Παῦλος ΣΤ'. Οἱ δύο ἡγέται 700 ἑκατομμυρίων χριστιανῶν ἀντὶλάσαν χειραψίαν καὶ ἔσκυαν ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον χαμογελώντας.

Ὁ πάπας προσεφώνησε μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὸν οἰκουμενικὸ πατριάρχη: «Μεγάλη εἶναι ἡ συγκίνησίς μας καὶ βαθυτάτη ἡ χαρὰ κατὰ τὴν πραγματικὴν ἱστορικὴν ἀσπὴν ὡραν, ὅταν, κατόπιν αἰώνων σιωπῆς καὶ προσδοκίας, ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία καὶ τὸ Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως συναντῶνται ἐκ νέου, ἐν τῇ προσώπῳ τῶν ὑψηλοτέρων ἐκπροσώπων των...»

Ὁ πατριάρχης Ἀθηνάγορας ἀπάντησε μετ' ἐμπνευσμένο λόγο: «Ἡ παρουσία μας —εἴπε ματαθὺ ἄλλων— εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἤγγισαν οἱ πόδες τοῦ Κυρίου καὶ ἡκούσθη ἡ προσευχὴ τῆς ἀγωνίας του, δημιουργεῖ τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ οἱ χριστιανοὶ θὰ δυνήθουν νὰ κοινωνήσουν κάποτε ἀπὸ τοῦ ἴδιου ποτηρίου».

Ὁ πάπας τῆς Ρώμης ἀπάντην, ἀπεδέχθη τὴν εὐχή τοῦ πατριάρχου καὶ πόσθεσε ὅτι ὡς συνδυαστικὴ πράξις ἐπιθεωρεῖται τὸ χαρίζεαι ἅγιον δισκοπότηρον. Πράγματι, ὡρὲς πρὸς τὸν πανηγυριστικὸν χρυσὸ ποτήριον, στέλλομενο μετ' ἐνθουσιασμοῦ, ἔφθαν Ἀττινῇ τὴν ἐπιγραφή: «Τοῦτο ἐστὶ τὸ αἶμα μου».

Μπροστὰ στὸ σπῆλαιο τῆς Βηθλέεμ ἔγινε ἡ τελεταία προσευχὴ τοῦ ποιτῆ-φίλου στὴν Ἁγία Γῆ καί, ἀμέσως μετὰ, τὸ αὐτεκίνητό του τὸν ὡδήγησε γιὰ δευτέρη φορὰ στὴν κατοικία τοῦ πατριάρχου Βενεδίκτου. Ἡ δευτέρη αὕτη συνάντησις τῶν δύο προκαθήμενων ὑπῆρξε ἀκόμη πιὸ θερμή. Μετὰ τὴν δεκάλεπτη, κατ' ἰδίαν, συνομιλίαν τους, ἀνώτεροι κληρικοὶ καὶ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ καὶ δημοσιογράφοι καὶ φωτογράφοι ἦσαν στὴν αἴθουσα ὑποδοχῆς καὶ παρακολούθησαν ἐκ τοῦ πληθῆος τὴν προσφωνήσεσιν καὶ τὴν προσφορά δώρων —ὁ πατριάρχης Ἀθηνάγορας προσέφερε στὸν πάπα δαυτίμο ἐγκόλπιο καὶ σταυρὸ τῆς χιλιετηρίδος τοῦ Ἁγίου Ὁρους— καὶ ἄκουσαν τὴν συγκινητικώτατη κοινὴ ἀνάγνωσιν τοῦ 17ου κεφαλαίου τοῦ κατὰ Ἰωάννη Εὐαγγελίου, τὴν προσευχὴ ἐνότητος, πού ἀρχίζει ὁ Χριστὸς λίγον πρὶν ἀπὸ τὴν σταύρωσιν.

«Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ πρὸς τὸν οὐρανὸν εἶπε: πῶτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δέξασθόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱὸς σου δοξάσῃ σε, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός. ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ. ἵνα γινώσκωσιν σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν καὶ τὸν ἀπέστειλεις Ἰησοῦν Χριστόν. Νῦν δὲ πρὸς σε ἔρχονται, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς. Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλεις ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἐγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς ἐν τῷ κόσμῳ. Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγαπῶ ἑμαυτὸν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὦσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. Οὐ περὶ τούτων δὲ ἔρωσιν μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμὲ, ἵνα πάντες ἐν σοὶ, καθὼς, σὺ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ κάγω ἐν σοὶ, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὦσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ, ὅτι σὺ μετ' ἀπέστειλεις...».

Ἀθῆνα. Ὁ οἰκουμενικός πατριάρχης προπέμπει τὸν πάπα τῆς Ρώμης ὡς τὴν νεφέλῃ καὶ ὑστερα, μένει γιὰ λίγα λεπτὰ συγκινημένος στὸν κρῖον ἐκείνον τὸν τόσο κοντινὸν στὸν τόπο τῆς ἀνάληψης, τόσο φωτεινὸν, ἐκείνο τὸ πρῶτό. Οἱ δημοσιογράφοι τὸν περικυκλῶνουν.

—Ἡ θεολογία τί λέει γιὰ τὴν ἐνότητα;
—Ἡ θεολογία εἶναι μία, οἱ θεολόγοι εἶναι πολλοί.
—Καὶ τὰ δόγματα;

—Τὰ δόγματα πρέπει ἡ κάθε Ἐκκλησία νὰ τὰ βάλῃ μετ' σεβασμοῦ στὸ σκευοφυλάκιό της καὶ νὰ ἐκδύσῃ ἀπὸ κοινὸν τὸ νόμισμα τῆς ἀγάπης.

Μιλᾷ μετ' ἐμπνευσῆ καὶ ἐκκλησία καὶ γοητεύει τοὺς συνομιλιτάς του. Πολλοὶ ἐνοῖ τὸν παρομοιάσαν μετ' ὁ Μωϋσῆ τοῦ Μιχαήλ Ἀγγέλου. Καὶ εἶναι πραγματικὰ μιὰ μορφὴ διελική — πανύψηλος, ὀρθὸς στὸ κεφάλοςκαλο, μετ' ἡ μαρμαρῶν γενειάδων ἀνεμίζῃ στὸ φῶς τοῦ ἀέρα. Οἱ τελευταῖες του λέξεις, σκαρπασμένες σ' ἐκεῖνο τὸ φωτεινὸ πρῶτό, θὰ ἀποτελέσουν, σίγουρα, κάποτε, τὴν ἀρχὴ μιᾶς νέας, μεγάλης περιόδου τῆς χριστιανοσύνης: «Σ' αὐτὸ τὸν τόπο ἔπου ἤγγισαν οἱ πόδες τοῦ Κυρίου καὶ ἡκούσθη ἡ προσευχὴ τῆς ἀγωνίας του, τὸ δὲ νεῖρο τῆς χριστιανοσύνης ἐσπλάζε εἰς τὴν ἀγύῃ τῆς πραγματοποιήσεώς τους».

MARIA KARABIA

Ἄρθρον τοῦ κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΤΡΑΓΙΚΗ Η ΛΙΠΟΨΥΧΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Καλογηρικὸν πείσμα ἀντὶ συγχρόνου πνεύματος

Εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα γεγονότα τῆς πνευματικῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος ἡ συνάντησις τοῦ πάπα Ρώμης καὶ τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, πού ἐπραγματοποιήθη τὴν 5ην Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, οἱ ὁποῖοι, ἐν μέσῳ ἀ-τμοσφαιρᾶς θαθείας συγκινήσεως καὶ εἰλικρινοῦς ἐξόρσεως, ἀντήλλαξαν ἀπόψεις ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἐνότητος, προσέφεραν τρεοστῖαν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν χριστιανισμόν. Διότι ἡ συνάντησις τῶν ἑκτε πρῶτοφανεῶς προβαλλῆς εἰς ἐλδὸκλῆρον τὸν κόσμον. Καὶ ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ὁποῖου ἀφίεται τὸ ἱστορικὸν γεγονός, ἀνεδείχθη μέγας προκαθήμενος τῆς Ὁρθοδοξίας. Διότι ποτὲ ἄλλοτε τὸ ἀνὰ τὴν ὑ-φῆλιν γόητρον τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας δὲν εἶχε φθάσει εἰς τὸ ὕψος, εἰς τὸ ὁποῖον τὸ ἔφερεν ἡ συνάντησις.

Ἐπραγματοποίησαν ἀνυπελόγητον ἠθικὸν κέρδος ὁ χριστιανισμὸς ἀπὸ τὴν συνάντησιν. Καὶ οὕτε ἡ Καθολικὴ, οὕτε ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ὑπεχρέωθη νὰ προβῇ εἰς ἐσπεισμένους ἐγκαταλείψεις «ἐξέσεων». Διότι δὲν ἐλήφθησαν ἀποφάσεις, οὕτε ἡτο δυνατόν νὰ ληφθῶν. Διεκρύχθη, ἀπλῶς, ἀνὰ τὰ πέρατα τῆς Γῆς, ἡ ἀρχὴ τῆς ἐνότητος τοῦ χριστιανισμοῦ. Ὑπεγραμ-μίσθη ὅτι ἔχει κοινὰς θάψεις ὁλόκληρος ὁ χριστιανικός κόσμος. Ἐτέθη ἑλικρινὲς τέρμα εἰς τὴν ἀπ' αἰώνων ἐχθρότητα μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, ἡ ὁποία ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἀρξομένου ἐνδριβεῖς διαλόγου. Καὶ ἐδημιουργήθησαν βάσιμοι ἐλπίδες ἀποκαταστάσεως στενωτέρων δεσμῶν συνεργασίας, πρὸς ὄφελος τῶν πνευματικῶν σκοπῶν τοῦ χριστιανισμοῦ. Διὰ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ δικαιούται νὰ ἐπιχαίρῃ κάθε φωτισμένος ἄνθρωπος.

Τὸ προηγούμενον τμήμα

Ἐν ἀποτελοῦν, ὡς γνωστόν, τὴν πλειοψηφίαν τῆς ἀνθρωπότητος οἱ χριστιανοί. Ἐπὶ συνολικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Γῆς ἐκ τοῖων δισεκατομμυρίων σήμερον, μόλις φθάνουν τὰ 900 ἑκατομμύρια, δηλαδὴ ὀλιγώτερα τοῦ ἐνὸς τρίτου. Οἱ ὑπόλοιποι εἶναι τασοῖται — κομφουκισταί, μουσμεανοί, Ἰνδοῦ-σταί, βουδδισταί, ἁπαδοὶ διαφόρων πρωτογόνων θρησκειῶν ἢ ἀνευ θρησκείας. Ὁ χριστιανισμὸς ἔχουν —ἀπὸ στατιστικῆς εἰσώσεως— τὸ πλεονέκτημα ὅτι ὁμοῦ λαμβανόμενοι (καθολικοὶ, ὀρθόδοξοι καὶ διμορτυρόμενοι) ἀπαρ-τίζουν τὴν μεγαλύτεραν θρησκευτικὴν κοινωνίαν καὶ ὅτι ἀντιπροσωπεύουν τὸ ἀνομορψοτικώτερον περισσώτερον προηγούμενον τμήμα τοῦ ἀνθρωπίνου γε-νους. Ἡ διαίρεσις των ὅμως εἰς τοῖα —βασικῶς— δόγματα ἀποτελεῖ πη-λαίων μειονέκτημα, εἰς τὸ ὁποῖον ὁποῖο δεκαετηρίδων ποσότητι καὶ ἐν ἅλ-λο: Τὸ ὅτι ἀρεταὶ χριστιανικοὶ κοινότητες (ὀρθόδοξοι, κυρίως, καὶ καθο-λικαί) τελούν «ἐν ἀίχμαλσίᾳ», διότι διαβιοῦν ὑπὸ κοινωνικὰ καὶ πολιτ-κὰ καθυστερώτα διακείμενα ἐθνικῶς πρὸς πᾶσαν θρησκείαν καὶ ἐπιδιώκον-τα τὴν καθυποτάξιν των τοπικῶν Ἐκκλησιῶν, διὰ τὴν ἐξυπηρετήσιν κρατι-κῶν σκοπῶν.

Εἰδικώτερον ἡ Ἀνατολικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἡ ὁποία ἀπὸ ἀπέ-ψεως ὄγκου πιστῶν ἔρχεται τοῖτῃ κατὰ σειρὰν μεταξὺ τῶν χριστιανικῶν (150 ἑκατομμύρια, ἐναντὶ 550 καθολικῶν καὶ 250 διμορτυρμένων), πα-ρουσιάζει καὶ ἑντονον διοικητικὸν πολυτεμαχισμόν, ἀνέλογον πρὸς τὸν πολυτεμαχισμόν τῶν διμορτυρμένων, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν μονολιθικώ-τητα τῆς Δυτικῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας (τέσσαρα Πατριαρχεῖα, μετ' ἐπὶ κεφαλῆς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως, ὅκτω Πατρι-αρχικαὶ καὶ Αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι καὶ ὅλοι αὐτόνομοι Ἐκκλησίαι). Καὶ ἐπειδὴ ἐξ ὅλων τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλά-δος δύναται νὰ ἔχῃ ἀπόλυτον ἐλευθερίαν κινήσεων καὶ πρωτοβουλιῶν, ἡ ἐξ-εἰς τῆς εἶναι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως πλεονεκτικώτερα. Ἀλλὰ καὶ αἱ εὐθύναι τῆς, ἐκ τοῦ λόγου τούτου, μεγαλύτεραι.

Ἀδικαιολόγητος ἀπουσία

Δυστυχῶς, ὅμως, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δὲν ἔχει ἀκόμη καταστή ἀνταξία τῆς ὑψηλῆς ἀπαστολῆς, τὴν ὁποῖαν τῆς τάσσει ἡ ἱστορία εἰς τὰς ἡμέρας μας. Ἐνῶ τὰ ἄλλα Πατριαρχεῖα καὶ αἱ περισσότεραι Αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι ἐνέκριναν τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Κων-σταντινουπόλεως, κ. Ἀθηνάγορα, ἡ ἰδικὴ μας Ἐκκλησία, ἡ ὁποία ἔ' ἀπε-κόμιζε μέγιστα ἠθικὰ ὀφέλη, ἀπουσίασεν ἐκ τῆς ἱστορικῆς συναντήσεως. Καὶ ὅχι μόνον αὐτό, ἀλλ' ἀντέδρασαν εἰς αὐτὴν κατὰ τρόπον οὕτε ὑπεύ-θυνον, οὕτε φωτισμένον. Διότι δὲν ἔλαβον ἐπισήμως σαφὴ θέσιν, δὲν διε-

τύπασε τὰς ἀντιρρήσεις τῆς εὐθείας, αὐτε ἔδρασαν ἔρους. Ὁ ὅλος χειρισμὸς τοῦ μεγάλου θέματος ἐκ μέρους τῆς μερτορεῖ ὅτι κατέχεται ἀπὸ ἐλέδριον πλῆγμα κατωτέρωτης, ὅτι στερεῖται αὐτεπεποιθήσεως καὶ ὅτι ἀκολουθεῖ τελεῖως ἀναχρονιστικὰς μεθόδους.

Ὅταν ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως τῆς ἐξήτησε τὴν συγκατά-θεσιν διὰ τὴν συνάντησιν, παρέπεμψε τὸ ζήτημα εἰς τὴν Ἱεραρχίαν (ἡ ὁ-ποία θὰ συνεκαλεῖτο μετὰ τὴν συνάντησιν...). Κατόπιν ἤρχεισε νὰ ἐκδηλώ-νῃ ὀλιγογράφος ἐπιφυλάξεις, χωρὶς ν' ἀποτελῇ αἰανδῆποτε ἐπίσημον ἀπάν-τησιν πρὸς τὸν πατριάρχη καὶ πρὸς τὸν πάπαν. Ἐπειτα ἐξαπέλυσεν ἀπὸ τῶν σπηλῶν τοῦ τύπου ἀνωμίμους ἐπιθέσεις ἐισαρχῶν, οἱ ὁποῖοι ἐχσορ-κτῆριζαν τὴν ἐπικειμένην συνάντησιν ὡς «αἰσχρὸς, ἀνέλογος πρὸς τὸ αἶσχος τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ Συνόδου» (τοῦ 1438). Βραδύτερον ἀπηγόρευσε, διὰ τοῦ προκαθήμενου τῆς, εἰς προσκληθέντας ὑπὸ τοῦ πατριάρχου μητροπολι-τας ὅπως τὸν συνοδεύσουν. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων ἐξαπέλυ-σε «ποιμνεντορικὴν ἐγκύκλιον», εἰς τὴν ὁποῖαν ὠμίλει περὶ «ψευδοπροφητῶν καὶ ψευδοπροφῶν» καὶ περὶ τοῦ «ἀδίκαιολογητοῦ φέδου, ὁ ὁποῖος ἔχε καταφύγει χριστιανούς μας ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴν αἴγλην καὶ τὴν δῆδεν ἰσχύν καὶ δύναμιν ἄλλης Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἀνέκαθεν καὶ ἀπὸ αἰώνων, ἐκ φθόνου πρὸς τὴν ὀρθόδοξον ἡμῶν πίστιν, πολλὰν κακῶν πρόδε-νος γίνεται καὶ εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὸ ἔθνος μας».

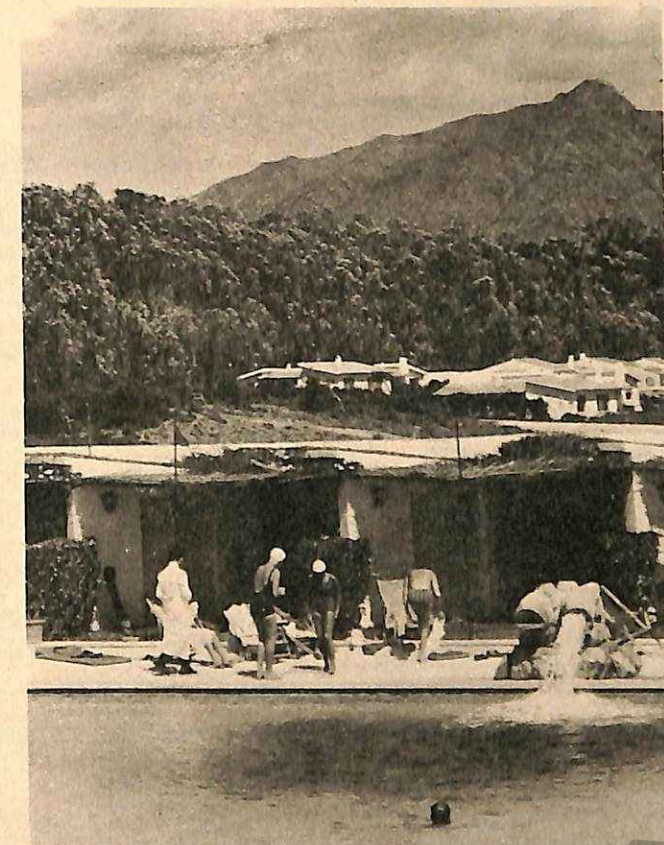
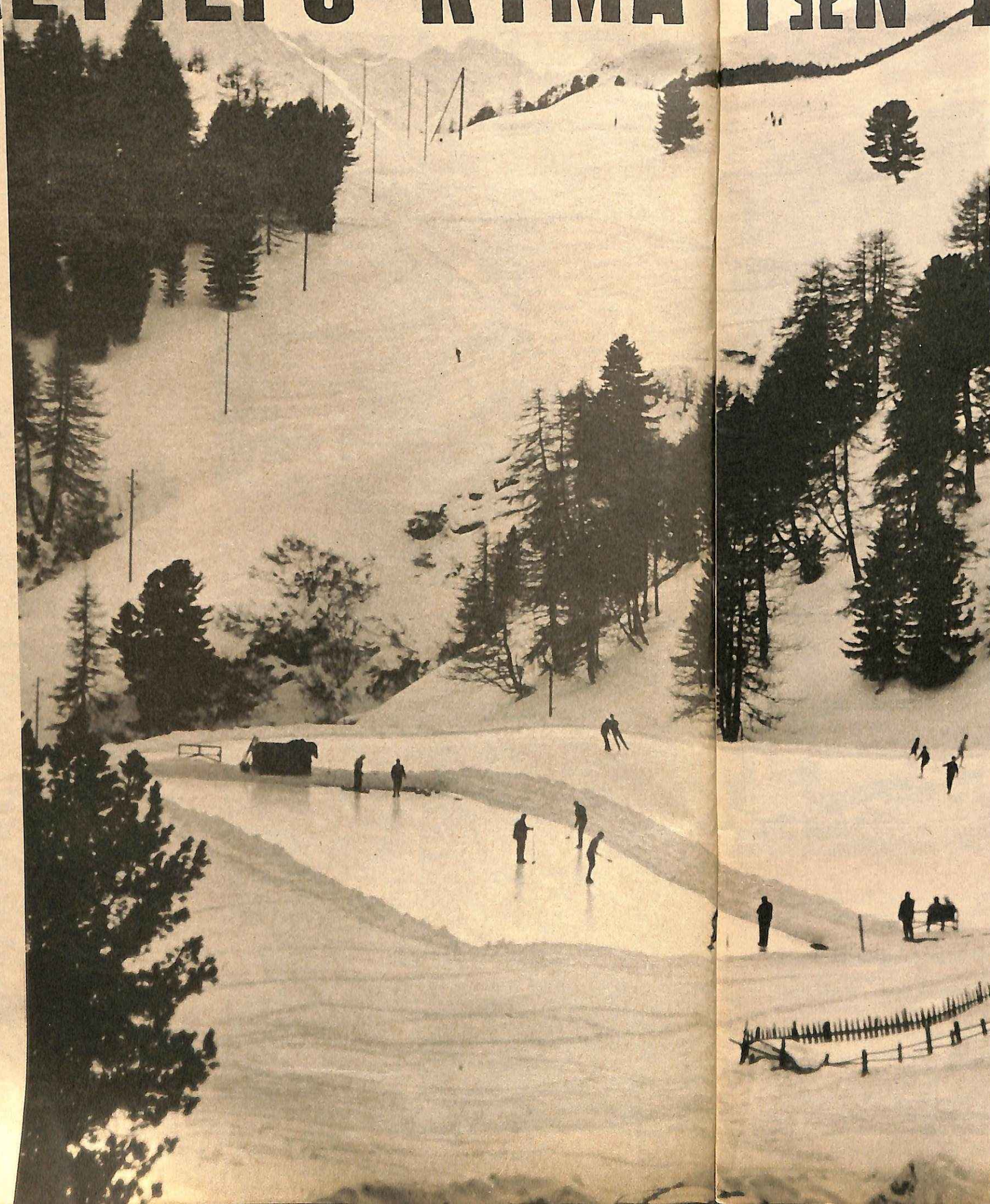
Ἀνυπαρξία διοικήσεως

Ὅπως ἡτο φυσικόν, ἡ ἀσφοδ αὕτη τακτικὴ ἐνεβόρουνε καὶ ἀνεδίβα-σεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἑλα τὰ ἀνύδυνα στοιχεῖα. Ἐνεφανίσθη, ἔτσι, ἡ «Ἐπιτροπὴ Ἀγῶνος τῶν Ἑλλήνων Ὁρθόδοξων Μοναχῶν», ἡ ὁποία διεμαρ-τυρήθη διὰ τὴν «ἐνσῶξιν, ὑπὸ ἐλεθρίας συνθήκας διὰ τὴν Ὁρθόδοξίαν, δια-πραγματεύσεων μετὰ τοῦ Βατικανοῦ» καὶ ἐκέλευσε «τὴν Ἑλλαδικὴν καὶ ὅ-λας τὰς ἄλλας Ὁρθόδοξους Ἐκκλησίας, τὸν λαόν καὶ τὴν κ-δέρνησιν ὁ-πως διὰ παντὸς μέσου θέσουν τὸ ταχύτερον τέρμα εἰς τὴν δημιουργουμέ-νην ἐλευθερὰν κατάστασιν, τὴν ἐγκυμονοῦσαν θανασιμῶς κινδύνους διὰ τε τὴν πίστιν των πατέρων μας καὶ διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς. Μητροπολίται ἀπηύθυναν ἐπιστολὰς πρὸς τὸν πατριάρχη, καλοῦντες αὐ-τόν νὰ «μὴ ἐμπήξῃ φοινικὴν μόχαισαν εἰς τὴν κορδίαν τῆς Ἐκκλησίας». Ἡ-γούμενοι μονῶν ὁργάνωσαν εἰς τὴν πρωτεύουσάν καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας, τὴν παραμονὴν τῆς συναντήσεως, «ἀλκυοντίδας» (ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀπηχέσεως). «Ὁρθόδοξοὶντες ἐφ' ἡμέρισιν» ἐπετέθησαν γενναίως —δι' ἐνωμῶν ἐπιστο-λῶν ἀφάστου γλαφυρότητας— ἐναντίον των «εἰς Ἱεροσόλυμα συναθροισθέν-των καὶ πανηγυρικῶς διακηρυζόντων τὴν δῆδεν ἐνῶσιν των Ἐκκλησιῶν (σ.σ.: Πότε καὶ πῶς;), αὐσιαστικῶς ὅμως τὸν ἐξευτελισμὸν μὲν τῆς Ὁρ-θοδόξου Ἐκκλησίας, ἐν τῷ ποσῶπῳ τοῦ προκαθήμενου αὐτῆς, ἐξαρσιν δὲ τῆς κοσμικῆς αἴγλης τῆς Παπικῆς Ἐκκλησίας» καὶ ἐκέλευσαν τοὺς «φύλα-κας νὰ γοηγορεύν, ὅτι ὁ διάβολος περιέρχεται ἐκαταπαύτως, ζητῶν τίνα καταπίη»...

Ὅλα ὅμως αὐτὰ μαρτυροῦν γενικὴν παράλυσιν καὶ ἀνυπαρξίαν διοική-σεως τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, μετ' ἡν ἀπὸ ἐτῶν στα-σιν τῆς ἐναντὶ των μεγάλων προβλημάτων, ἐπιθετικώταται ἡ πλεον ἀντιδρα-στικὴ καὶ τυφλώτατα Ἐκκλησία τῆς Ὁρθόδοξίας. Φεβεῖται τὴν παραρη-κρὰν ἀνανέωσιν. Τρέμει τὸν διάλογον. Δὲν ἐπιδέμει τὴν ἐξυγίανσιν. Εἶναι ἀνίκανος νὰ συλλάβῃ τὸ πνεῦμα των καιρῶν, ἐνῶ ἐπὶ δεκάετις ἐξαιρετικῶς ἱκανότητος εἰς τὴν προσπάσιν ὑλικῶν συμφερόντων, δὲν κατάρρωσε ν' ἀν-τιλήφθῃ τὴν ἠθικὴν σημασίαν των χειρισμῶν τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου (ὁ ὁποῖος ἀφῆρεσε τὴν πρωτοβουλίαν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρωσίας, πού διὰ τῆς κορυφῆς τῆς ἐσχέτι συντονισμένην πρὸς τὰ κρατικὰ συμφέροντα τοῦ κομμουνισμοῦ πολιτικῶν). Καὶ ἀντιμετώπισεν ἕνα μέγα ἔμμα μετ' ἐκα-λογηρικὸν πείσμα καὶ στείρεν ἀρνητισμόν, εἰρεθεῖσα εἰς ὁπόλυτον ἀντίθεσιν πρὸς τὴν συντοπιτικὴν πλειονότητα τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος.

ΣΤΟΥΣ ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΥΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥΣ ΟΠΟΥ Ο ΗΛΙΟΣ ΠΑΙΖΕΙ ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΜΕ ΤΟ ΚΑΤΑΛΕΥΚΟ ΧΙΟΝΙ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΚΥΜΑ ΤΩΝ ΔΙΑΚΟΠΩΝ

Τα πιο πολλά πουλιά αποδημούν τον χειμώνα σε καλύτερα κλίματα. Άλλα μόλις το θερμόμετρο πέσει, την ίδια επιθυμία για ταξίδι αισθάνονται και χιλιάδες άνθρωποι πλάσματα. Μερικοί θέλουν απλώς τον ήλιο. Άλλοι, πιο σπόρτμαν, όνειρεύονται κάποια χώρα όπου ο ήλιος και το χιόνι συνδυάζονται για να κάνουν τον χειμώνα έναν παράδεισο...

ΣΤΗΝ ΜΑΡΜΠΕΛΛΑ (Ισπανία) δεν έχει χιόνια. Έχει όμως ήλιο. Κ' εδώ οι χειμερινοί κολλιμβηταί δεν σπανίζουν.

ΕΙΚΟΣΙ γήπεδα του τένις έχει στην διάθεση των τυχερών επισκεπτών του το «Τένις Κλέμπ», του Μόντε Κάρλο.

Πού πηγαίνουν όλοι αυτοί οι χειμερινοί τουρίστες πολυτελείας; Πριν από τον πόλεμο, όταν ήταν πολύ λιγότεροι εκείνοι που μπορούσαν να αντιμετωπίσουν τις χειμερινές διακοπές, ή πιθανώτερη απάντηση ήταν: Στην Γαλλική Ριβιέρα. Η σημερινή ευημερία, έπασσέποτε, σημαίνει ότι η ήσυχία και η απεμόνωση πρέπει να αναζητηθούν σε άλλα σημεία — και με πολύ υψηλότερες τιμές.

Και η Ριβιέρα όμως κατορθώνει να κρατά ακάμψη τα σκήπτρα της. Κάννες. Μόντε Κάρλο... όνόματα που δεν πρόκειται να χάσουν ποτέ την λάμψη τους. Η ανθρακώδης Κρουαζέτ, ο παραθαλάσσιος περίπατος των Καννών, έχει πάντοτε τα μπουράγια του για τα καλύτερα γιότ — εκείνα που μεταφέρουν την διεθνή καυμική αφρόκρεμα. Το ξενοδοχείο «Μάζεστικ» και το καζίνο είναι πάντοτε η Μέκκα για τις πιο διακεκριμένες μορφές χαρτοπαίγνιου. Καί, φυσικά, υπάρχει πάντοτε για αργότερα το Κινηματογραφικό Φεστιβάλ, που φέρνει την άνοιξη.

Εκείνοι που προτιμούν το κουδούνισμα των μετρητών και των τυχερών μηχανών, όταν παίζουν, μπορούν να πάνε στο Μόντε Κάρλο. Στην πρωτεύουσα του Μονακό κυριαρχεί το «Οτέλ ντε Παοί», τόσο μεγάλο, ώστε πινακίδες με ασταμάτητα γράμματα δείχνουν τα δωμάτια, σύμφωνα με τους δρόμους όπου βλέπουν τα παράθυρά τους. Οι κάδες του είναι ανάμεσα στις καλύτερες του κόσμου. Υπάρχει ακόμη ωραία ζωή στην μικροσκοπική ήγερμονία.

Νέες περιοχές

Ολοένα περισσότεροι άνθρωποι εγκαταλείπουν τις μεγάλες πόλεις της Ριβιέρας και ανακαλύπτουν μικρά χαριτωμένα λιμάνια και χωριουδάκια σκορπισμένα στην περιοχή τους. Ένα από αυτά είναι το Βιλλφράνς — σιρ — Μέρ, ένα γραφικό λιμανάκι κτισμένο σ' ένα ημικύκλιο λόφου, ανάμεσα στην Νίκαια και στο Μόντε Κάρλο. Έδώ, στο παρεκκλήσιο του Αγίου Πέτρου, υπάρχουν τοιχογραφίες του Ζαν Κοκτώ. Οι κρουαζιέρες, κατά κανόνα, περιλαμβάνουν και έναν σταθμό στο Βιλλφράνς. Κοντά εκεί βρίσκεται και η Σαιν — Ζαν — Κάπ — Φερρά, μια χειρσόνισος δεκαέξη χιλιομέτρων. Ο Σάμερσεϊ Μάμ είναι ένας από τους φημισμένους κατοίκους της. Εκεί περνάει το μεγαλύτερο μέρος του χειμώνα.

Η Ριβιέρα είναι κυρίως για τους ανθρώπους που η μόνη τους επιθυμία είναι να βρουν ήλιο, καλό φαγητό και κρασί, και ανέσεις, στην προσωρινή «εξορία» τους.

Για όλους εκείνους που θέλουν όλα αυτά συν χιόνι, η προτίμηση πέφτει στην Ελβετία.

ΗΛΙΟΛΟΥΤΡΟ στα χιόνια, και συγκεκριμένα στο «Ήστ Κλάμπ» του Γκστάαντ — του περίφημου ελβετικού κέντρου χειμερινών διακοπών.

ΧΙΟΝΙ και ήλιος είναι ο συνδυασμός που προσφέρει επίσης το Σαϊν Μόριτς — ο βασιλεύς των διεθνών κέντρων αναψυχής. Ένώ οι σκιέρ κατεβαίνουν σαν μαύρες κουκκίδες την πάλλευκη επιφάνεια της πλαγιάς, στην ειδική πίστα διεξάγεται τώρα ένας αγώνας χόκεϊ επί πάγου.

Η ΓΑΛΛΙΑ, ΜΕ ΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΝΕΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ ΤΗΝ ΕΛΒΕΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΑΝΕΣΕΩΝ

Η ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΣΤΑ ΧΕΙΜΕΡΙΝΑ ΚΕΝΤΡΑ ΥΠΟΘΑΛΠΕΙ ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ

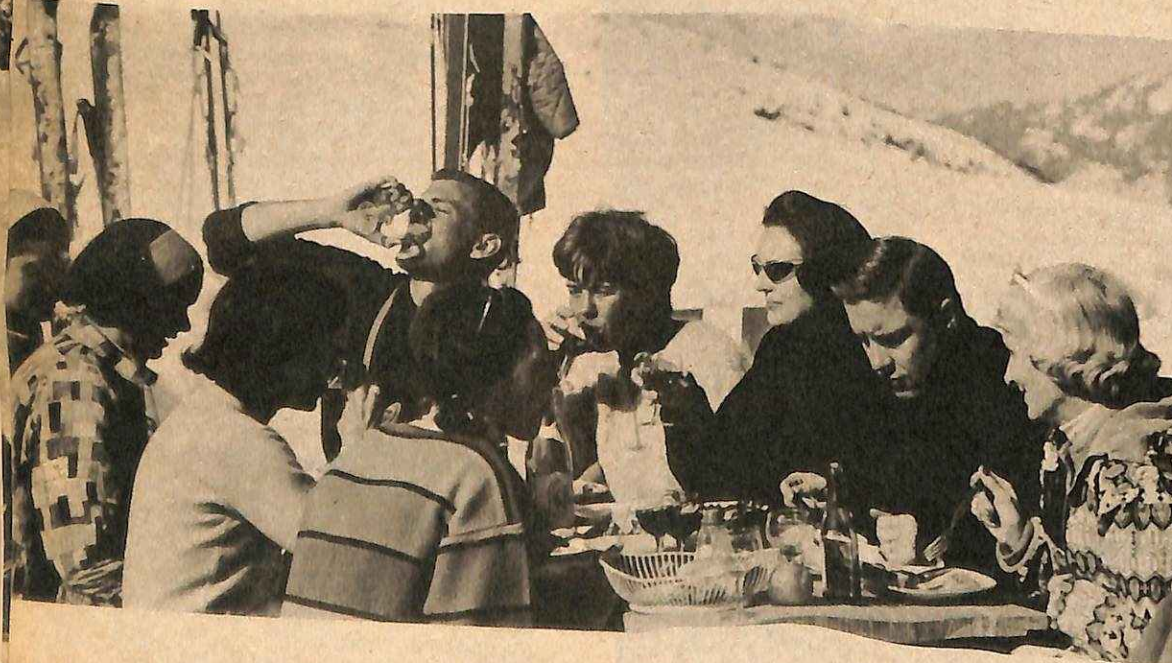

(Φωτ. Camera Press)

Ο ΠΟΡΦΥΡΙΟ Ρουμπιρόζα και η τελευταία γυναίκα του είναι τακτικοί επισκέπτες του Κουρσεβάλ, στις Γαλλικές "Άλπεις".

ΧΡΟΝΟ με τον χρόνο αυξάνει η δημοτικότητα του Κουρσεβάλ, που βρίσκεται σε ύψος άνω των 2.000 μ.

Ο ΚΑΘΑΡΟΣ αέρας, το ύψος, το χιόνι και το κρύο ανοίγουν την όρεξη. Μια ομάδα σκιέρς απολαμβάνει το φαγητό της στην βεράντα του καταφυγίου.

Η ΧΑΙΝΑΥ ΜΙΛΛΣ ΧΟΡΕΥΕΙ ΤΟΥ ΙΣΤ ΣΤΟ ΚΛΟΣΤΕΡ

Πρώτη στον κατάλογο έρχεται η περίφημη τριάδα: Γκστάαντ, Κλόςτερς και Σαιν Μόριτς. Και τα τρία προσφέρουν στον σπόρτμαν ό,τι επιθυμεί, και το καθένα έχει τον δικό του χαρακτήρα.

1 Το Γκστάαντ έχει αρκετές ανέσεις για να φιλοξενήσει χιλιάδες σκιέρς, αλλά οι τιμές είναι τόσο «απόκρημνες», όσο και οι κορυφές των Άλπεων. Ένα από τα αψεκίνητα του ξενοδοχείου είναι «Ρόλλς - Ρόυ», με αλυσίδες για τα χιόνια.

2 Το Κλόςτερς μοιράζεται την περίφημη διαδρομή σκι του Παρσίν με το Νταβός, είναι σε ωραία θέση και έχει πολύ καλά ξενοδοχεία και εστιατόρια.

3 Το Σαιν Μόριτς είναι, όπως ούτως ή άλλως, η βασιλιάς των έλβετικών κοσμητικών κέντρων. Σκαλωμένο στην όχθη της λίμνης που, ανάμεσα σε μια μεγαλόπρεπη αλυσίδα από βουνά, έχει ένα από τα πολυτελέστερα ξενοδο-

χεια σκιέρς τού κόσμου, το «Παλάς». Στο Σαιν Μόριτς διοργανούνται πολλές φορές αγώνες σκι, χόκεϊ και άλλων χειμερινών αθλημάτων.

Το νέο χειμερινό κέντρο Κουρσεβάλ

Η Έλβετία δεν είναι πια η μόνη χώρα που προσφέρει ανέσεις για τα χειμερινά σπόρ. Ανταγωνιστής δεινός είναι η Γαλλία, με σχετικά καινούργια κέντρα, όπως το Κουρσεβάλ. Έδω, ανάμεσα σε άπείραντες εκτάσεις χιονιού, υπάρχουν 60 ξενοδοχεία και αρκετά τελεφερίκ, για να εξασφαλίσουν μια άνετη ανάβαση σε ύψος 2.000 μέτρων. Ο Πορφύριο Ρουμπιρόζα είναι μια από τις διεθνείς διασημότητες που συχνάζουν εκεί, μαζί με την γυναίκα του, Όντιλ Ροντέν.

Όσο περισσότεροι άνθρωποι αναζητούν τον χειμερινό ήλιο, τόσο περισσότερα χειμερινά κέντρα ξεφυτρώνουν εκεί όπου άλλοτε δεν υπήρχε τίποτα.

ΚΑΛΑ ΤΥΛΙΓΜΕΝΕΣ, ΕΤΟΙΜΕΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΜΕ ΤΟ ΕΛΚΗΘΡΟ

ΑΝΑΜΕΣΑ στους παίκτες της ομάδας του χόκεϊ είναι και ο πρίγκιψ Βίκτωρ - Έμμανουήλ της Σαβοΐας (στο κέντρο, με το γκριζο πουλόβερ), ο γιός του τέως βασιλέως της Ιταλίας Ουμβέρτου. Το στιγμιότυπο ελήφθη στο Γκστάαντ, όπου συχνά καταφεύγουν ο πρίγκιψ κ' η μνηστή του Μ. Ντόρια

ΜΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ χαίρεται (αριστερά) το χιόνι - είναι η Άντονέλλα Λουάλντι, ο Φράνκο Ίντερλέγκι κ' η κόρη τους Στέλλα, στο Σεστριέρ. Η διάσημη Ιταλίδα «στάρ» αγαπάει ιδιαίτερα το σκί (άνω).

ΠΕΡΙΒΕΒΑΗΜΕΝΟΣ μιά ποδηγή γούνα, ο Γκούντερ Σξς φόν Όπελ, ο πασίγνωστος και ζάπλουτος Γερμανός διεκδικητής, παρακολουθεί τον αγώνα χόκεϊ του Γκστάαντ. Τέταρτος από τα δεξιά είναι ο άγνωστος κατά τα άλλα γιός του γνωστού ηθοποιού Ντένβιν Νίβεν

Η Κόστα ντέλ Σάλ της Ισπανίας μεταμορφώθηκε έπειτα από τον δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο, και ένα σωρό νέα όνυμα προστέθηκαν στα φυλλάδια των ταξιδιωτικών γραφείων. Μαρμπέλλα είναι ένα από αυτά. Στα 1947, ο πρίγκιψ Άλφόνσος φόν Χοενλόε αγόρασε 33 εκτάρια γης στο χωριό Μαρμπέλλα. Πλήρωσε 3.000 δολάρια. Έκτισε ένα τουριστικό συγκρότημα, που δέχεται 4.000 υποψηφίους ενοίκους τον χρόνο. Το κεφάλαιό του αντιπροσωπεύει σήμερα αρκετά εκατομμύρια δολάρια. Η ατμόσφαιρα στην Μαρμπέλλα είναι λιγότερο επίσημη από τα παλαιά ευρωπαϊκά κέντρα, όπως το Μόντε Κάρλο - περισσότερο μπικίνι, λιγότερα μίνι.

ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «Κάρλτον» είναι άνομιφβόλα το πιο χαρακτηριστικό σύμβολο των Κανών

ΤΟ ΒΙΛΛΑΦΡΑΝΣ - ΣΥΡ - ΜΕΡ προσφέρει άφθονες γραφικότητες (αριστερά) στους ταυρίστες που προτιμούν να περάσουν σχετικά πιδήσυχαι τις διακοπές τους. Ένας από τους πιο φημισμένους κατοίκους της Ριβιέρας είναι ο Σώμερσετ Μάμ (άνω). Η δίλλα του βρίσκεται στην ωραιότατη χερσόνησο Σαιν - Ζάν - Κάπ - Φερρά

Ἡ ταινία τοῦ σκανδάλου

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΚΗΛΕΡ ΧΩΡΙΣ ΤΗΝ ΚΡΙΣΤΙΝ

Ἐνῶ ὁ ἐφιάλτης τῶν Ἀγγλῶν συντηρητικῶν, ἡ Κρίστιν Κήλερ, ἐρίσκεται στὴν φυλακὴ τοῦ Χόλγουαϊν καὶ φτιάχνει μαρμελάδες γιὰ τὰ παιδιὰ γειτονικοῦ ὀρφανοτροφείου, στὴν Κοπεγχάγη δόθηκε ἡ πρεμιέρα τῆς ταινίας, ποὺ παρουσιάζει τὴν ζωὴ τῆς. Οἱ σχέσεις τῆς μετὸν ὑπουργὸ Στρατιωτικῶν Προφιοῦμο ἔφεραν, ὅπως εἶναι γνωστὸ, πρωτοφανὴ σάλο στὴν Βρεταννία. Οἱ κριτικοὶ χαρὰκτῆρισαν τὴν ταινία σὰν «ἀδέξια καὶ μονότονη».

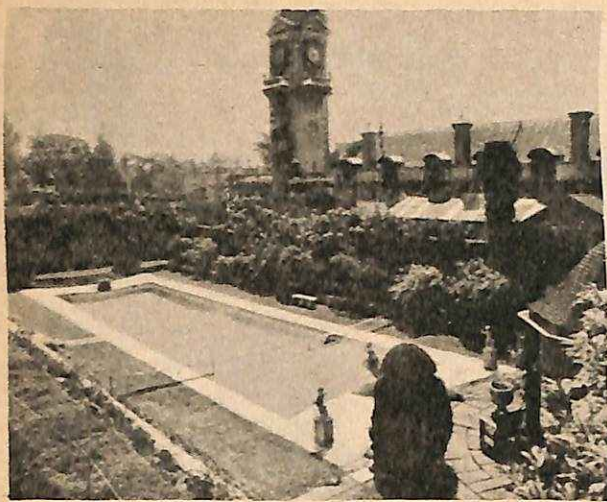
Ἀπὸ τὰ συγγραφικὰ τῆς δικαιώματα, ἡ πραγματικὴ Κρίστιν Κήλερ ἀγόρασε ἓνα σπίτι σὲ κεντρικὴ συνοικία τοῦ Λονδίνου.

Ἐτσι πραγματοποιήσε ἓνα παιδικὸ ὄνειρό τῆς καὶ στὸν ἐνθουσιασμό τῆς κάλεσε τοὺς φωτορεπόρτερς νὰ τὴν ἀπαθανάτισουν στὴν κουζίνα τῆς.

Ἡ Κρίστιν Κήλερ ἦταν τακτικὴ καλεσμένη στὸν πύργο τοῦ λόρδου Ἀστορ. Πολλὲς σκηνές τοῦ ἔργου παίζονται γύρω στὴν πιάνα τοῦ πύργου, ὅπου τὸ μόνο ἔνδυμα εἶναι ἡ πετσέτα τοῦ μπάνιου.

Μιὰ ἑορτὴ στὸ σπίτι τοῦ δρος Οὐώρντ. Ἡ Κρίστιν, ὄρθια (ἡ ἡθοποιὸς Ὑδὸν Μπάκιγχαμ) φαίνεται ὀλότρελα μεθυσμένη. Ὁ ἐραστὴς τῆς, ποὺ συντροφεύει ἄλλη, μοιάζει ἀρκετὰ μετὸν Ἀγγλο τέως ὑπουργὸ τῶν Στρατιωτικῶν.

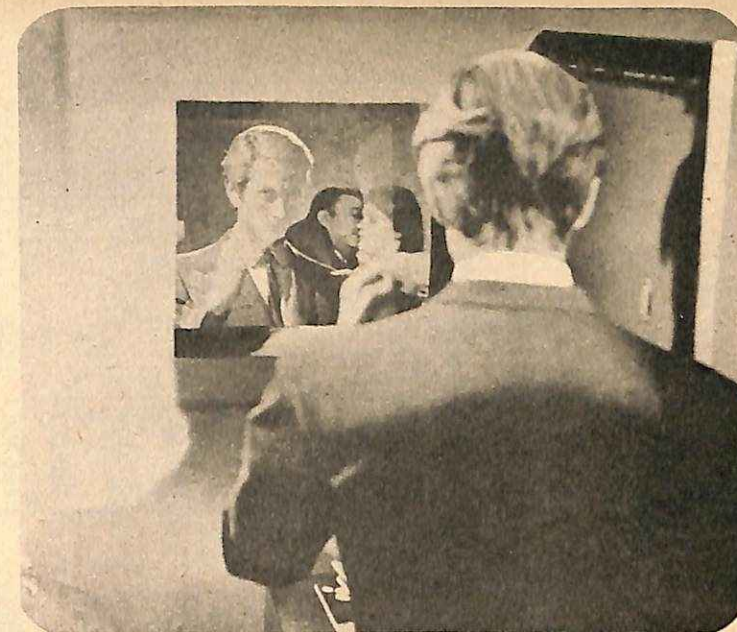

Τολμηρές σκηνές χωρίς όμως τὸ ἀλάτι τῆς ἀλήθειας

Ο ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ πύργος τοῦ Κλίβεντεν, ἡ προγονικὴ κατοικία τῶν Ἀστορ. Μπροστὰ στὸν πύργο φαίνεται ἡ περίφημη πισίνα, πού ἔπαιξε μεγάλο ρόλο στὸ σκάνδαλο Προφιούμο - Κήλερ.

ΤΟ ΣΕΝΑΡΙΟ τῆς ταινίας ἔχει γραφῆ σύμφωνα με τὴν ἀφήγηση τῆς Κριστίν γιὰ τὴν ζωὴ τῆς. Πολλὲς λεπτομέρειες ἔχουν παρῆ καὶ ἀπὸ τὴν ἔκθεση τοῦ λόρδου Ντέννιγκ. Οἱ παραγωγοί, πάντως, συμβουλευθῆκαν πολλοὺς δικηγόρους γιὰ κάθε μέτρο τῆς ταινίας, ἀπὸ φόβο μήπως βίξουν κανένα καὶ πληρώσουν ὕστερα ἀποζημίωση. Στὴν φωτογραφία, δεξιά, ὁ γιατρός Οὐώρντ (Τζῶν Μπάρρμωρ, υἱός) παρακολουθεῖ σ' ἓναν καθρέφτη μιὰ περίπτωξη τῆς Κριστίν με τὸν Ρῶσο ἐραστὴ τῆς Ἰβόνωφ. Κατὰ τὸ σενάριο, ὁ δρ Οὐώρντ ἦταν κι αὐτὸς ἐρωτευμένος με τὴν προστατευμένη του Κριστίν καὶ τὴν ζήλευε φοβερά. Τὸν ρόλο τοῦ Ρώσου ὑποδύεται ὁ Μέλ Ουέλλεξ.

ΑΛΛΕΠΑΛΛΗΛΕΣ σκηνὲς παιχιδιῶν στὸ νερό περιλαμβάνει ἡ ταινία. Ὁ σκηνοθέτης ἐπιμένει ὅτι κάτι τέτοιες σκηνὲς ἀπὸ τὴν ζωὴ τῆς Κριστίν Κήλερ θέλει νὰ βλέπη τὸ φιλοθεάμον κοινό. Στὴν φωτογραφία, ἡ Κριστίν με τοὺς μαύρους μουσικούς, πάλι με πετσέτα μπάνιου.

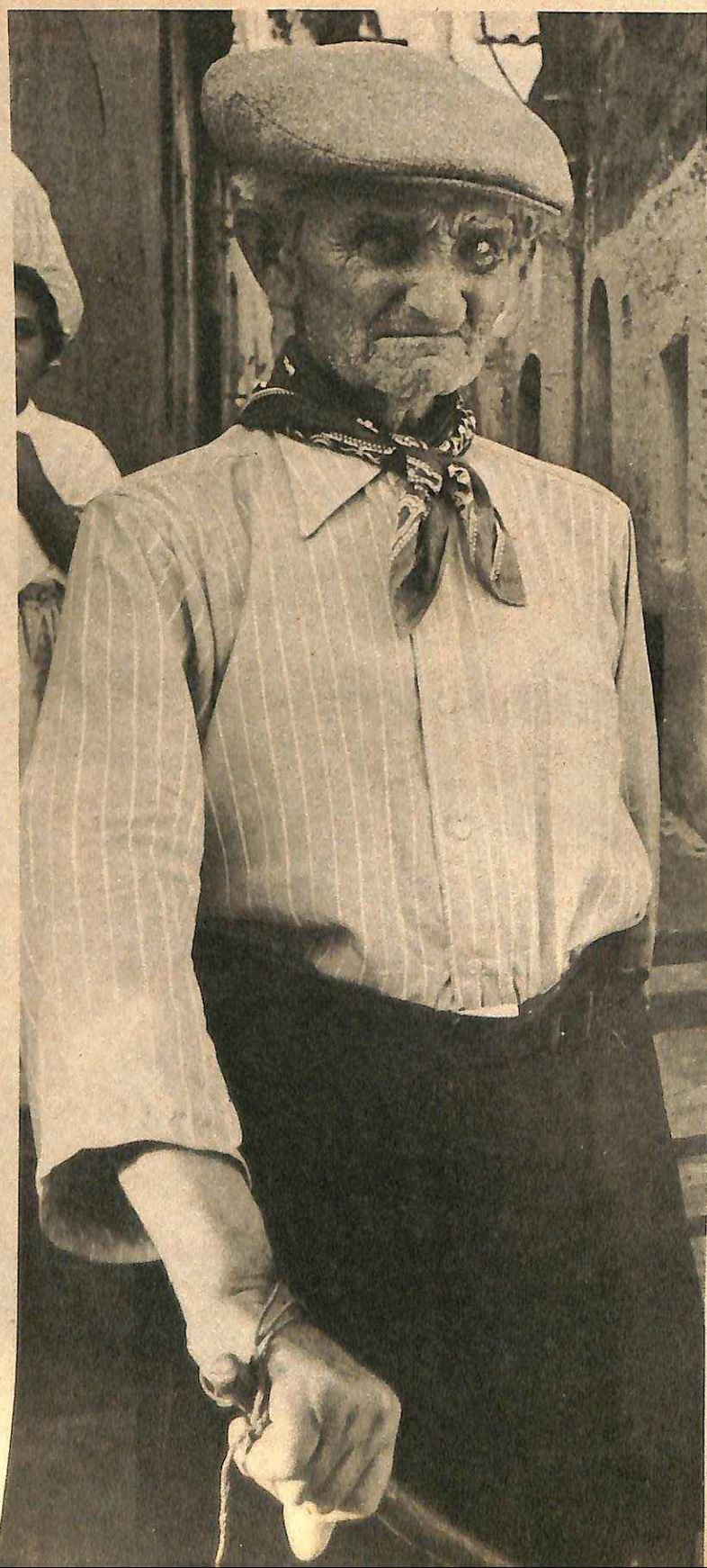
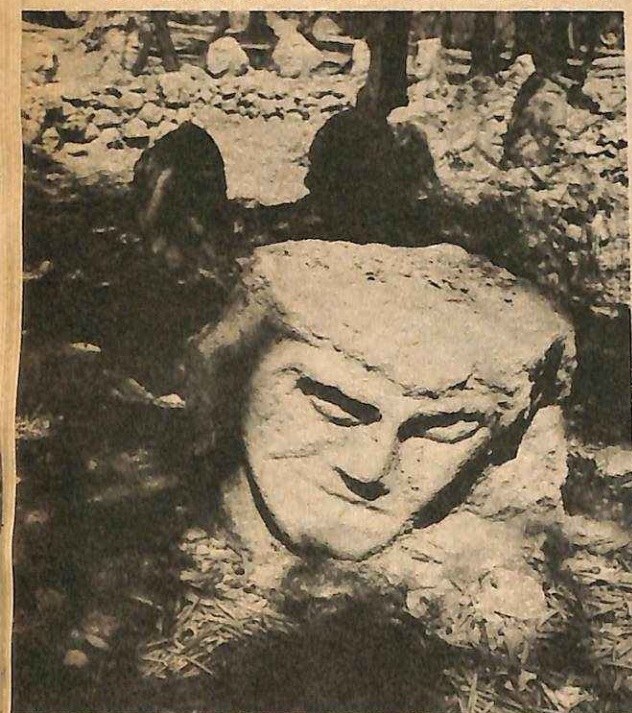

ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΣΥΝΕΒΗ πραγματικὰ καὶ πού ἐπαναλαμβάνεται στὴν ταινία. Ἀγνωστὸ γιὰ ποῖο καπρίτσιο, ὁ δρ Οὐώρντ συνήθιζε νὰ βγάξη τὴν προστατευμένη του ὡς τὸ μπάρ τῆς γειτονιάς του δεμένη ἀπὸ τὸν λαιμό, σὰν σκυλί. Ἡ Κριστίν ἐπρόκειτο ἀρχικὰ νὰ ὑπεδυῇ ἡ ἴδια τὸν ἑαυτὴ τῆς στὸ φίλο.

ΤΑ ΔΕΝΤΡΑ ΜΙΛΟΥΝ ΣΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

ΕΝΑ ΑΛΛΟΚΟΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ ΤΟΥ...

ΟΓΔΟΝΤΑΡΗ ΑΥΤΟΔΙΔΑΚΤΟΥ ΧΩΡΙΚΟΥ, ΤΟΥ ΓΛΥΠΤΗ ΜΠΕΝΤΙΒΕΝΙΑ

Σ την Σικελία, στο κτήμα του Φιλίππο Μπεντιβένια, λίγα μόλις χιλιόμετρα από την Σάκκα, κάθε πέτρα, κάθε δέντρο, παριστάνει κάτι το ανθρώπινο. Πρόκειται για χιλιάδες χιλιάδων γλυπτά, που ο ογδοντάρης χωρικός - γλύπτης έχει δημιουργήσει παραμελώντας την δουλειά των αγρών του, τους οποίους καλλιεργεί μόνο και μόνο για να εισπράττει το ελάχιστο εκείνο που του χρειάζεται για να ζήσει...

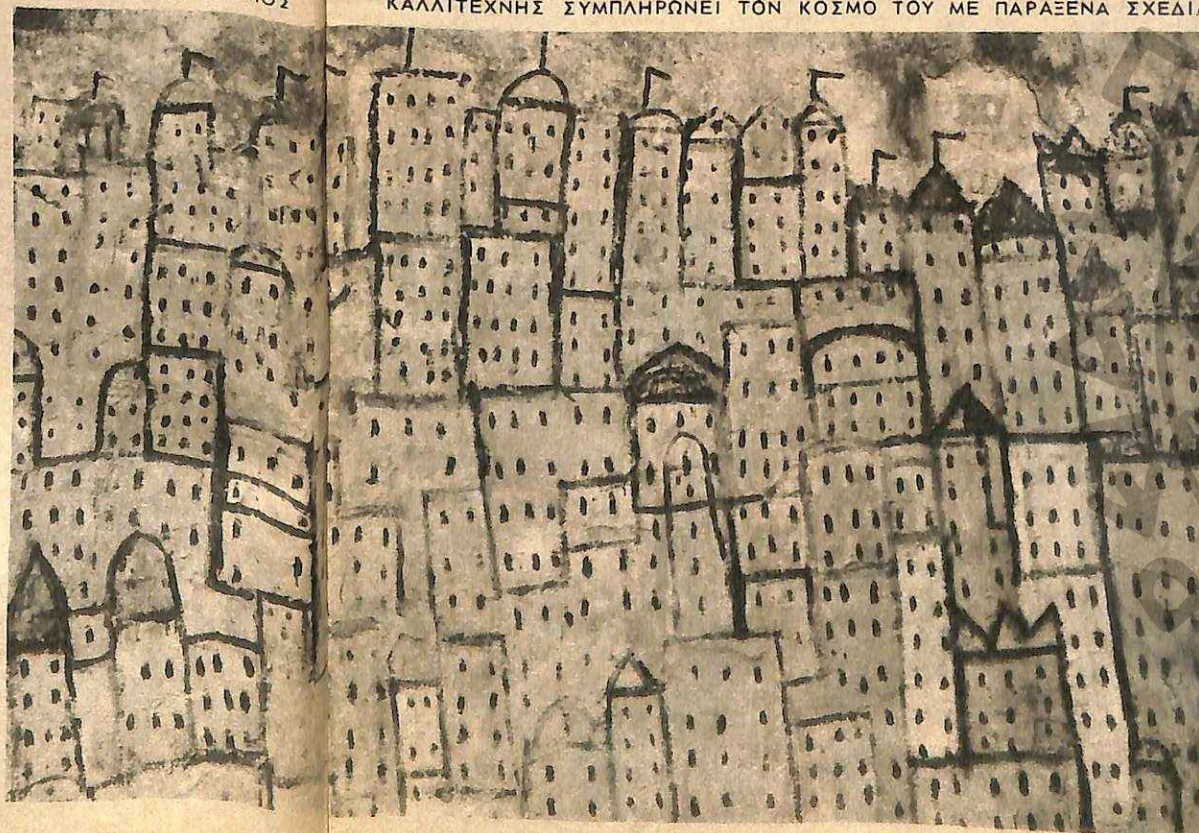

ΦΡΙΚΗ... ΕΦΙΑΛΤΗΣ

ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΘΕΙ ΕΠΑΚΡΙΒΩΣ ΤΙ ΥΠΟΒΑΛΛΟΥΝ ΤΑ ΚΕΦΑΛΙΑ, ΠΟΥ ΛΕΣ ΚΑΙ ΡΙΧΘΗΚΑΝ ΣΤΟΝ ΜΑΓΙΚΟ ΚΗΠΟ ΑΠΟ ΕΝΑΝ ΑΛΛΟ ΚΟΣΜΟ

Ο ΤΟΣΟ ΙΔΙΟΡΡΥΘΜΟΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΕΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΜΕ ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΣΧΕΔΙΑ

Η αυθεντική αγάπη του Μπεντιβένια είναι η γλυπτική. Δεν πρέπει όμως να τον αντιμετωπίζουμε σαν μοντέρνο καλλιτέχνη, ο οποίος εμπνέεται από τον γύρω του κόσμο. Τα έργα του μαρτυρούν μάλλον τον εσωτερικό του διάλογο με τα πρόσωπα της φαντασίας του. Η γλυπτική για τον Μπεντιβένια σημαίνει να ζή μια ζωή έξω από την Γη, κατοικημένη από εικόνες του Διαστήματος, που ξαναβρίσκουν μορφές και αναλογίες ανθρώπινες μόνο μέσα από την υπερσυνειδητή εργασία των χεριών του.

Δέν θυμάται πότε άρχισε

Ο Φιλίππο Μπεντιβένια δεν θυμάται πλέον πότε άρχισε να κάνει τα γλυπτά του. Σε άριστους, όμως, καλλιτέχνες της Ευρώπης, που είχαν πάει να τον επισκεφθούν και του είχαν δείξει και το γνωστό βιβλίο του Ντάγκλας Ντάγκον περί Πικασσό, διηγήθηκε την ιστορία ενός άνδρος, ο οποίος, ποιν από σαράντα χρόνια, είχε φιλοξενηθεί στο σπίτι του για δύο - τρεις μέρες. Βεβαίωσε ότι τον αναγνώρισε, δείχνοντας στο βιβλίο μία φωτογραφία του διάσημου Ισπανού ζωγράφου. Είναι άσφαλώς δύσκολο να πη κανείς αν ο Πόμπλο Πικασσό δόθηκε εμπνεύσεις ακριβώς στον άσκη κήπο της Σάκκα, αλλά πάντως εκείνο το τεράστιο γλυπτό, που θυμίζει χωρικό και το οποίο έκανε ο Μπεντιβένια, είναι παράδοξα υπερόντο.

Έγκαταλελειμμένη περιοχή

Διατρέχει κανείς άλλες, στις οποίες ένα πλήθος ακίνητων θεατών αντικρύζει την γύρω εγκαταλελειμμένη

ΕΝΑ ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ

ΚΑΙ ΤΑ δένδρα του άπεριποίητου κήπου προσφέρουν την ύλη για τον οϊστρο του γέροντος.

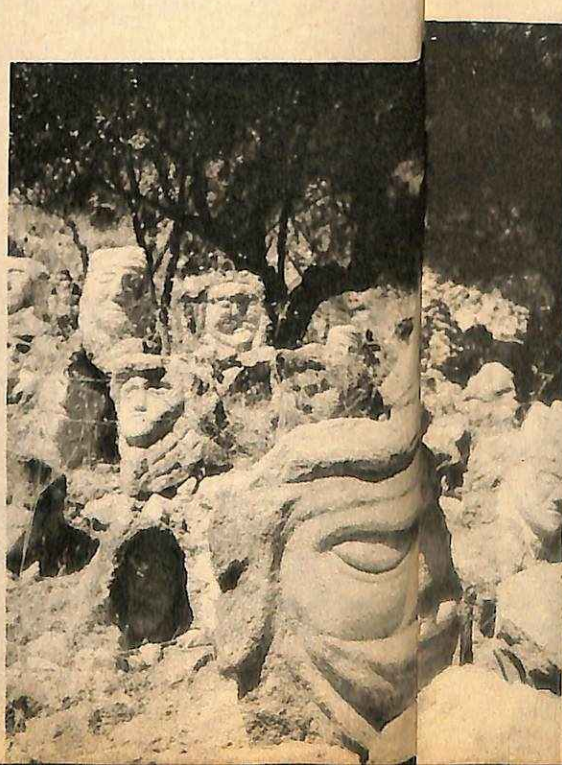

(Φωτ. Vittorio Cantino)

ΜΟΡΦΕΣ παγερές, συσπασμένες σε μία δυσάρεστη άκίνηση, υποδέχονται με τις άπαίσιας γκριμάτσες τους τον έπισκέπτη. Ο γλύπτης άρνείται να άποχωρισθί οποιοδήποτε έργο του.

ΟΠΟΥ έχουν σπαρή άπό την φύση οι θράκοι (άκρο, δεξιά), εκεί μεταφέρει το έργαστήριό του ο παράξενος Σικελός, που πέρασε όλόκληρη την ζωή του στην φτώχεια, αν και θά μπορούσε να είναι μία υπολογίσιμη φιλογνομία της σύγχρονης τέχνης.

περιχή. Μέσα άπό ένα σεληνιακό τοπίο, που διακόπτεται μόνον άπό κελσσιαία γλυπτά κεφάλια, μπαίνει ο έπισκέπτης σε ένα τεράστιο άμφιθέατρο γεμάτο άπό τα λευκά αυτά πρόσωπα, μπροστά στα όποια, στίς στιγμές της πιο έντονης μοναξιάς, φαίνεται ότι ο δημιουργός τους άπαγγέλλει το δρόμο της ζωής χωρίς νόημα. Λίγο μακρύτερα είναι το σπίτι του — ένα μοναδικό δωμάτιο, άσπροκομμένο άπό μέσα και όλόκληρο ζωγραφισμένο άπό τον ίδιο άπ' έξω. Μία μεγάλη νεπογραφία, χωρίς καθωρισμένα και τακτικά πλαίσια, παριστάνει μία πόλη: Το κέντρο του κόσμου του δημιουργού.

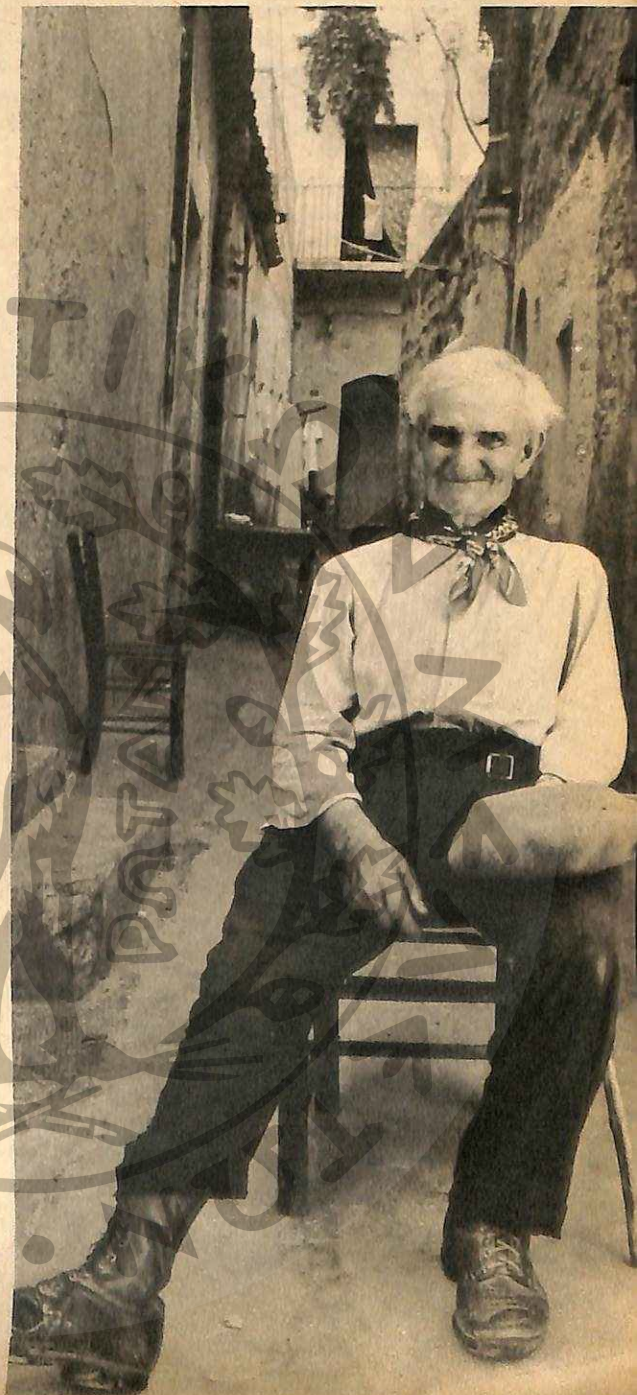
Έκρυψε την θάλασσα

Για να άποφύγει κάθε πειρασμό άπό το φυσικό τοπίο που τον τριγυρίζει, ο Μπεντιβένια έφθασε στο σημείο να σκεπάσει άπό τα μάτια του την θέα της θάλασσας, σηκώνοντας φοάχτη στην κλίση άπ' όπου το νερό άρχίζει να φαίνεται. Θεάφταχος όπως είναι, ο χωρικός γλύπτης έέχει άι μόνο την συντροφιά τριών μαντρέσκυλων κι άρνείται να πουλήσει έστω κ' ένα έργο του. Σαν και η πιο μικρή άπέυσία να τάραζε την τάξη του κόσμου του.

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΗ ΜΟΝΑΞΙΑ

ΕΝΑΣ ψηλός τοίχος, «στολισμένος» με ψάρια και άσφυκτικά πολυώροφα σπίτια, ώρθώθηκε στην άκρη του κτήματος, μόνο και μόνο για να κρύψει άπό τα μάτια του Μπεντιβένια την θέα προς το πέλαγος.

ΕΝΑΣ ΣΤΥΦΟΣ μορφασμός είναι το «χαμόγελο» που περιβλήθηκε ο Φιλίππο Μπεντιβένια, για να σταθή μπροστά στον φακό. Η μορφή του, άναμφίβολα, έχει κάτι το έωσφορικό.

Η ΕΠΑΝΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗ

Σὲ συνδυασμὸ τῆς ὀρχήσεως καὶ τοῦ λόγου

Η ΑΓΑΠΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗ καὶ ὁ Δ. Στάγιος, σ' ἓνα χαρακτηριστικό στιγμιότυπο ἀπὸ τὸ «Δίχτυ»

Μετὰ ἀπὸ ἐφτάχρονη ἀπουσία, ἡ Ἀγάπη Εὐαγγελίδη ἐμφανίζεται καὶ πάλι στὴν ἀθηναϊκὴ χορευτικὴ σκηνή. Ἀλλὰ ἡ ἐπανεμφάνισή αὐτὴ δὲν εἶναι ἀπλῶς μιὰ συνέχεια τῆς ἐπιτυχοῦς χορευτικῆς καριέρας τῆς Ἑλληνίδος χορεύτριας. Στὸν συμβολισμό πού προσφέρει ἡ καθαρὴ ὄρχηση, ἐρχεται τώρα νὰ προστεθῇ καὶ ὁ θεατρικὸς λόγος. Σ' αὐτὸν τὸν καλλιτεχνικὸ συνδυασμὸ κατέληξε ἡ κ. Εὐαγγελίδη, ἀφοῦ μελέτησε ἐντατικὰ θέατρο στὴν Γερμανία...

ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ μέρος τῆς παραστάσεως. Ἡ Ἀγάπη Εὐαγγελίδη ἐρμηνεύει τὸν βασικὸ ρόλο στὸν «Ὁραῖο Ἀδιάφορο» τοῦ Κοκτώ.

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδης)

ΑΚΟΜΗ δύο σκηνές ἀπὸ τὸ «Δίχτυ», πού τὴν μουσικὴ-τζαζ ἔχει γράψῃ ὁ Καβαλέφσκυ καὶ ἡ χορογραφία τοῦ ἔχει γίνῃ ἀπὸ τὴν Βίκυ Τούντα, πάνω σὲ μιὰ ἰδέα τῆς Ἀγάπης Εὐαγγελίδη. Στὶς φωτογραφίες διακρίνονται τὰ στελέχη τῆς χορευτικῆς ὁμάδος. Ἀνω, ἀπὸ τ' ἀριστερά: Οἰκονόμου, Καλλονά, Ζαμπούρα, Κασκινίδου, Λάμας, Γιαννιώτη.

MELORI

Η ΡΟΖΑΝΑ ΣΚΙΑΦΙΝΟ και ο Ζακ Περρέν κρατούν
δυο από τους βασικούς ρόλους στην «Διαφύρα».

Μετὸ χαμόγελο τῆς ἐπιτυχίας

Η ΡΟΖΑΝΑ ΣΚΙΑΦΙΝΟ ΔΕΝ ΠΙΣΤΕΥΕΙ
ΣΕ ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΕΙΝΑΙ νέος με εύγενή ιδανικά ο Στέφανο (Περ-
ρέν) και φιλοδοξεῖ νὰ γίνῃ παπᾶς. Ὁ πατέρας
του, ἕνας πλούσιος ἐκδότης, τὸν παίρνει μετὰ
θαλομηγὸ τοῦ σ' ἓνα ταξίδι, γιὰ νὰ τὸν «ξυπνη-
σῇ». Καὶ ἐκεῖ βρίσκει τὴν Ἀντριάνα (Σκιαφίνο),
τὴν νεαρὴ καὶ ὡραία ἐρωμένη τοῦ πατέρα του.

ΕΙΝΑΙ ἀνόητη καὶ κενὴ ἡ Ἀντριάνα. Εἶναι ὅμως
ὡραία καὶ, φυσικά, ἀδίπλακτη. Ἡ παρουσία της
πάνω στὴν θαλομηγὸ ἀποτελεῖ ἕναν διαρκὴ πει-
ρασμὸ γιὰ τὴν ἀπλὴ, ἀλλὰ φλογερὴ καρδιά τοῦ
Στέφανο. Ἡ Ἀντριάνα δὲν ἐργεῖ νὰ καταλάβῃ
τὴν ἐντυπώσεως ποὺ προκαλεῖ. Καὶ ὁ δεσμός της
μετὰ τὸν πατέρα τοῦ Στέφανο δὲν τὴν ἐνοχλεῖ.

Δεν αντιστέκεται εύκολα κανείς σ' ένα γλυκό χερόγελο, που σημαδεύει ίσως μέσ' στην καρδιά. Ακόμη κι αν τα πράγματα παρουσιάζουν μιὰ τόσο δυσχερή έμπλοκή.

POZANA ΣΚΙΑΦΙΝΟ

Στην νέα ταινία της κάνει μιαν εμφάνιση αξιούσα

ΤΟ ΩΡΑΙΟ αυτό διακοσμητικό πρόσωπο θα αποτελέσει, ωστόσο, ένα από τα διλήμματα που αντιμετώπιζει στην ζωή του ο Στέφανο. Το σπουδαιότερο είναι η θέση του μέσα σ' έναν κόσμο σκληρό και κοψο, και η κατάληξη από την δοκιμασία θα είναι μόνον ένα δέρι άδυναμίας. Τί άλλο τάχα μπορεί να κάνει ένας εύγενικός Ιεραλίστης, ριγμένος στην ανθρώπινη ζούγκλα

(Φωτ. Studium)

Η Ροζάνα Σκιαφίνο δεν πιστεύει στην κρίση του κινηματογράφου. Και έχει δίκιο. Αφού είναι, πράγματι, η μοναδική «στόρ» της Ιταλικής θόδνης, που δεν γνώρισε ούτε μιὰ ανάπαυλα στην δουλειά της.

Η Ροζάνα, που γεννήθηκε στην Γένοβα, εδώ και 26 χρόνια, τον περασμένο μήνα παντρεύθηκε τον νεαρό παραγωγό 'Αλφρέντο Μπίνι, με τον οποίο ήταν άρραδωνισμένη επί μιὰ ολόκληρη δεκαετία. Ο γάμος έγινε στην σύντομη διακοπή, ανάμεσα στο γύρισμα δύο ταινιών, και ο μήνας του μέλιτος δεν ήταν στην πραγματικότητα μήνας, αλλά πολύ συντομώτερος. Πολλές υποχρεώσεις περιέμεναν και τους δύο στην Ρώμη. Η «στόρ» έπρεπε, έξ' άλλου, να τελειώση το γύρισμα της «Διαφθοράς», με τον Ζαν Περρέν και με σκηνοθεσία του Μάουρο Μπολονίνι. Και, ταυτόχρονα, έπρεπε να έτοιμασθαι για την προσεχή ταινία της, «Οι έπτά ήρωες», μιὰ σύγχρονη κωμωδία, όπου «ή πιά σέξυ ήθοποιος του Ιταλικού κινηματογράφου προσθέτει μιὰ χροιά πνευματικότητας στην όμορφιά της», όπως δηλώνει σχετικά εκπρόσωπος των στούντιο.

Ταινία αξιώσεων

Όσο για την «Διαφθορά», πρόκειται για μιὰ ταινία αξιώσεων, που οι στόχοι της είναι κοινωνικοί, αλλά και υψηλότερα πνευματικοί, αφού φιλοδοξεί να δώσει μιὰ πλευρά του ήθους αδιεξόδου της ανθρώπινης καταστάσεως. Βέβαια, δεν μπορεί να πη κανείς ότι διακρίνεται για ηρωικότητα της συλλήψεώς της, αλλά στην τέχνη δεν είναι μόνον η πρωτοτυπία που υπολογίζεται, μα και η τελειότητα της αποδόσεως.

ΟΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΗΘΕΛΕ ΗΣΥΧΙΑ

2

ΛΙΟΝΕΛ ΦΡΙΜΠΟΥΤ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Θα μού κάνετε τη χάρη να πιστέψετε πως έχουν ήδη εκείνη τη στιγμή ένας ευπειρος άνθρωπος κι όχι ένας άνδρας ρομαντικός που θυξεται στον λυγισμό με την παραμυθική εικόνα. Με κάθε πνευματική διαύγεια, λοιπόν, εκείνο το πρωί μέσα στο τραίνο που με πήγαινε προς το 'Ατις-Μόν, θυμωμένος μ' ένθουσιασμό τη συνάντησή μου με την 'Αγνή, καθώς και τα προσόντα της καρδιάς και του πνεύματος που μού είχε αποκαλύψει.

Κατέβηκα στο 'Αυτλόν, όπως μού είχε συστήσει. Μού είχε κάνει ένα αδέξιο και συγκινητικό σχέδιο, στην άκρη ενός γαλάζιου χαρτιού που είχε σχίσει από μιὰ σακούλα των μεγάλων καταστημάτων του Λούβρου. Από ένα χαχαροπλαστείο του 'Αυτλόν αγόρασε σοκολάτες κ' έπειτα ξεκίνησα, πέρασα μιὰ εκκλησούλα (που η περσική όψη της με μετέφερε μονομιάς χίλιες λεύγες μακριά απ' το Παρίσι), διέσχισα μιὰ σιδηροδρομική γεφυρούλα και ξαναβρέθηκα σ' ένα άνηφορικό δρομάκι. Πότε-πότε σταματούσα για να πάρω ανάσα, να αναπνεύσω με ήσυχον καθαρό αέρα.

Και ξαφνικά, στη στροφή του δρόμου, ψηλά, χαμένη μέσα στα δέντρα του κήπου της, είδα την μονοκατοικία.

Η 'Αγνή δεν είχε υπερβάλει: Ήταν καίτοι περισσότερο από μιὰ απλή μονοκατοικία: Μιὰ μικρή βίλλα! Ένα κατάλευκο σπίτι, που είχε μιὰ ταράτσα με πέγκολα. Στην άκρη του δρόμου, κοντά στα κάγκελα του κήπου, υπορούσε κανείς να δει, χαμηλότερα, τον Σηκονάνα και τους μαϊνάνδρους του να λαιμοκοπούν κάτω από τον αμφοεινό ήλιο.

Μ' έπιασε άμεσως έρωτας για τη λευκή γαλήνη αυτού του σπιτιού, για τη σιωπή του, που την τάραζε μόνο το θρόισμα των φύλλων των δέντρων... Οι στίχοι του ποιητή ανέβηκαν στα χείλη μου: «Έδω, όλα είναι γαλήνη κι όμορφα...» Έπειτα ένοιωσα να με διατερνά μιὰ έλαφριά ανατορχίλα και κατάλαβα ξαφνικά την

αίτια αυτής της συγκινήσεως: Τουτό τ' ολόκληρο σπίτι στην όψη του ποταμού μού θύμιζε τη βίλλα μου στις όχθες του Νείλου...

Χτίτησα την πόρτα του κήπου. Η 'Αγνή ήρθε να μού ανοίξει. Είχε αντικαταστήσει τα πορτάκια που φορούσε τις προάλλες και που ήταν μάλλον άχαρα, όφειλο να το παραδεχθώ, με γόβες με ψηλά τακούνια και κάλτσες χωρίς ραφή. Αντίθετα επίσης με την προηγούμενη φορά, ήταν λιγάκι μακιγιαρισμένη, πράγμα που παραδόξως της έδινε πιο νεανικό έφος. Φορούσε στά μαλλιά της μιὰ γαλάζια κορδέλλα, που ταίριαζε με το χρώμα των ματιών της.

Μού παρουσίασε άμεσα τους δύο γάτους της: Τον «Χακί» (τον όνομάσε έτσι έξ' αιτίας του χρώματός του), και τον «Ασχημούνι», ένα φοιχτό γάτο, που τού είχε χάσει τη ζωή από περιστασιαστές που άνηθηναι πεισματικά να μού αποκαλήνη.

Έπειτα μού έδειξε τη βίλλα. Την αποτελούσαν δύο πολύ μεγάλα δωμάτια, μιὰ τραπεζαρία, μιὰ κουζίνα κ' ένα υπάτιο. Από πάνω είχε μιὰ έπαφθη και μιὰ σοφίτα, απ' όπου απολάμβανε κανείς μιὰ θαυμάσια θέα στην κοιλάδα του Σηκονάνα.

Το δωμάτιο του δάφους, με μιὰ μπαλκονάποτα που έβλεπε στον κήπο, θα μπορούσε να γίνει ένα ιδανικό γραφείο. Ήταν, προς το παρόν, γεμάτο από ένα σωρό αμφογραφίες ιστορικών. Κι όταν λέω αμφογραφίες, είμαι πολύ ευγενής, γιατί δεν είδα ποτέ μου μικρά μοντέλα σκαφών τόσο τερατώδη και γιγαντιαία. Απληλαγμένα απ' αυτά τα φοβικά πράγματα, το δωμάτιο θα μπορούσε να χωρέσει τους πιο άπαράτητους φακέλους μου, ενώ οι άλλοι θα έβρισκαν θέση μέσα στην αποθήκη και τα κιβώτια μου θα πήγαιναν να ξεκουραστούν στη σοφίτα.

Η 'Αγνή μού έδειξε επίσης τον κήπο κι όφειλω να πω ότι είδα άμέσως τον έαυτό μου να περπατά εκεί έπειτα από ένα λιτό γεύμα και να στοχάζεται τον 'Ακενατόν πριν αρχίσει ένα καιμάτιο του δάφους...

Εκτιμούσα όλο και περισσότερο τη δροσερή αρέλεια της 'Αγνης, την αγάπη της για τα ζώα

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ να κάνει ένας φιλήσυχος αίγυπτιολόγος, που χρειάζεται απόλυτη ήσυχία για τις μελέτες του, όταν είναι αναγκασμένος να εργάζεται μέσα στους θορύβους μιās σύγχρονης μεγαλόπολεως; Και ιδίως, όταν, δίπλα στο διμερίσμά του, βρίσκεται ένα ταιγκοποίηση, όπου σφυροκοπούν τις λαμαρίνες από το πρωί ως το βράδυ; Η γνωριμία με μιὰ σεμνή κήρα, που διαθέτει μιὰ μικρή έπαυλη σε ένα ήσυχο προάστιο, φαίνεται μιὰ θαυμάσια λύση — έστω και αν η κήρη του αίγυπτιολόγου βλέπει με δυσπιστία την προσωπική ενός δεύτερου πατρικού γάμου... Έστω και αν η κήρα σέβεται πολύ τον ιδιόρρυθμο πατέρα της, που έχει την μανία να φτιάχνει καραβάκια, καρφώνοντας πρόκες και προνιζοντας σανίδες σαν μοναδική του διασκέδαση στη ζωή.

Του Φρέντ Κασσάου

και για τον πατέρα της. Κατασκεύαζε για τους γάτους της μυρωδάτες πίτες και για τον πατέρα της πουλόβερ με χοντρές δελόνες. Σκεπτόμουν τον απότομο και περιφρονητικό τρόπο που μού φερόταν η Μαρί-Ζοζέ κι αυτός ο σεβασμός κ' η αγάπη που είχε η 'Αγνή για τον πατέρα της με συγκινούσαν αφάνταστα.

Μιὰ κ' έγινε λόγος για τη Μαρί-Ζοζέ, είχα κοίνει σοφότερο να μη δεχτώ την πρόσκληση της 'Αγνης για αυτήν. Μού φαινόταν ανώφελο να γνωρίσω άμεσα δύο υπάρξεις τόσο ανόμιες. Από την άλλη μεριά, η 'Αγνή είχε φαντασθή, δεν ξέρω γιατί — ίσως επειδή δεν της έκανα σαφείς περιγραφές — πως η Μαρί-Ζοζέ ήταν ένα κοριτσάκι που περνούσε τις Κυριακές της στις προσκοπές. Δεν είχα καμιά διασύννη να την απογοητεύσω σ' αυτό το σημείο...

Πάνω στο φαγητό, η 'Αγνή μού ξαναμίλησε για τον πατέρα της:

—Μένει στην Βοετάνη, μαζί με μιὰ γριά έπηρετρία. 'Α, είναι ιδιόρρυθμος τύπος! Κ' εγώ, επίσης, άλλωστε! Οι Βοετόνοι, ξέρετε... Σας αρέσει η Βοετάνη;

—Δεν έχω πάει ποτέ μου, απάντησα, αλλά νομίζω πως θα μού άρεσε πολύ... Τα λόφια της, οι θαυματοργές πηγές της, όπου πηγαίνουν να κάνουν μπάνια οι γυναίκες που δεν κάνουν παιδιά!.. Φοαίο μέρος ή πατρίδα του κυρίου πατέρα σας!

—Έ, λοιπόν, για κάποιον που δεν έχει πάει ποτέ εκεί, φανταστείτε να την γνωρίζετε καλά!

—Έχω διαβάσει πολλά βιβλία πάνω σ' αυτό το θέμα...

Στην πραγματικότητα, είχα κυρίως δει πολλά κινηματογραφικά ντοκιμαντάιρ, αλλά υπέθετα πως οι πηγές των βιβλίων θα της φαινόταν λιγότερο επιπόλαιες.

Σας θαυμάζω ιδίως που μπορείτε και τα θυμάστε! Έγώ έχω διαβάσει πολύ, αλλά δεν συγκρατώ τίποτε... Είναι ζήτημα έξασκήσεως, είπα. Μπορεί κανείς να έξασκήση το μνημονικό του.

—Ο μπαμπάς είναι λιγάκι σαν κ' εσάς, είπε η 'Αγνή. Συγκρατεί όλα όσα διαβάσει!

—Αλήθεια;

ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ θα ολοκληρώσουν τον μορσίο τους έρεμο. Σηκώνοντας τα μάτια, η 'Αντριάννα βλέπει πως στην πέρτα της κομπίνας της που ανοίξε μέσα στην νύχτα, στέκεται τώρα ήττημένος ο Στέφανο

ΕΝΑ βλέμμα λοξό, που αποκαλύπτει όλα τα ανάμικτα αισθήματα ενός νέου, μέσα στον καθρέφτη στον καθρέφτη όπου εικόνίζεται στη αίγλη της όμορφιάς του το είδωλο

—Διάβασε μία φορά μόνο το 'Αλμανά Βερμό και θυμάται ΟΛΕΣ τις ιστορίες! Λέξη προς λέξη: Τις διηγόταν σε κάθε επέτειο του γάμου τους με την καμιά. Με τα ίδια λόγια ακριβώς. Και τί γέλια κάναμε! Σε κάθε επέτειο του γάμου τους, τραγουδούσε επίσης: «'Η τριανταμία Αγγούστου», κ' έπειτα το τραγουδούσαμε όλοι μαζί....

—'Η κυρία υπέρετα σας είχε πεθάνει, υποθέτω.

—Έδω και τρία χρόνια.

—'Ηταν ασφαλώς το καλύτερο που είχε να κάνει αυτή η δυστυχισμένη σύζυγος: Δεν μπορεί κανείς να ζήσει μέσα στον συνεχή θόρυβο των γαμηλιών επέτειών!

—'Ο κύριος πατέρας σας ζή μόνος στην Βρετάνη, τώρα; Δεν πληττει;

—Έχει τις διασκέδασεις του.

—'Η 'Αγνή έμεινε σιωπηλή, τρώγοντας μία μπουκιά από το φάι της. Είχε έτοιμάσει ένα θαυμάσιο φαγητό. 'Ηταν κι αυτό ένα αίσθημα ξεχασμένο από καιρό: Να γευματίζεις μ' ένα ευχάριστο πρόσωπο και όχι απέναντι σε έναν άνωγιστο πελάτη του σέλφ - σέρβις ή απέναντι σε μία δουδρή και διαστεική κόρη....

—'Η 'Αγνή σήκωσε τα μάτια της και είπε με ένα ποηδό χαμόγελο:

—Προσέξτε εκείνα τα ίστιοφόρα, στο δωμάτιο του δάσους;

Κόντεψα να πω ότι θα ήταν δύσκολο να μην το προσέξω, αφού γέμιζαν ένα δωμάτιο που θα μπορούσε να έχει καλύτερη χρησιμοποίηση. 'Αλλά το χαμόγελο της 'Αγνής με έκανε προσεκτικό. 'Αρκετοί να άπαντήσω ότι πραγματικά τα είχα προσέξει.

—'Ο μπαμπάς θα κατασκευάζει, φώναζε ή 'Αγνή θριαμβευτικά.

—'Ο ίδιος; 'Ολομόναχος;

Μου φαινόταν παράξενο πως ένας καχεκτικός γέρος, που είχε ήδη ακούσει την γυναίκα του με τις άστειες ιστορίες του, είχε ακόμη την δύναμη να κατασκευάζει τέτοια τερατογενήματα....

—'Ολομόναχος! είπε ή 'Αγνή. Δεν σταματά καθόλου να κατασκευάζει διάφορα πλοία. 'Αν τον άκουγα, δεν θα έβρεπα πια πού να τα βάλω, έδω πέρα.... 'Εγινε ξέω φρενών όταν του ζήτησα να μη μου στείλει πια άλλα. Είναι άκουραστος! Χτυπά με το σφυρί του από το πρωί ως το βράδυ.

—Με το σφυρί;

—Θέει μου, δεν είναι αληθινά πλοία, αλλά είναι αρκετά μεγάλα, τα είδατε; Και γερά! 'Εχουν μέσα κάτι τόσο μεγάλα καρφιά! Καταλαβαίνετε, ο μπαμπάς ήταν ξυλουργός του ναυτικού; 'Εχει το σφυρί μέσα στο αίμα του αυτός ο άνθρωπος! Δεν ζή παρὰ μόνο όταν καρφώνει καρφιά. Θέλετε να διηγήτη την φωτογραφία του;

Δεν είχα και μεγάλη διάθεση να την δω, αλλά ήταν δύσκολο να αρνηθώ. 'Η 'Αγνή μου ζήτησε συγγνώμη, πήγε να ψάξει μέσα σε ένα συρτάρι και ξαναγύρισε με ένα μικρό πορτοφόλι από κίτρινο δέρμα, μέσα από το οποίο έβγαλε την φωτογραφία ενός άνδρος με κυριακάτικο κοστούμι....

Ξέρω ότι κανείς δεν θα με πιστέψει. Αυτό που θα πω θα φανεί υπερβολικό, έπινοημένο γι' να δικαιολογηθώ. 'Ωστόσο, αναφέρουμε τον γεγονός: Δέν έφραζω παρὰ μίαν απόλυτη αλήθεια: Αδτός ο άνθρωπος είχε το προσποιητό βρος του συνταγματάρχη Ναρόρ!..

—Πώς τον βρίζατε; με ρώτησε ή 'Αγνή.

—Φαίνεται... πολύ ενεργητικός!..

—Και πάλι, από την φωτογραφία, δεν μπορείτε να καταλάβετε τίποτε! 'Όταν ψηφίζω, κάνει τα τέμνια να τρέμουν... 'Εχει εξαιρετική ζωτικότητα για τα έξηντα του χρόνια.

—'Εξηντα χρόνων μόνο; άφησα να μου ξεφύγει.

—Είπατε; Δεν του φαίνεται καθόλου, έκανε ή 'Αγνή. Λέει ότι θα μάς θάψει όλους! Τό είχε ήδη πει στην καμμένη την μαμιά και πρέπει να άναγωνίσω ότι σχετικά μ' εκείνη είχε δίκιο! 'Εγχε πολλές φορές δίκιο, όφειλω να πω... Με είχε προειδοποιήσει ότι δέν έπρεπε να παντρευτώ τον Ζάκ.

Βιαζόμουν να δω να εξαφανίζεται από την συζήτηση αυτός ο έρρασιτέχνης άστοχας, που το έπαισιότικό βλέμμα του μου έκοβε την όρεξη. Σαν άδωσα την φωτογραφία στην 'Αγνή που τη ξανάβαλε με προσοχή μέσα στο πορτοφόλι, και έβιζο ένα θέμα που με ένδιέφερε περισσότερο:

—Είναι τέσσερα χρόνια που έχετε χωρίσει και δέν σκεφτήκατε ποτέ να ξαναπαντρευτήτε;

—Καμιά φορά... Δεν είναι πάντα ευχάριστο να ζήεις μόνη! 'Αλλά πολλές φορές....

—Ναι;..

—Πολλές φορές οι άνδρες δέν σκέπτονται παρὰ ένα πράγμα μόνο... Είναι φυσικό να γυρεύη κανείς την ευχαρίστηση του βέβαια... 'Εγώ, πριν, νύμφα πως ή σεματική σχέση μπορούσε να συγκρατήσει έναν άνδρα. Κατάλαβα όμως ότι δέν είναι καθόλου έτσι. Τώρα, λοιπόν, τέλειωσε, απ' αυτή την πλευρά. Κ' έπειτα....

—Κ' έπειτα;..

—Δέν θα μπορούσα να ξαναπαντρευτώ παρὰ μόνο μ' έναν άνθρωπο που δέν έπιθυμεί απόλυτα να παντρευτεί στην εκκλησία, αφού εγώ δέν τό μπορού πια... 'Ω, θύωσα πολύ με τον Ζάκ, που χώρισε χωρίς να με προειδοποιήσει.

—'Αν δέν είχε πάρει τό διαζύγιο δέν θά μπορούσατε να ξαναπαντρευτήτε καθόλου.

—'Ασφαλώς.

—Ελπίζατε ότι θα μπορούσε να ξαναγυρίσει σε σάς κάποια μέρα;

—Αντιθέτως, ήλπιζα πως όχι. 'Αρκετά τον είχα άνευδη. Θα έπρεπε να τό υπομίσσω: 'Ηταν ένας ξανθός με γαλιανά μάτια... Με τραβούσαν πάνω οι ξανθοί με τα γαλιανά μάτια, αλλά δέν μί είχε προειδοποιήσει: Τόν έβρισκα υπερβολικά νέο. 'Ελεγε ότι οι νέοι είναι αδιάδεις.

Κανείς δέν είναι έντελώς καλός σ' αυτόν τον κόσμο και άναγκαίως να άναγνωρίσω πως ο βετεράνος σφυροκόπος μπορούσε να έχει άστραπές λογικής.

—Δέν μπορώ παρὰ να δικαιώσω τον κύριο πατέρα σας σ' αυτό τό σημείο, είπα. Ποτέ ή πρόσκαιρη γοητεία των νέων δέν άξίζει όσο ή στέρεη πείρα ενός άνδρος μεγαλύτερης ήλικίας.

Γιατί να τό κρήνω περισσότερο; Είχαν κιόλας άρχίσει να γεννιούνται στο νού μου τα πιο τρελλά γαμηλία σχέδια....

—Έβλεπα στην ήρεμη 'Αγνή τό τέλος του θαρούχου μέσα σ' αυτό τό κάπναρο σπιτάκι, που ήταν έμφανίζεται επί τέλους τό λιμάνι, έπειτα από ένα πολυτάραχο και έκκοφαντικό ταξίδι.

ΑΓΝΗ ΝΤΕΒΙΛΛΑΡ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

Προσκάλεσα πάλι τον κύριο Λιονέλ για την επόμενη Κυριακή. Τό μόνο πράγμα που με δυσάρεστοίσε ήταν πως δέν θά μπορούσα να τελειώσω στο κρεβάτι ως τις δύο τό μεσημέρι και πως έπρεπε να σηκωθώ νωρίς για να έτοιμάσω τό φαγητό. 'Αλλά αυτό ήταν μία καλή εξάσκηση: Είχα χάσει από καιρό την συνήθεια να μαγειρεύω όφρα πιάματα. Και τό να ξεχνάς να μαγειρεύεις είναι δυσάρεστο για μία γυναίκα. 'Ο μπαμπάς εκείνη χαλόνσε κανένα φαγητό!

—'Ετσι, σιγά - σιγά, όλο τον Νοέμβριο, πήρα την συνήθεια να προσκαλώ τον κύριο Λιονέλ στο σπίτι μου, κ' εκείνος συνήθισε να έρχεται σ' αυτό. Δέν έρχοταν ποτέ με άδεια τό χέρι. 'Εφρονε πάντα λουλούδια ή σοκολάτες. 'Εγώ προτιμούσα τις σοκολάτες, γιατί είναι κάτι φραγώσιμο....

—'Ετοιμάζα τό φαγητό την ώρα που εκείνος έπαιζε με τις γάτες. Στην άρχή είχε θελήσει να με βοηθήσει λιγάκι, να βάλει τραπέζι λόγου χάρη, αλλά εγώ είχα άρνηθώ: Δεν είναι αυτά δουλειά ενός άνδρος! 'Ο μπαμπάς τό επαναλάμβανε πολλές φορές στη μαμιά.

—'Όταν λέω έπαιζε με τις γάτες, είναι τρόπος τόν λέγουν: 'Επαιζε με μία γάτα. 'Επαιζε με καλό. 'Ο Χαχής, αυτός ήταν πάντα χαμμένος κάμυ: Είμαι ένας γάτος κλεισμένος στον έαυτό μου. ('Όσο για τόν «'Ασχημούλη», είναι ένας ήλιθιος, αλλά δέν ήξερα αν ήταν γάτος ή γάτα. Προσπάθησα να σχηματίσω μία γνώμη, αλλά στάθηκε άδύνατο. Θάθελα πολύ να ρωτήσω τον κύριο Λιονέλ, αλλά δέν τόλμησα. Δέν είναι πολύ σωστό μί μπορώς ν' άναγνωρίσω τό φύλο ενός γάτου!)

—Κι αφού μιλώ γι' αυτό τό ζήτημα, πρέπει να δέν έκανε ποτέ μία χειρονομία που θα μπορούσε να σέ κάνει να πιστέψης ότι σκεπτόταν κάτι... 'Όσο τόσο, δέν είναι άσχημο σαν άνδρας. Και στην ή-

λικία του, ένας άνδρας μπορεί ακόμη να έχει τις απαιτήσεις του. Θυμάμαι ότι ο μπαμπάς τό επαναλάμβανε αρκετά συχνά στη μαμιά....

—'Αναρωτιέμαι αν του άρέσει, στο σημείο αυτό. Ξέρω πως δέν είμαι καμιά Μπριζιτ Μπαρντό, αλλά γνωρίζω γυναίκες συνάδελφους μου που φαίνονται πολύ μεγαλύτερες από μένα. Στά τριαντατρία της χρόνια μία γυναίκα είναι νέα ακόμη! Και δέν τό λέω για να παινευτώ, δέν είναι στον τύπο μου, αλλά δέν είμαι κακοφτιαγμένη κ' έχω όφρατες γάμπες. Κ' οι γάμπες λογαριάζονται πολύ σε μία γυναίκα! 'Ο μπαμπάς τό έλεγε διαρκώς στη μαμιά, πού ή καμμένη είχε γάμπες λίγο άδύνατες....

—'Απ' την πρώτη Κυριακή είχα προσπαθήσει να δω αν είχε τέτοιες προθέσεις. Τού είχα πει, έτσι, στην συζήτηση, πως είναι φυσιολογικό κανέναν να ζητά την ευχαρίστηση του. Τόν παρηγόνηνα με την άκρη του ματιού. Δέν είχε αντίδραση καθόλου....

Την δεύτερη Κυριακή τού είχα ζητήσει να δω κιόλας τό πολυλόβο του μπαμπά, για να δώ αν τά μέτρα τού πήγαιναν καλά: Είχαν περφόουν την ίδια κορμοστασιά. Είχε άναγκαστή να βγάλει τό σακάκι του και τό δικό του πολυλόβο, και με την πρόφαση να δω αν οι μασχάλες ήταν καλές, είχα περάσει τά χέρια μου κάτω από τά μπράτσα του και κατά μήκος του στήθους του. 'Ω, όχι με προκλητικό τρόπο, καθόλου μάλιστα (δέν είναι στον τύπο μου). Μόνο και μόνο για να δω αν θα μ' άγκάλιαζε. 'Αλλά εκείνος δέν είχε κύν προσπαθήσει. Φαινόταν να διάζεται να τού βγάλω τό πολυλόβο τού μπαμπά. Αυτό ήταν λιγάκι υπερβολικό, βρισω! Δέν μου άρέσουν οι άνδρες που δέν σκέπτονται παρὰ μόνο αυτό, αλλά εκείνος... δέν τό σκεπτόταν ποτέ!

—'Εγώ, τέσσερα χρόνια τώρα που ήμουν μόνη... είχα άρχισι να τό σκέπτομαι. Μερικές φορές μάλιστα μου συνέβαινε να βλέπω αισθησιακά όνειρα. Δέν είμαι από κείνες που άρνηθουν να τις πλησιάσουν στον δρόμο ή στον κινηματογράφο. 'Όσο για τούς συνάδελφους μου, οι περισσότεροι είναι παντρεμένοι και όλοι χυδαίοι τύποι... Λοιπόν; Για μία εύρητη και μοναχική γυναίκα, αυτό είναι μεγάλο πρόβλημα!

Με τον κύριο Λιονέλ, νύμφα πως τό ζήτημα θα κανονιζόταν. 'Ηταν εύγενικός, καλλιεργημένος... Και να που εκείνος δέν σκεπτόταν καθόλου τέτοιο πράγμα. 'Α, όφρα είναι ή ζωή! Είναι τόσο γελοίο, πού σου έρχεται να κλαίς!

—'Αν άμείωνες αυτό τό ζήτημα, τόν συμπαινούσα πολύ τον κύριο Λιονέλ: Είχε τό έλαττωμά του, φυσικά, όπως όλος ο κόσμος (ακόμη και ο μπαμπάς είχε τό δικό του): Τού άρεσε κάπως ή υπερβολικά να μου κάνει διαλέξεις για την άρχαία Αίγυπτο και τόν Τάιν και Ματών, χρησιμοποώντας λέξεις πού δέν καταλάβαινα. Μου έδινε άφρα τον κ' ήμουν ήποχρεωμένη να τό διαβάσω. Μ' ένδιέφεραν, φυσικά, αφού ήταν ιστορικά, αλλά στο ιστορικό είδος προτιμούσα την «Μαρκησία τών 'Αγγέλων», ένα βιβλίο σε τρεις τόμους, πολύ καλά γραμμένο, πού έκτυπώσσαν στην βασιλεία τού Λουδοβίκου ΙΑ'.

—'Αλλά ήταν τόσο εύγενικός ο κύριος Λιονέλ, και τόσο περιποιητικός. Με βοηθούσε να ξεναγεύωμ τη σέμια μου, τό βράδυ. Πάνω σ' αυτό τό θέμα είχε μάλιστα άνησυχήσει, επειδή είχα μερικά κομμάτια και δοχεία με βενζίνη στο υπόγειο, (αλλά ήταν εκεί από χρόνια, πολύ πριν μ' άφήση ο Ζάκ, και δέν είχα κάνει κακό ποτέ σε κανέναν). Καθάρριζε επίσης τόν κήπο απ' τά ξερά κλαδιά και φύλλα. Με λίγα λόγια, όταν έρχόταν, άσχολείτο με τό σπιτάκι μου με τόση φροντίδα, σά να ήταν σπίτι του.

Μετά τό φαγητό τηγανίσαμε να κάνωμε περίπατο στις όχθες τού Σικονάνα και ξαναγυρίζαμε μέσ' απ' τό δάσος. Καμιά φορά σταματούσε άπότομα να περπατά, άνάσινε με γεμάτα πλεμόνια πολλές φορές κ' έπειτα έλεγε δυνατά:

—'Αχ, πόσο μ' άρέσει έδώ....

—Τού άπαντούσα ότι ο άφρας ήταν περίφημος, σε σημείο ώστε όταν γύριζα στο σπίτι μου, τά βράδια, αλαπαύμιον έτοιμη να ξαναρχίσω μία κωνογόγια νέρα.

—'Όταν γυρίζαμε, έτοιμάζα τσάι ή σοκολάτα ζεστή με υποκότα κ' έπειτα παίζαμε χαρτιά. Παίζαμε διάφορα παιχνίδια. 'Εμένα μου άρεσε πολύ ή ξερή και την έπαιζα πολύ καλά. Είχα πάντα τύχη

στά χαρτιά. 'Ο κύριος Λιονέλ θάθελε πολύ να με μάθει μπριτζ, αλλά φαίνεται πως είναι δύσκολο να τό παίξουν δύο. Και τρεις επίσης, φαντάζομαι. Αφού οι άνθρωποι γυρεύουν πάντα έναν τέταρτο....

Πολλές φορές τόν κρατούσα για τό δείπνο κ' έπειτα τόν συνόδευα στο σταθμό τού 'Αμπλό. Κάθε φορά μου έκανε απ' τό βαγόνι μεγάλες άπαιχρηστηριες χειρονομίες και τού άπαντούσου με τόν ίδιο τρόπο, σά να μην επρόκειτο να ιδωθούμε ξανά επί χρόνια.

—'Όσάσο βλέπαμστε όλο και πιο συχνά. 'Ερχόταν να με πάρη απ' την εργασία μου πολλές φορές την εβδομάδα. 'Εργαζόμουν για τό Φωτοματόν στην «Φράνς - Αίρ - Πύρ», μία τουριστική εταιρία πού άναλάμβανε να έτοιμάση διαβατήρια, τυποτήτες, άδειες, κατασκευάσεις κλπ.

—'Η «Φράνς - Αίρ - Πύρ» βρισκόταν στη λεωφόρο Χός. 'Ο κύριος Λιονέλ με περίμενε στον ύπόγειο της 'Ετουάλ, για να μην άρχίσουν να φλυαρούν οι συνάδελφοί μου. Παίρναμε τόν υπόγειο ως την 'Ουόνοια και διασχίζαμε τόν Κεραμικό ως τό Καί ντ' 'Ορσαί, όπου έφθανα εγκαίρως για να προλάβω τό τραίνο τών 19 και 14'. Καμιά φορά με καλούσε να δειπνήσωμε στο έστιατόριο, αλλά δέν μπορούσα να δέχωμαι συχνά τις προσκλήσεις του γιατί αυτό μ' έκανε να γυρίζω σπίτι μου άργά και άναστατωνόταν όλο τό πρόγραμμα της εργασίας μου: 'Η έτοιμασία τού φαγητού τών γάτων μου, τό γέμισμα της σέμιας κλπ. και την έπομένη, έπρεπε να σηκωθώ τουλάχιστον στις έξη παρὰ τέταρτο για να μπορούσω να προλάβω τό τραίνο μου τών 7 και 40'....

—Βέβαια, απ' τις 18 και 30' πού έβγαίνα απ' την εργασία μου όσπου να πάρω τό τραίνο μου τών 19 και 14', δέν είχαμε πολλή καιρό για ν' άνταλλάξωμε ιδέες. 'Αλλά μου άρεσε πολύ να αλαθώνωμαι την παρουσία του. Μου άρεσε πολύ τό γεγονός ότι κάποιος περίμενε, κάποιος άσχολείτο μαζί μου. Τού διηγούμουν κοντασμαπλιά τού γράφειον ή την διασκεδαστική ιστορία ενός γενικού γραμματέως πού είχε πέσει απ' τό παράθυρο.

Ηταν πάντα πολύ λεπτός μαζί μου και με ρωτούσε κάθε φορά αν θα μπορούσε να ξαναόρη την επομένη. Κ' εγώ τού άπαντούσα:

—Ναι, τό θέλω πολύ....

—'Αλλά αν είστε κουρασμένη θα προτιμάτε άσφαλώς να γυρίσετε μόνη. Μήπως σάς κουράζει πού μου μιλάτε;

—'Εγώ δέν είχα γνωρίσει ποτέ μου γυναίκα πού ενά κουράζεται να μιλά. Πάντως εγώ δέν ήμουν απ' αυτές!

—'Όχι, είπα, αυτό δέν με κουράζει... Τό άντίθετο μάλιστα, με ξεκουράζει... Σεις μάλλον θα πρέπει να κουράζεστε. Δέν είναι καθόλου διασκεδαστικό να παίρνει κανείς τόν υπόγειο και να διασχίζει τόν Κεραμικό τόσο γρήγορα. Και φοβάμαι μήπως σάς κάνω να πληττετε με τις μικρές ιστορίες μου....

—'Αλλά όχι, φαίνεται ότι δέν τόν έπληττα καθόλου... 'Η απόδειξη είναι ότι έπειτα από λίγο άρχισε να έρχεται όλο τό βράδυ.

—'Ενα βράδυ, λοιπόν, στις άρχες τού Δεκεμβρίου, διασχίζαμε τόν Κεραμικό, ενώ έρριχνε χιόνι.

—Μου άρέσει πολύ, είπα ο Λιονέλ (να, λοιπόν, πού τόν νομάζω τώρα σέτα Λιονέλ... 'Ηξερα καλά ότι θα έρχόταν μόνο του!), μου άρέσει πολύ τό χιόνι. Μαλακώνει τούς θορύβους, ξεκουράζει... Δέν μπορώ πια να υποφέρω τόν θόρυβο!

—Ναι, άπάντησα, είναι όφραίο τό χιόνι, ιδίως όταν δέν έχει άκόμη μεταμορφωθεί σε πάγο. 'Αλλά έντυχώς πού φόρεσα τά μπότενια μου.

—Κάνατε πολύ καλά, είπα. 'Απ' τά πόδια άρπάζει κανείς τό συνάχι.

—'Ω, είπα, φόρεσα επίσης και τό μπέζ καλσόν μου. Δέν φαίνεται πολύ, δέν είναι έτσι;

—Σχεδόν καθόλου, είπα εκείνος γλυκά. Τό βρος του ήταν πολύ τρυφερό. 'Ισως έπειδή με φανταζόταν με τό καλσόν.

—'Αλλωστε, πρόσθεσε, κ' εγώ φορώ πάντα μακρύα σάβρακα, αυτή την εποχή...

—'Επειτα μ' έπιασε ξαφνικά απ' τό μπράτσο, με άνάγκασε να σταματήσω και μου είπα πολύ γρήγορα:

—'Αγνή, θα έπρεπε να παντρευτούμε!

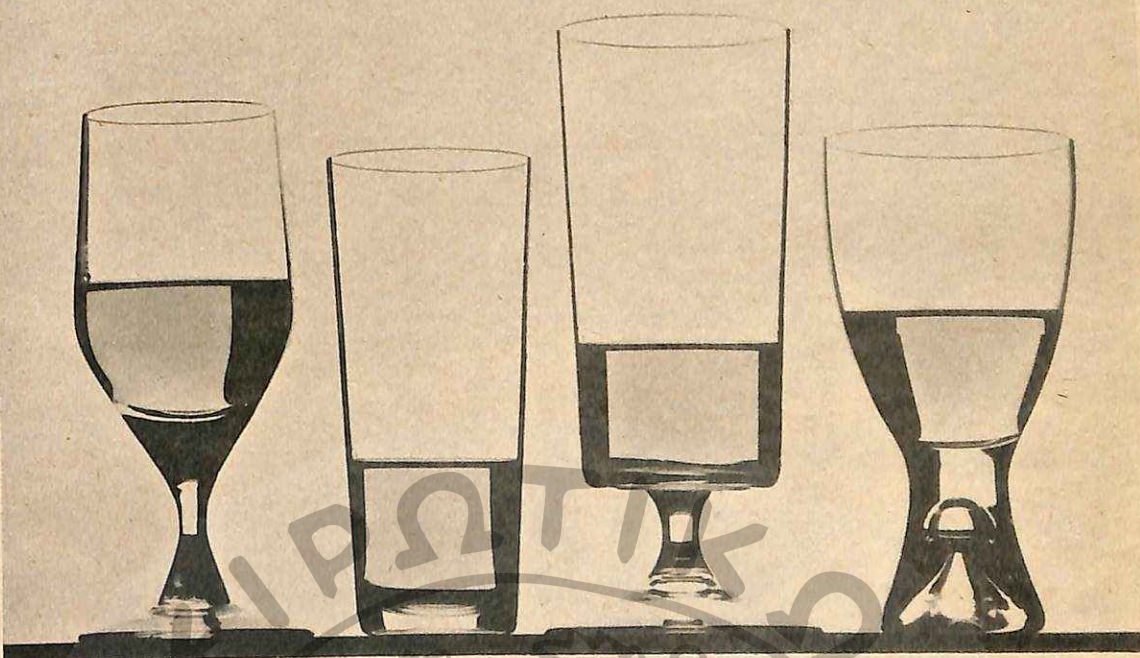
Τού άπάντησα μηχανικά:

—Ναι... Ίσως...

By Appointment to
Her Majesty The Queen,
Scottish Whisky Distillers,
Johnnie Walker & Sons, Ltd.

Πώς διαλέγετε τό ούίσκυ σας?

Βασίζεσθε στην τύχη; Δέχεσθε όποιο ποτήρι σας προσφέρουν; 'Η άδιαφορία σας ίσως δέν βλάπτει. Όλα τα ούίσκυ είναι καλά, τό καθένα με τόν δικό του τρόπο. Έτσι όμως είναι πιθανόν, τό ούίσκυ πού θα σας προσφέρουν να μην ανταποκρίνεται στην δική σας ιδιαίτερη γεύσι. Τό Johnnie Walker—τό ούίσκυ της απόλυτου υπεροχής—έχει την πρώτη ζήτηση στον κόσμο, διότι ή γεύσις του είναι άμίμητα διαφορετική. 'Υπέροχα διαφορετική. Διαφορετική κατά τρόπο πού οι περισσότεροι προτιμούν

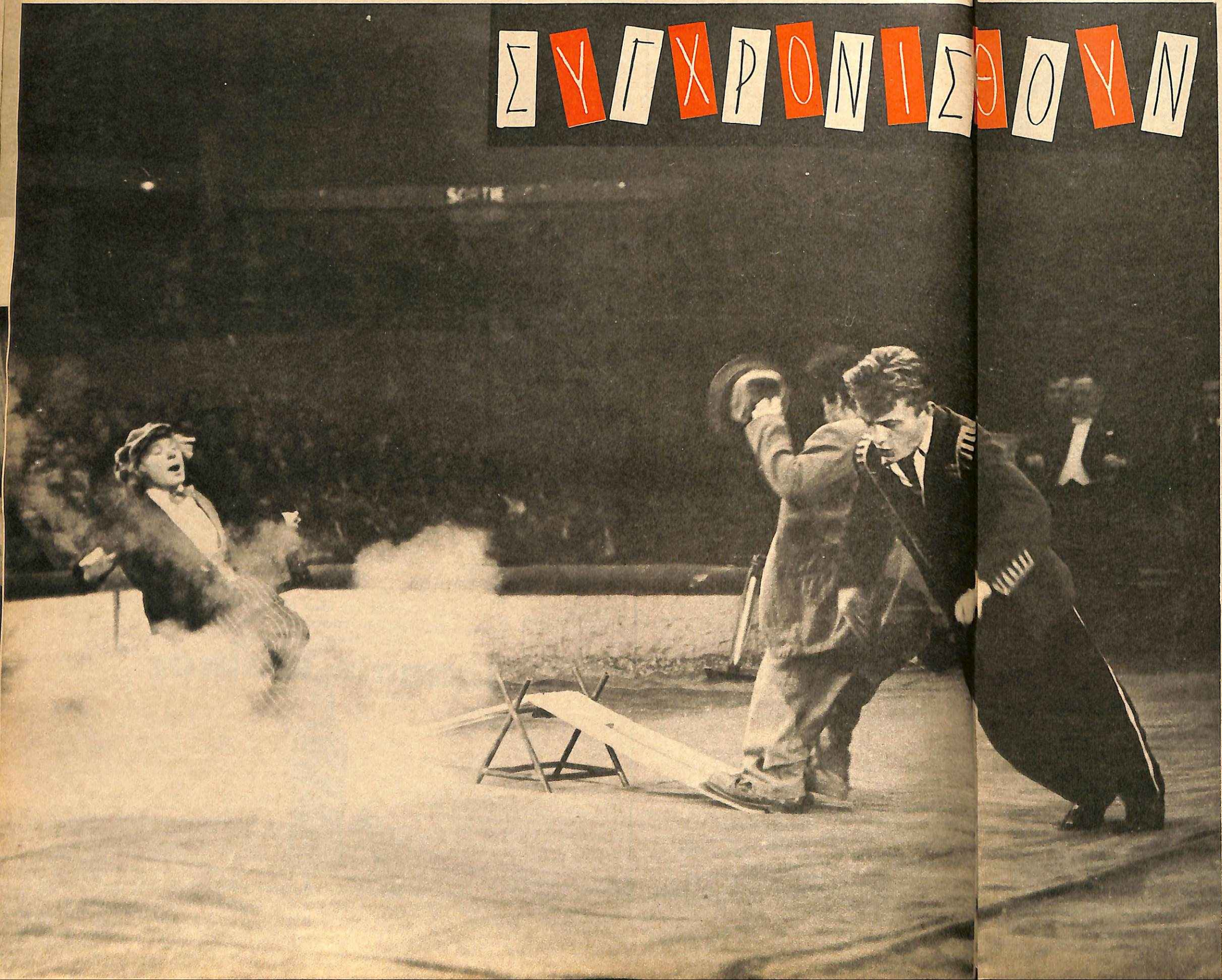
Johnnie Walker

Το άστειότερο επάγγελμα διχεται σε παγκόσμια κλίμακα μιάν κρίση που δεν είναι διόλου άστεια

ΟΙ ΚΛΟΥΝ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΝΑ

ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΘΟΥΝ

←
Τα παιδιά -μικρά κοί μεγάλα- αποτελούν τη μόνιμη πηγή έφοδιασμού, που γεμίζει τις κερκίδες των τσίρκων. Άγαπούν τους κλόουν και με μεγάλη εύχαρίστηση ντύνονται, εύκαιρίας δοθείσης, όπως τα είδωλά τους. Το πρόβλημα όμως είναι ότι και τα γούστα των παιδιών γίνονται τώρα πιο πολύπλοκα, συμβαδίζοντα με τα νέα δεδομένα του αιώνα του Διαστήματος.

Το μόνο που ζητάει το κοινό από ένα κλόουν είναι το γέλιο. Άλλα η κρίση που αντιμετωπίζει τώρα το παμπάλαιο αυτό επάγγελμα δεν είναι κακόλου άστεια. Γιατί στην άκρως περίπλοκη εποχή του Διαστήματος πολλοί είναι εκείνοι που καταδικάζουν την τέχνη του κλόουν σαν παιδιάστικη και ξεπερασμένη.

Οι κλόουν γνωρίζουν καλά ότι τα γούστα μεταβάλλονται και αναζητούν το φάρμακο -έναν τρόπο που θα κάνει τον κόσμο να γελάει μαζί τους. Άλλα δεν έχουν καταλήξει ακόμη σε συμφωνία για το τι πρέπει να κάνουν ακριβώς και ήδη έχουν αναπτυχθεί δυο αντιμαχόμενες σχολές.

Παράδοση και έκσυγχρονισμός

Η πρώτη υποστηρίζει ότι πρέπει να διατηρηθούν τα παραδοσιακά εξωτερικά στοιχεία -η κόκκινη μύτη, το χλωμό πρόσωπο, τα φαρδιά παντελόνια κτλ. Μόνο το υλικό πρέπει να μεταβληθεί και έκσυγχρονιστεί. "Οχι πια τούρτες και κουβέδες με νερό, αλλά αντί γι' αυτά μηχανικά κόλπα, σύμφωνα με την μηχανοκρατούμενη εποχή μας.

"Ένα μεγάλο πλεονέκτημα αυτής της οδού είναι το ότι το χιούμορ του κλόουν θα διατηρήσει την παγκοσμιότητά του. Το άστειο που στηρίζεται σε καταστάσεις και σε ειδικά τρικ είναι προτιμότερο από εκείνο που στηρίζεται σε λεκτικά

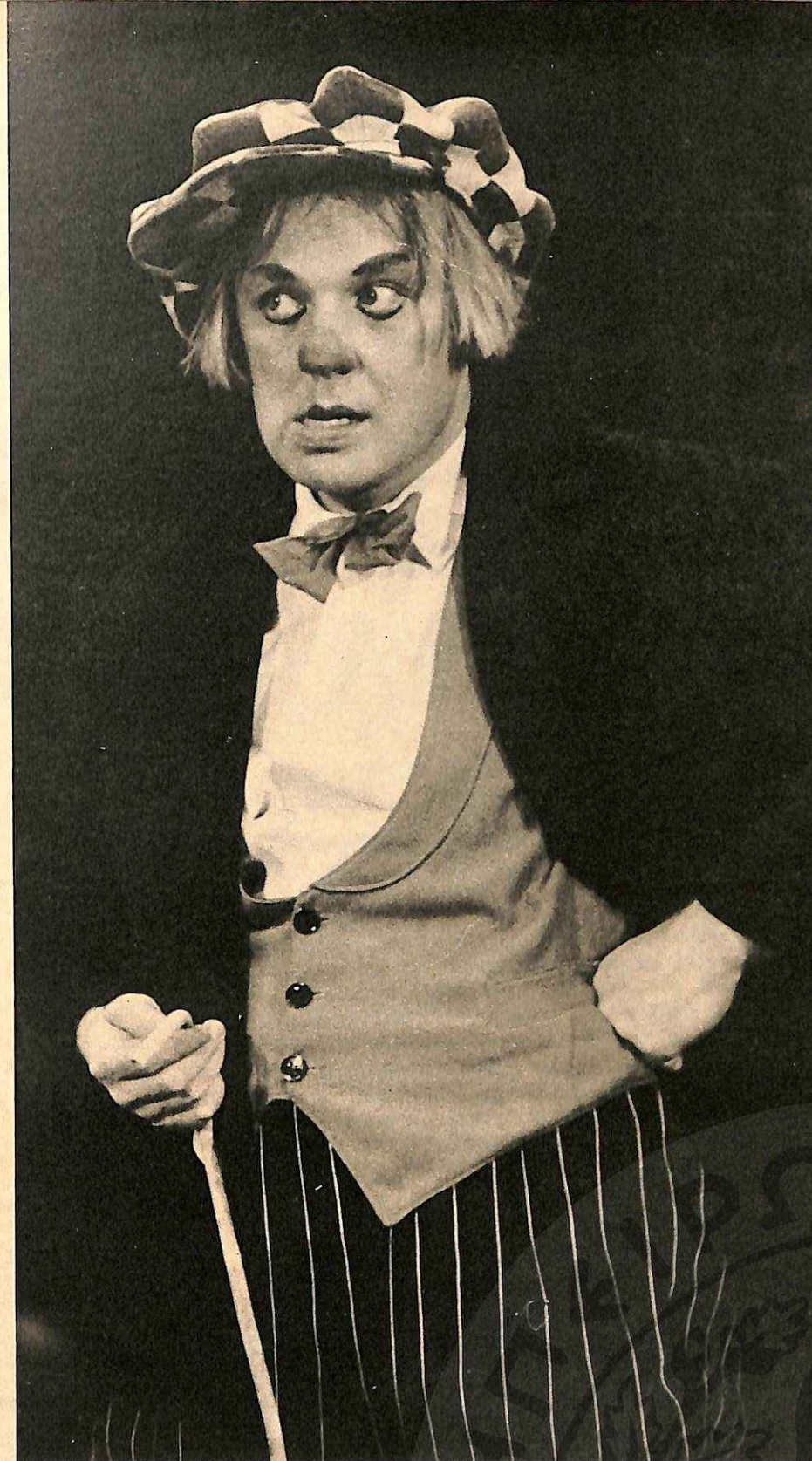

ΠΑΤΕΡΑΣ και γιός. "Ο διάσπας Γάλλος κλόουν Πίπο προετοιμάζει από τώρα τον διάδοχό του.

Ο ΖΑΒΑΤΤΑ σχεδιάζει να εγκαταλείψει την κλασική εμφάνισή του, για κάτι το πιο μοντέρνο.

Δυο σχολές αντιμέτωπες: 'Υπέρ και κατά τής μύτης πού ή παράδοση θέλει... κόκκινη

ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ δεν έχουν μόνο οι ζωγράφοι και οι λογοτέχνες τα «αφέ» τους. Υπάρχει και το «στέκι» για τους «κλόουν», που εκεί θα συγκεντρωνθούν για μια φιλική κουβέντα. Ο Πίπο, ο Μιμίλ και ο Νταριό —το περίφημο τρίο— πίνουν το ποτό τους και ανταλλάσσουν μάλλον καημούς.

«ΕΝΑ καστούμι σαν κι αυτό στοιχίζει 200 δολάρια, λέει ο Πίπο (πρώτη φωτογραφία, αριστερά). Τα έξοδά μας είναι πολύ μεγάλα και οι μισθοί μας πολύ χαμηλοί». Βέβαια, η κρίση δεν αφορά εξαιρετικά ταλέντα όπως του μεγάλου Ποπώφ (δεύτερη φωτογραφία, αριστερά), που είναι πραγματικά πέρα από τέπο και χρένο. Το χιούμορ του, πηγαίο και ακατάσχετο, βρίσκει πολύ ζωντανή απήχηση σε ολόκληρο τον κόσμο.

ΑΚΟΜΗ μια απειλή για το παλαιό επάγγελμα — ή τηλεόραση. Τώρα που τα παιδιά μπορούν να έχουν το θέαμα μέσα στο δωμάτιό τους, οι γονείς γίνονται ολοένα πιο απρόθυμοι και τα βάζουν έξω. Έχει, βέβαια, μια δραματικότητα ή σκηνή, που οι ταλαιπωρούμενοι επαγγελματίες παρακολουθούν τον άκαθεκτο ανταγωνιστή τους.

Ο ΠΟΠΩΦ, ως αρχιμάγειρος, άποσπά πλοσία γέλια και φρενιτώδη χειροκροτήματα, σε οποιαδήποτε χώρα κάνει την εμφάνισή του.

ΠΤΗΣΕΙΣ στο Διαστημά, διαστημόπλοια και τα τοιαύτα —δου προσφέρει ή σημερινή εποχή— θα κατακλύσουν, σε λίγο, τα τσίρκα, στην προσπάθεια ανανεώσεως ρεπερτορίου.

σχήματα. Όσο λαμπρός και αν είναι ένας καλός λιτέχνης, δεν θα φθάσει την διεθνή φήμη, έφ' όσον τα άστεία του περιορίζονται σε μία γλώσσα. Η δεύτερη σχολή (που ανάμεσα στους υποστηρικτές της είναι και ο μέγας Γάλλος κλόουν Ζαβαττά) θεωρεί τον κλόουν και όλο το τσίρκο σαν παρωχημένες μορφές θεάματος και ζητεί πλήρη αναδιοργάνωση. Το χιούμορ του κλόουν πρέπει να γίνει πνευματώδες, υπαινικτικώτερο και βαθύτερο. Ο σύγχρονος κωμικός πρέπει να σκέπτεται με το μυαλό του και όχι με τη μύτη του. Πρέπει να εμφανίζεται ακόμη και με ένδυμα δειπνίου.

Πρέπει να διατηρηθώ ή κόκκινη μύτη

Ο Μπευλιόν, ο διάσημος Παρισινός διευθυντής τσίρκου φαίνεται να προτιμά την πρώτη από τις δυο σχολές. «Ό,τι και να συμβεί δεν πρέπει να μετατρέψουμε το τσίρκο σε μιούζικ - χάλ, λέει. Οι κλόουν πρέπει να κρατήσουν την κόκκινη μύτη

τους — αλλά πρέπει να αναζητήσουν καινούργια τρικά, να μιλούν λίγο και να έπινοήσουν νέες κωμικές καταστάσεις».

Την ίδια άποψη έχουν ενστερνισθή τρεις δημοφιλείς κλόουν του Παρισιού —οι Πίπο, Μιμίλ και Νταριό. Άλλα προσθέτουν: «Τα νέα μηχανικά τρικά στοιχίζουν πολύ ακριβά, και οι κλόουν πάντοτε πληρώνονταν λίγο. Έκτός από τους Γκρόν και Φρατελλίς, κανένας κλόουν δεν πληρώθηκε ποτέ τον μισθό ενός άστρους». Δεν είναι λοιπόν σε θέση να αντιμετώπισουν τις νέες απαιτήσεις.

Μια ακόμη λύση του προβλήματος

Μια λύση στο πρόβλημα έχει να προτείνει ο μέγας Ρώσος κλόουν Ποπώφ. Προτιμάει το παραδοσιακό στυλ, με μερικές σύγχρονες εκλεπτύνσεις —εκρήξεις και κουζινικά, λ.χ.—, αλλά το χιούμορ του είναι τόσο καθολικό, ώστε, σε οποιοδήποτε σημείο του κόσμου και αν εμφανισθεί, οι θεαταί ξεκαρδίζονται στα γέλια.

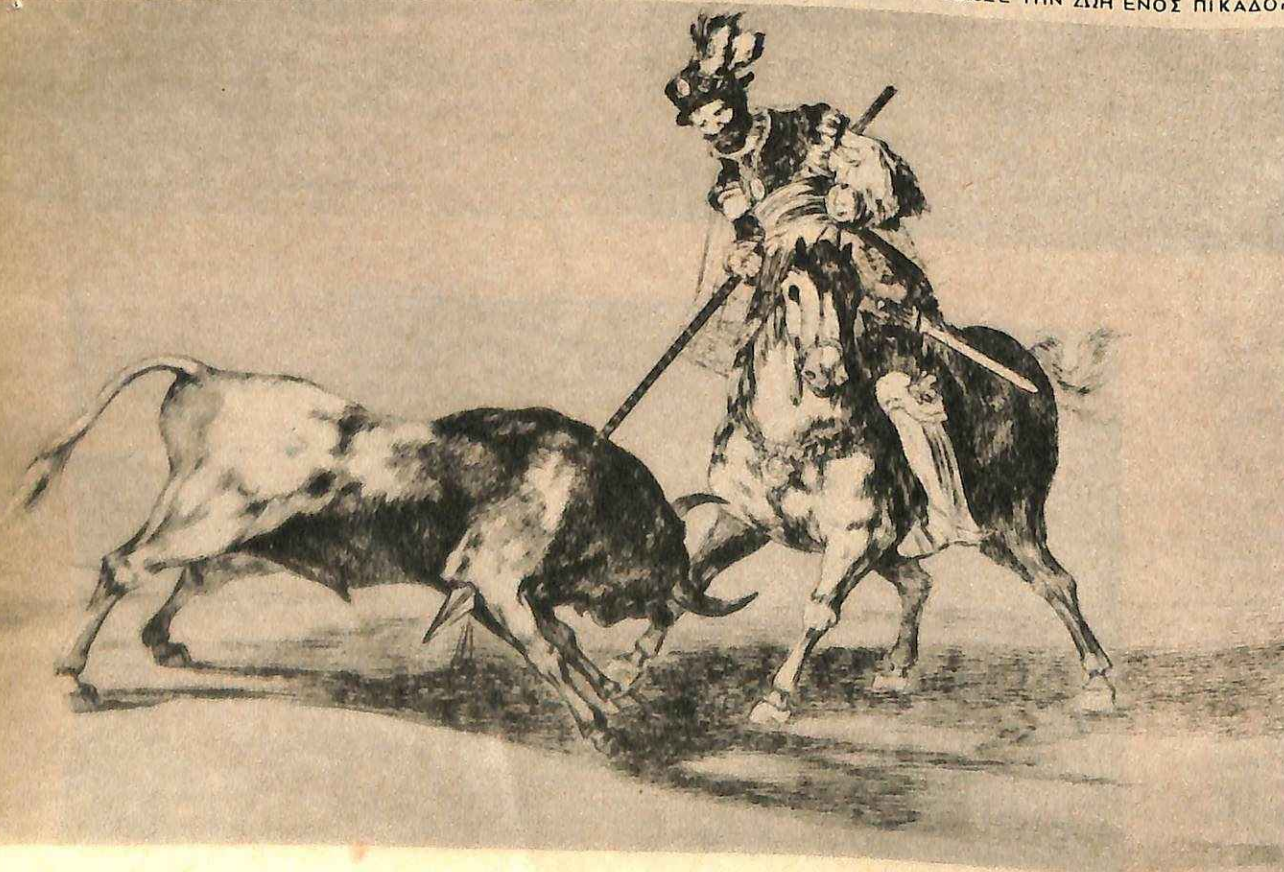

PANTEBOY

ΜΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΣΤΗΝ ΜΑΔΡΙΤΗ

Η υπόθεση Κήλερ - Προφιούμο αναστάτωσε την ύφήλιο για πολλούς μήνες. Ώδήγησε στην έπονειδιστη απόλυση ενός υπουργού, στην αυτοκτονία ενός γιατρού, στην φυλάκιση μιας πολύ έλαφρης κοπελλίτσας, που κόντεψε να ανατρέψει μια κυβέρνηση. Το παγκόσμιο κοινό παρακολούθησε με αδιάπτωτο ενδιαφέρον την εξέλιξη του πολιτικο-ερωτικού αυτού σκανδάλου. Αλλά ανάλογες υποθέσεις δεν είναι άγνωστες στην Ιστορία από αρχαιολόγων χρόνων. Η σειρά αυτοτελών σκάνδαλα που συνετάραξαν την Ευρώπη πριν από τρεις αιώνες - σκάνδαλα με ήρωες βασιλιάδες και βασίλισσες, πρίγκιπες και πριγκίπισσες, που τις περισσότερες φορές πνίγονταν στο αίμα ή ακόμη και σε πολέμους. Στην σημερινή αφήγηση, ο αναγνώστης θα κάνει την γνωριμία του Αύγουστου του Ίσχυρου, που, όμως δυνατός στο σώμα, και όσο για τον έρωτα, αρκεί να σημειωθεί ότι οι σύγχρονοί του του αποδίδουν την πατρότητα τριακοσίων εξήντα περίπου παιδιών.

Ο ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΕΓΙΝΕ ΔΗΜΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΜΑΔΡΙΤΗ ΟΤΑΝ ΕΞΩΣΕ ΤΗΝ ΣΩΗ ΕΝΟΣ ΠΙΚΑΔΟΥ

Ο Αύγουστος ο Ίσχυρος πήγε να κόνιτο στην Μαδρίτη, αλλά το ντεμπούτο του στις μεγάλες ταυρομαχίες ήταν εντυπωσιακό.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος ήταν μόλις 20 χρόνων - ένας κάποιος Γερμανός πρίγκιπ που, με μέτριο πουγγί και άμεστο κέφι για την ζωή, γύριζε καταλάφης τις μακρινές χώρες, κυνηγώντας περιπέτειες. Η περιπέτειά του όμως στην Μαδρίτη ήταν διαφορετική από ό,τι περίμενε.

Όλα άρχισαν λοιπόν, με την ορμητική εμφάνιση του άγνωστου πρίγκιπας στις μεγάλες ταυρομαχίες, οι οποίες έγιναν στην Πλάζα Μαγιόρ, στην κεντρική πλατεία, έμπρος στο βασιλικό ζεύγος και στην Αυλή. Βασιλιάς της Ισπανίας ήταν την εποχή εκείνη ο Κάρολος Β', που πάσχιζε να διασκεδάσει την νέα γυναίκα του με έλλειπάλληλα θεάματα. Εκτελέσεις αίρετικών στην φωτιά και ταυρομαχίες. Και ακριβώς την ημέρα εκείνη, που ο Αύγουστος ο Ίσχυρος μπήκε στην Μαδρίτη, γινόταν μια μεγάλη ταυρομαχία.

Χειροκροτήματα...

Ο νεαρός πρίγκιπ της Σαξωνίας δεν είχε ποτέ τόσο φανταχτερό θέαμα. Τα υπαλκόνια και τα παράθυρα των πανύψηλων σπιτιών, γύρω στην πλατεία αυτή, όπου γίνονταν πάντα οι λαϊκές γιορτές, ήταν καταστάλια. Και βέβαια στο πιο στολισμένο μπαλκόνι, με κόκκινο μετάξι, με μαξιλάρια από χρυσό μπροκά, καθόταν το βασιλικό ζεύγος. Οι φανφόες αντιχούσαν, ο λαός ζητωκραύγαζε, ένας κατάμαυρος ταύρος είχε εξαπολύσει στην κίτρινη άμμο. Οι τορόρες τον έβριζαν με τις κόκκινες κάπες τους και ξέφευγαν τις επιθέσεις του με σβέλτες κινήσεις, σαν χορευταί. Μετά φάνηκαν δύο πικαδόρες. Ο ένας κάρφωσε το κοντάρι του στον σέδοκο του ταύρου και το μαύρο τοίχωμά του έγινε κατακόκκινο από το αίμα. Ο πρώτος πικαδός τραβήξε το κοντάρι του από την πληγή και έτοιμάστηκε να παραμερίσει, για να δώσει στον σύντροφό του την ευκαιρία για το δεύτερο κέντρισμα. Την στιγμή εκείνη το λαβωμένο ζώο χαμήλωσε το κεφάλι του και με τα κεράτα του τρύπησε την κοιλιά του άλλου. Το α-

λογο έπεσε, ο καταλάφης κυλίσθηκε στην άμμο, ο ταύρος έτοιμαζόταν να του χυμήξει, ο πρίγκιπ πήδησε στην άεσα, έπιασε τον ταύρο από τα κέρατα και του κράτησε το κεφάλι χαμηλά στην άμμο. Ο πικαδός, που είχε δει τον χόρο με τα μάτια, το έβαλε στα πόδια, ο πρίγκιπ άφησε ελεύθερο το άφηνισμένο ζώο και το φοβέρισε με το δόκτυλό του. Ο ταύρος τον κοίταζε παρανεμεμένος. Ζητωκραυγές και χειροκροτήματα... Ο πρίγκιπ γέλασε με μετριοφροσύνη, γύρισε στην έξο του και δεν σκοτίσθηκε για άλλο από την συνέχεια του θεάματος.

Δεν πέρασε όμως πολλή ώρα και ένας μαυροντυμένος παλατιανός τον πλησίασε και του είπε:

—Κυρίε μου, η Αυτού Μεγαλειότης ο βασιλεύς σας εκφράζει την ευγνωμοσύνη του και μαζί την επιθυμία να μάθει το δικό σας...

—Είμαι ο Αύγουστος της Σαξωνίας. Δεν βασιλεύω, δεν είναι τίποτε. Μετά ζωα τα καταφέρνω θαμάσια.

Ο μαυροφορεμένος κύριος υποκλίθηκε με σεβασμό και πρόσδεσε:

—Η Αυτού Μεγαλειότης ο βασιλεύς θα ήταν πολύ ευτυχής να δεχθεί την Έξοχότητά σας αύριο στο παλάτι του.

Όταν όμως την επόμενη ο Αύγουστος ο Ίσχυρος πήγε στο Παλάτιο Ρεάλ, ο Κάρολος Β' δεν ήταν σε θέση να τον υποδεχθεί. Είχε κουρασθεί πολύ στις ταυρομαχίες και είχε μείνει στο κρεβάτι. Άντι γι' αυτόν, τον υποδέχθηκε η βασίλισσα.

Καθόταν σε μια μικρή αίθουσα, κάτω από ένα κομψό σκήνωμα. Οι κυρίες των τιμών και οι αυλικοί στέ-

κενταν γύρω της σαν αγάλματα. Ο πρίγκιπ Αύγουστος γονάτισε, και εκείνη του έδωσε το χέρι της να το άσπασθ. Ύστερα τον κάλεσε να σηκωθεί, για να μπορούν να μιλήσουν άβυσσα. Έν συνεχεία του είπε πώς εντύπωση της είχε κάνει η παλληκαριά του στην ταυρομαχία.

—Δεν βασιλεύω. Δεν ήταν τίποτε, απάντησε με μετριοφροσύνη ο πρίγκιπ. Έχω και στην Σαξωνία το ίδιο γερό αγέλεζο.

Κοίταξε με άφελεια τις κυρίες που στέκονταν γύρω στον θρόνο. Και τότε είδε δυο μαύρα μάτια κ' ένα τριφερό, νεανικό πρόσωπο, μέσα στην ψηλή δαντελένια τραχηλιά - ακίνητο, όπως το ήξελε η εθιμοτυπία της Αυλής. Ακόμη και τα λεπτά χείλη προσπαθούσαν να συμμορφωθούν με το αυστηρό τελετουργικό. Τα μάτια όμως δεν φαινόταν να έχουν κανένα σκοπό να υποταχθούν στην σιδερένια ετικέτα...

Στόν χορό

Την άλλη μέρα ο Αύγουστος ο Ίσχυρος δεν είχε άλλη σκέψη στο κεφάλι του από το ποιά ήταν αυτή η κυρία. Δεν έμαθε παρά πέντε μέρες αργότερα, στον χορό του παλατιού όπου τον κάλεσαν. Την φορά αυτή παραβοσκόταν και ο βασιλεύς Κάρολος, αλλά δεν ήταν ακόμη τόσο καλά για να μπορεί να ανοίξει τον χορό με την βασίλισσα και έτσι η τιμή αυτή για την πρώτη εθαραβάνδα δόθηκε στο φιλοξενούμενο πριγκιπόπουλο.

Ο Αύγουστος ο Ίσχυρος ήταν καλός χορευτής. Το ίδιο και η βασίλισσα. Όσο όμως αυτός χόρευε, τα

μάτια του ήταν καρφωμένα στο ακίνητο πρόσωπο με τα ζωγρά, περιέργεια μάτια, πίσω από τον άδριο θρόνο της βασίλισσας. Αφού ώδηγησε την βασίλισσα στην θέση της, ο Αύγουστος γονάτισε και ρώτησε:

—Με ποιά κυρία με διατάσσει η Μεγαλειότης σας να χορέψω τώρα;

Η βασίλισσα απήντησε μ' ένα χαμόγελο:

—Μ' αυτήν που βρίσκετε όμορφότερη.

Ο πρίγκιπ σήκωσε το κεφάλι και κοίταξε τα μαύρα μάτια. Σηκώθηκε και πλησίασε την νέα κυρία, που στεκόταν σαν άγαλμα άριστερά, πίσω από τον θρόνο της βασίλισσας.

Η βασίλισσα τον κοίταξε, χαμογέλασε ξανά και είπε:

—Μαρκεσία Μανθέρα, διέταξε την Έξοχότητά του, τον πρίγκιπα της Σαξωνίας, να χορέψει μαζί σας.

Η μαρκησία χαμήλωσε τα μάτια και έκανε μια υπόκλιση. Ο πρίγκιπ Αύγουστος της πήρε τα χέρια και την σήκωσε. Τα χέρια της έτρεμαν. Την έφερε κάτω στην αίθουσα. Ήταν λιγνή, τουφερή, έλαφρη σαν φτερό. Πρωτότερα τον κοίταζε όλη την ώρα, αλλά τώρα που κρατιόνταν από τα χέρια και χόρευαν κοίταζε στα πλάγια.

Ο εὐσεβέστατος μοναχός έκρυψε το γράμμα στο μανίκι του και χάθηκε.

Το βράδυ όμως έφερε στον πρίγκιπα πίσω το γράμμα.

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

Η ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΜΑΔΡΙΤΗΣ ΓΙΝΟΤΑΝ ΑΡΕΝΑ ΤΑΥΡΟΜΑΧΙΩΝ. ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΕΞΩΣΤΗ Ο ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΠΗΡΕ ΤΗΝ ΜΟΙΡΑΙΑ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

μάτια του ήταν καρφωμένα στο ακίνητο πρόσωπο με τα ζωγρά, περιέργεια μάτια, πίσω από τον άδριο θρόνο της βασίλισσας. Αφού ώδηγησε την βασίλισσα στην θέση της, ο Αύγουστος γονάτισε και ρώτησε:

—Με ποιά κυρία με διατάσσει η Μεγαλειότης σας να χορέψω τώρα;

Η βασίλισσα απήντησε μ' ένα χαμόγελο:

—Μ' αυτήν που βρίσκετε όμορφότερη.

Ο πρίγκιπ σήκωσε το κεφάλι και κοίταξε τα μαύρα μάτια. Σηκώθηκε και πλησίασε την νέα κυρία, που στεκόταν σαν άγαλμα άριστερά, πίσω από τον θρόνο της βασίλισσας.

Η βασίλισσα τον κοίταξε, χαμογέλασε ξανά και είπε:

—Μαρκεσία Μανθέρα, διέταξε την Έξοχότητά του, τον πρίγκιπα της Σαξωνίας, να χορέψει μαζί σας.

Η μαρκησία χαμήλωσε τα μάτια και έκανε μια υπόκλιση. Ο πρίγκιπ Αύγουστος της πήρε τα χέρια και την σήκωσε. Τα χέρια της έτρεμαν. Την έφερε κάτω στην αίθουσα. Ήταν λιγνή, τουφερή, έλαφρη σαν φτερό. Πρωτότερα τον κοίταζε όλη την ώρα, αλλά τώρα που κρατιόνταν από τα χέρια και χόρευαν κοίταζε στα πλάγια.

Ο εὐσεβέστατος μοναχός έκρυψε το γράμμα στο μανίκι του και χάθηκε.

Το βράδυ όμως έφερε στον πρίγκιπα πίσω το γράμμα.

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από την τσέπη του ένα δακτυλίδι με μπριλλάντια και είπε:

—Η ντόνα Λάουρα τρέμει τον θυμό του άφεντη της.

Ο πρίγκιπ Αύγουστος έβγαλε από

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

7 Ἡ πριγκίπισσα Εἰρήνη η.. δευτέρα κόρη
τῆς βασιλίσσης Τζευλιόνας, τῆς Ὀλλανδίας, ἠρξίσθηκε πρὸ
ἡμερῶν ὡς διερμηνεὺς τῶν ὀλλανδικῶν δικαστηρίων. Εἰς τὸ ἐ-
ξῆς, ἡ ἐκκοσιτετράχρονη πριγκίπισσα θὰ πρέπει νὰ εἶναι -ὅπως
κάθε ἐργάζομενος- στὴ διάθεσιν τῆς ὑπηρεσίας. Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ
εἶναι 4 λίρες τὴν ὥρα...

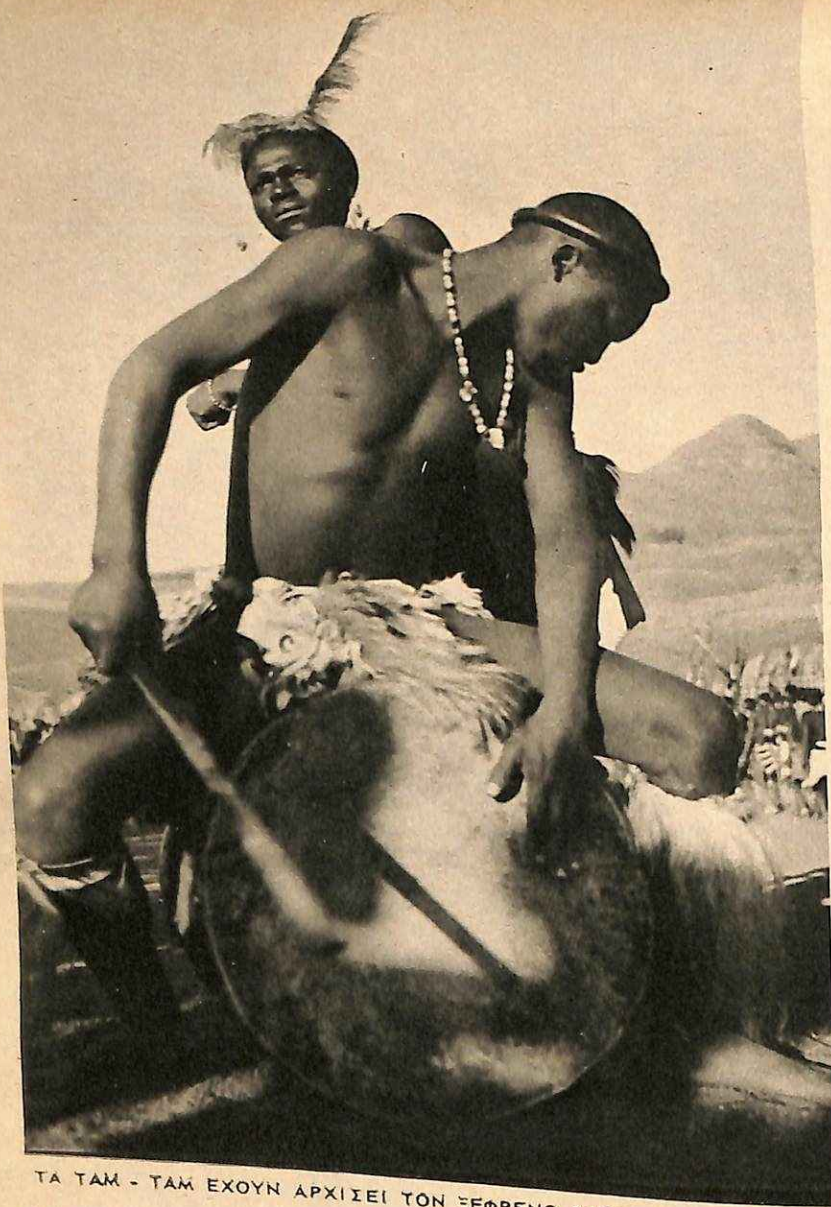
A black and white photograph of a woman with short, dark hair. She is wearing a light-colored, draped garment that appears to be a top or a short dress. She is looking over her right shoulder towards the camera with a slight smile. The background is a plain, light color. The lighting is soft, highlighting her features and the texture of the fabric.

ΤΑ ΠΛΙΣΣΕ ξεκαλουθούν να κυριαρχούν και στην έφετει-
νη μέδα, συνδυάζοντας όμως την ραφιναρισμένη γοητεία
τους με καινούργια, έντελως επαναστατικά σχέδια. Το λο-
ζό πλίσσε σολέιγ στην πλάτη καταλήγει στο χαριτωμένο
αυτό μυνέλο, σε μεγάλο φίδιχο, κάτω από το σήθας.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ μηνύματα της μόδας του 1964 μάς έρχονται και από τη Ρώμη. Για το θράσος, ένα εφαρμοστό λαμέ φουφού σε μοτίφ δαντέλλας, που τυλίγει προκλητικά την σιλουέτα μπροστά, σχηματίζει στο πίσω μέρος μπουράν που στενεύει προς τα κάτω

ΕΜΦΑΝΙΣΗ δροσερή και νεανική, που χαρακτηρίζεται από έναν έντονο εξωτικό τόνο. Είναι από έμπειρη μεταξωτό σε μαυράσπρα σχέδια. Μονοκόμματο, με φούστα ελαφρώς βεαζέ, συγκεντρώνει το ενδιαφέρον στο τεράστιο ντεκολτέ της πλάτης.

ΤΑ ΤΑΜ - ΤΑΜ ΕΧΟΥΝ ΑΡΧΙΣΕΙ ΤΟΝ ΞΕΦΕΡΟ ΡΥΘΜΙΚΟ ΚΤΥΠΟ ΤΟΥΣ.
ΟΙ ΜΕΛΛΟΝΥΜΦΕΣ ΝΕΕΣ ΠΑΡΑΔΟΘΗΚΑΝ ΤΩΡΑ ΣΤΗΝ ΤΡΕΛΗ ΜΕΘΗ ΤΟΥ ΓΑΜΗΛΙΟΥ ΤΕΛΕΤΟΥΡΓΙΚΟΥ ΧΟΡΟΥ

Εδω
ω'
Ευαι

**Ο χορός
των Ζουλού
παρθένων**

Αφού απαθανάτισε με τον φακό του τις μεγαλύτερες προσωπικότητες της εποχής μας, ο διάσημος Καναδός φωτογράφος Γιουσούφ Κάρς έφθασε στην Νότια Αφρική, για να προσφέρει την απaráμιλλη τέχνη του σ' ένα καλλιτεχνικό έγχείρημα μεγάλων φιλοδοξιών. Πρόκειται για την ταινία «Ζουλού», που γυρίζουν οι Έντφελντ και Στάνλεϋ Μπέηκερ, με πρωταγωνιστάς τους Τζάκ Χώκινς και Ούλλα Άντερσεν, και που φιλοδοξεί να είναι το έπος της πολεμικώτερης αφρικανικής φυλής. Ειδικότερα, η ταινία αφηγείται την τελευταία λυσσώδη αντίσταση των Ζουλού πού, υπό την ηγεσία του βασιλέως Κεταβάγιο, απέχρυσαν πριν από 85 χρόνια τους Βρετανούς, με ανδρεία και αυτοθυσία σύλληπτες. Έπειτα από μια νίκη τους, ο Κεταβάγιο είχε προσφέρει σε κάθε πολεμιστή ως δώρο από μια παρθένα της φυλής, και αυτός ο ιστορικός ομαδικός γάμος, με τους γαμήλιους χορούς, προσφέρεται τώρα για μια από τις πιο θεαματικές κ' έντυπωσιακές σκηνές της ταινίας.

CENTRE DE BEAUTE

της
HARRIET HUBBARD
Ayer

στην ΑΘΗΝΑ

Κυρίες μου,

Η Κα Helga Hennemann, διπλωματούχος αισθητικός και ειδική άπεσταλμένη του παρισινού Ίνστιτούτου AYER, σάς περιμένει ευχαρίστως σ' ένα ιδιαίτερος σύγχρονο και πολιτισμένο περιβάλλον, με όλα τα νεώτερα συστήματα της επιστήμης, με τα τελειότερα μηχανήματα και εγκαταστάσεις.

Θα σάς προσφέρει τις υπηρεσίες της, θα σάς συμβουλευθεί και, προπαντός, θα σάς δώσει μια υπεύθυνη γνώμη για την προβολή της όμορφιάς σας και για τον ατομικό σας καλλωπισμό, που σήμερα δεν είναι πια ζήτημα προσωπικής διαθέσεως, αλλά απαραίτητο καθήκον προς τον εαυτό σας και την κοινωνία.

Το Centre de beauté AYER στο Φαρμακείο ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ στο Κολωνάκι, είναι παράρτημα του παρισινού Ίνστιτούτου AYER και ασφαλώς γνωρίζετε ότι το όνομα AYER, από τα πιο φημισμένα στον τομέα της γυναικείας αισθητικής, αποτελεί μοναδική έγγυση υπηρεσιών και αποτελεσμάτων.

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Κανάρη 23 - Κολωνάκι

**HARRIET
HUBBARD
AYER**

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΚΑ ΔΩΡΑ

Το PARFUM DE TOILETTE και το SAVON PARFUMÉ AYERISTOCRAT της HARRIET HUBBARD AYER είναι δώρα που δείχνουν τα αισθήματά σας και τα θυμίζουν κάθε φορά και για όλο το χρόνο.

L'élite des produits de beauté pour l'élite des jolies femmes

HARRIET HUBBARD

Ayer

Οι ειδικευμένες αισθητικοί (DEMONSTRATRICES) της AYER θα εύρισκονται την εβδομάδα από 20-25/1/64 στα εξής καταστήματα:

ATHENÉE, Σταδίου 33-35.
Ι. ΒΑΓΕΝΑΣ, Φαρμακείον, Λυκούργου 7 (από 20-22).
Ζ. ΒΛΑΤΗΣ, Φαρμακείον, Αμερικής 23.
Γ. ΓΕΡΟΥΜΑΤΟΣ, Φαρμακείον, Στοά Σπυρομήλιου.
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΣ, Φαρμακείον, Πλ. Όμονοίας.
Γ. ΠΑΝΑΓΑΚΗΣ, Φαρμακείον, Σοφοκλέους 4.
Κ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ, Φαρμακείον, Σταδίου 29γ.
Ν. ΧΑΪΔΟΠΟΥΛΟΣ, Φαρμακείον, Έρμου 16 (από 23-25).

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ: GIMET Ε.Π.Ε., ΧΑΡΗΤΟΣ 1 - ΑΘΗΝΑΙ 139 - ΤΗΛ. 720.291

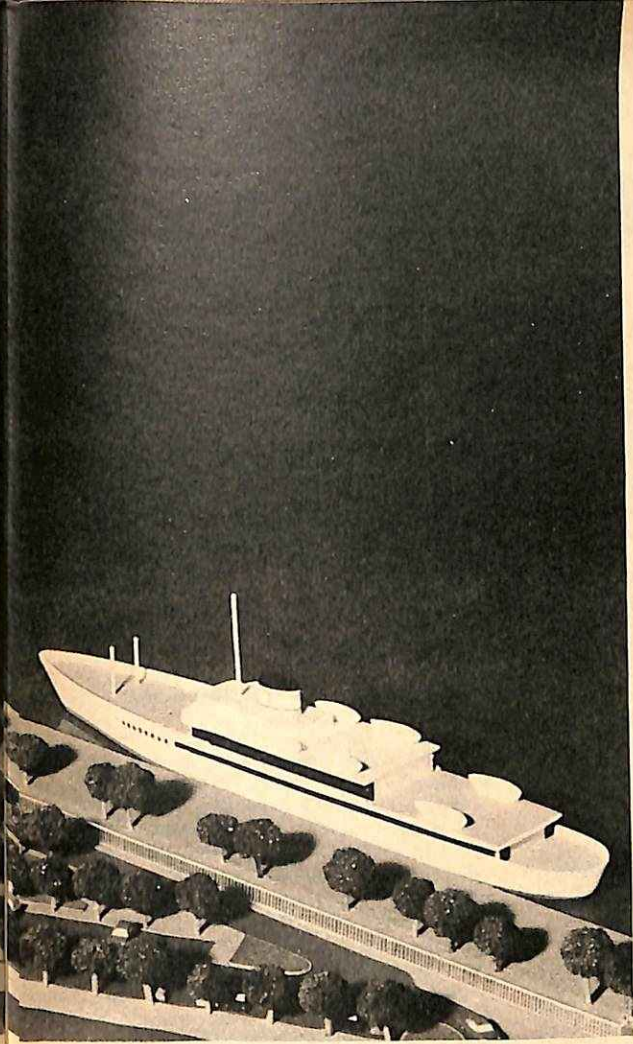
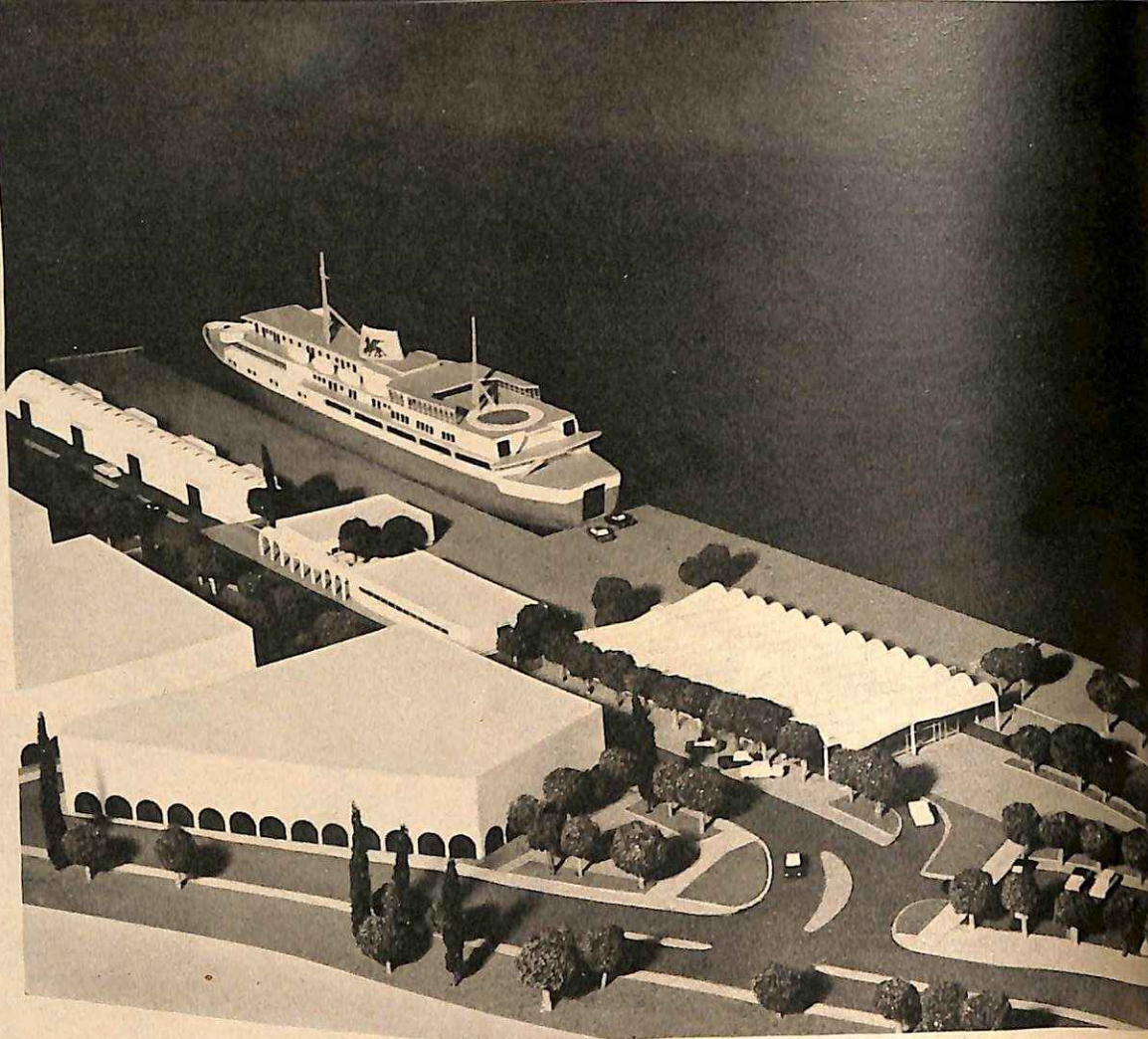
"Όλα σάν αληθινά. Κι όμως όλα ψεύτικο, από χαρτί και «πλεξιγκλάς», από σφουγγάρια που παριστάνουν δένδρα, από χαλίκια που αντικαθιστούν τους δρόμους. Αυτά είναι τα υλικά, με τα οποία κατασκευάζει τις μακέτες του ο κ. Γερασιμώφ. Στην προκειμένη περίπτωση είναι οι νέες λιμενικές εγκαταστάσεις της Κερκύρας που θα οικοδομηθούν βάσει σχεδίων τα οποία εξεπόνησε ο αρχιτέκτων κ. Π. Σκελλάρης. Τα κτίρια, υπερμοντέρνα, δεν παύουν να είναι απόλυτα δεμένα με την κερκυραϊκή παράδοση.

ΕΤΣΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΜΙΑΣ ΣΠΙΘΑΜΗΣ

Σφουγγαράκια, χαρτόνι, φελλός — και επιδεξιότητα

ΜΕ ΜΙΑ ΣΥΡΙΓΓΑ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΛΛΑ, ΚΑΙ ΕΝΑ ΤΣΙΜΠΙΔΑΚΙ ΚΤΙΖΕΤΑΙ Η ΛΙΛΙΠΟΥΤΕΙΑ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Υπάρχουν πολιτείες ολόκληρες, που τα κυπαρίσσια τους είναι από σφουγγάρι βαμμένο και τα ξανθιά τους από φελλό στο φυσικό τους χρώμα, οι θάλασσες από έλαφοπέτρα, οι λάρροι τους από ψάρες φέτες φελλού και τα αυτοκίνητά τους από λεπτό χρωματιστό χαρτόνι.

Όταν το φυσικό περιβάλλον αποτελείται από τέτοια συστατικά, δεν μένουν εμβολίες για την ιδιοσυγκρασία των υπόλοιπων, για το υλικό από το οποίο αποτελούνται τα σπίτια μιας πόλεως, οι πελάτες, οι δρόμοι των αποδυτηρίων μιας πιάζ, οι τζαμαρίες ενός ξενοδοχείου κλπ. Αυτή η οικολογική εργασία του «Σκελλάρ» για τα κτίρια και «πλεξιγκλάς» για τα διαφανή μέρη, όπως τα τζαμιά και άλλα. Όσο για τις κινεστροφίες, δεν χρειάζεται παρά μερικά μέτρα σύρμα, και για τις εμπρόσθιες των τουριστικών πιάζ, πολύχρωμα χαρτάκια, κομμένα στο μέγεθος που έχουν τα πενήνταράκια.

Όλα αυτά, μικρές πολύχρωμες πολιτείες από χαρτί και «πλεξιγκλάς», πολυώροφα τουριστικά ξενοδοχεία, αεροδρόμια και λιμάνια, τουριστικές πιάζ, εν σχέδιω ή υπό κατασκευήν, υπερτερούν να τα βρήτε στο εργαστήριο του μακεττίστα κ. Ν. Γερασιμώφ και να νοιώσετε γίγαντας, καθώς η σλουέττα σας θα δεσπόζει σ' ένα λιμάνι και θα ρίχνει την σκιά της πάνω από δεκάδες στρέμματα γής και συγκροτήματα κτιρίων υπό σπιθαμιαία κλίμακα.

Απόλυτες αναλογίες

Εκατόν εβδομήντα μακέτες σάν κι αυτές που περιγράφουμε έχει κατασκευάσει μέχρι σήμερα ο Έλληνας μακεττίστας, από το 1956 που άρχισε να εργάζεται, κρατώντας σάν κύρια έπλα στο χέρι μια σύριγγα γεμάτη λεπτή κόλλα και ένα τσιμπιδάκι. Με το τσιμπιδάκι κρατάει στην θέση του έναν ελλοκλήρο τοίχο ξενοδοχείου και με την σύριγγα διοχετεύει μια ελάχιστη ποσότητα κόλλας στο σημείο όπου πρέπει να συναρμολογηθεί μια γωνιά του «κτιρίου». Κατά τον ίδιο τρόπο ενώνει και συγκελλά κτίρια με σκεπές, μπαλκόνια και παράθυρα, δρόμους και δένδρα, για να δημιουργήσει τελικά ένα μεγάλο κτίριο ή ένα τουριστικό συγκρότημα πάνω στο τραπέζι του εργαστηρίου του, που στην πραγματικότητα αντιπροσωπεύει κτίσματα οικοδομημένα πάνω σε έκτασεις δεκάδων στρεμμάτων.

Όσο μικρή, όμως, κι αν είναι μια μακέτα, διατηρεί απόλυτα τις αναλογίες του πραγματικού έργου. Πριν αρχίσουν να κόβονται και να συγκελλώνονται τα κτιριακά τμήματα και οι λάρροι, αν υπάρχουν, έχει προηγηθεί αρχιτεκτονικός σχεδιασμός του κάθε τμήματος και εν συνεχεία ακολουθεί, υπό ακριβή κλίμακα, η κατασκευή των κτισμάτων.

Στην περίπτωση των κτισμάτων του λιμένος Κερκύρας, π.χ., μια πλευρά εκτός εκατοστών στην μακέτα αντιπροσωπεύει μήκος 40 μέτρων στην πραγματικότητα. Για να γίνουμε περισσότερο κατανοητοί, θα πρέπει να πούμε ότι όταν μια μακέτα κατασκευάζεται υπό κλίμακα 1:200, π.χ., τότε ένα μέτρο ισοδυναμεί με πέντε χιλιοστά, ενώ όταν η κλίμακα είναι 1:500, το ένα μέτρο γίνεται δυο χιλιοστά και τα 100 μέτρα δεν είναι περισσότερο από 20 πόντους στην μακέτα.

Οι κομπάνες μιας πιάζ που πρόκειται να κτισθεί στην Κινέττα έχουν στην πραγματικότητα μήκος τεσσάρων και πλάτος τριών μέτρων, το δε έμβασόν τους φθάνει τα 12 μέτρα. Άρκει όμως στην μακέτα ένα τμήμα του δακτύλου σας για να σκεπάσετε το μικρό αυτό κτίριο, πού, όταν κτισθεί η πιάζ, θα στεγάσει δυο άτομα.

Σπιθαμιαία πολιτεία

Η πραγματική μαγεία, όμως, που δοκιμάζει κανείς σάν σταθή εμπρός σε μια τόσο τέλεια μακέτα, δεν μπορεί να αποδοθεί από τις φωτογραφίες που δημοσιεύονται σήμερα. Είναι τόσο πειστική ή πολυχρωμία της, τόσο φυσική, ώστε νομίζεις πως βρίσκεσαι σε αεροπλάνο και ότι αντικρύζεις κάτι το λιλλυπούτειο, που θα πόση τις πραγματικές διαστάσεις του μέλις πλησίωσης προς το έδαφος. Στην πραγματικότητα, όμως, δεν βρίσκεσαι παρά βρόχος πάνω από ένα μεγάλο τραπέζι, όπου ο κ. Γερασιμώφ τοποθετεί μια μακέτα στην τελική φάση της κατασκευής της.

Εκεί, με την σύριγγα και το τσιμπιδάκι στο χέρι, στέκεται σάν θεόρατος δημιουργός πάνω από κάποια σπιθαμιαία πολιτεία, μια μεγάλη πιάζ ή ένα υπουργείο και κολλάει παράθυρα, προσθέτει τοίχους, κλείνει πόρτες και τοποθετεί μικρά πολύχρωμα αυτοκίνητα στους ερημούς χάρτινους δρόμους.

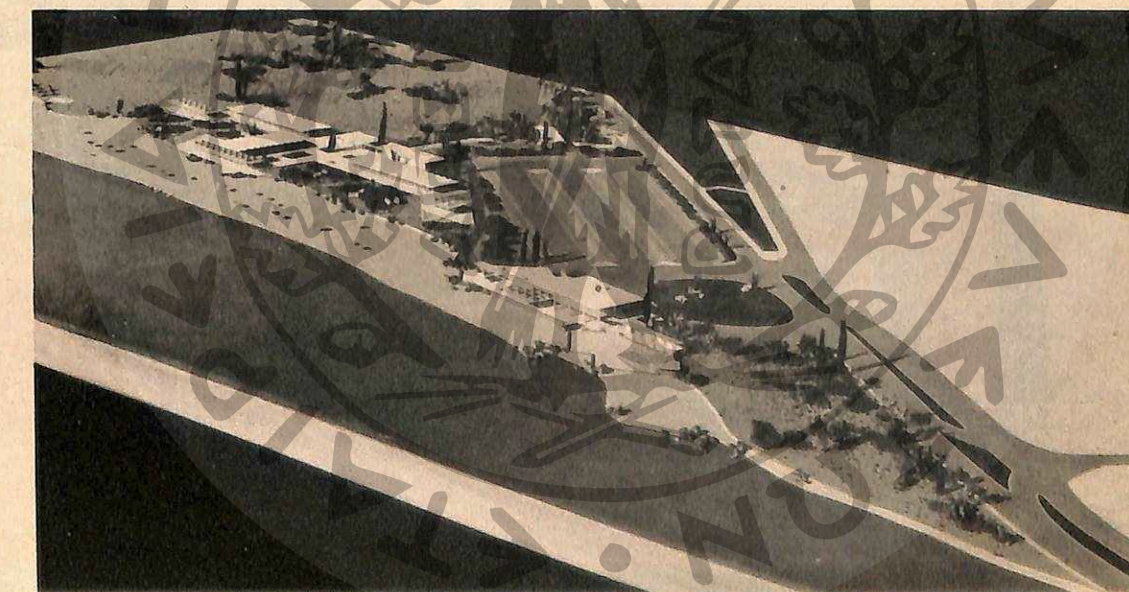
Θ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ που εξεπόνησε ο Αμερικανός αρχιτέκτων Σασρίνεν, για το νέο κτίριο των γραμμών εξωτερικού του αερολιμένος του Έλληνικού, έχουν μεταβληθεί σε ολοζώντανη μακέτα.

ΓΕΦΥΡΕΣ, πολιτείες, τουριστικές πιάζ, ξενοδοχεία (σάν αυτό του Ήρακλειού) δαίνονται από τα δάκτυλα του Έλληνα μακεττίστα.

ΜΙΑ ΝΕΑ πιάζ του Ε.Ο.Τ. πρόκειται να κτισθεί σύντομα στην Βούλα. Σε μικρογραφία, είναι κιόλας έτοιμη — με θάλασσα, δένδρα, καμπίνες — στο εργαστήριο. Τα σχέδια είναι του αρχιτέκτονα κ. Ι. Τριανταφυλλίδη.

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΚΥΚΛΟ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ ΤΟΥ «ΟΡΛΩΦ»

Ο ΠΑΣΧΑΛΗΣ Θ' ΑΚΟΥΣΘΗ ΚΑΙ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ

Ένας ξεαίρετος καλλιτέχνης μας, ο πρωταγωνιστής της Όπερας της Βιέννης Κώστας Πασχάλης, έδωσε ένα κανονικό «πορών» στο συγκρότημα της «Εθνικής Λυρικής Σκηνής». Όφειλω να ευλογήσω ότι είναι καταπληκτικό το φαινόμενο του θαυμασίου αυτού βαρύτονου. Στην Όπερα της Βιέννης, οι εμφανίσεις του προκλούν αφάνταστο ενδιαφέρον, και, όπως με ανέφεραν Έλληνες επισκέπτες της αυστριακής πρωτεύουσας, κάθε φορά που τραγουδάει, είναι απείροχο το τί γίνεται. Όχι μόνο ατέλειωτες φρενιτώδεις εκδηλώσεις μέσα στην αίθουσα, αλλά παράλληλα πάντα ένα πλήθος θεατών τον περιμένει στην έξοδο για να αποκτήσει ένα αυτόγραφο του. Το ίδιο συμβαίνει και σε όποιον άλλα μέρη πηγαίνει για να τραγουδήσει. Άλλα εκείνο που κυριολεκτικά σε κάνει να γαίρεσαι τον Κώστα Πασχάλη είναι ότι όλες αυτές οι επιτυχίες, όλες του οι ξεαίρετες εμφανίσεις σε μεγάλα λυρικά θέατρα δεν του πρόσδεσαν κομμάτι έπασης και δεν τον άλλαξαν καθόλου. Είναι ένας συμπαθέστατος καλλιτέχνης, χωρίς κομμάτι έπασης. Χαίρεται την απλότητά του, την προσήλωσή του στην φωνητική τέχνη, την αδυναμία του για το θέατρο, την μουσική και το

τραγούδι. Βέβαια, όταν διαβέτη κανείς την φωνή που έχει ο Πασχάλης και την αναγνώριση που επιβάλλουν σε συναδέλφους και φιλέκτους τα τόσα καλλιτεχνικά του προσόντα, το πράγμα έχει κάποια βάση και κάποια εξήγηση. Έν τούτοις, όμως, το συνήθετο είναι, οι καλλιτέχνες με τις διεθνείς επιτυχίες να ξεφεύγουν από αυτή την βάση και να καταλαμβάνονται από μια έπαρση παθολογική. Άρρωδώς αυτό είναι που δεν συμβαίνει με τον Πασχάλη. Όπως θα ξέρετε, βέβαια, εδώ και δυο εβδομάδες είναι πάλι —για λίγες ημέρες— στην Αθήνα. Ήλθε για έναν κύκλο εμφανίσεων στην «Εθνική Λυρική Σκηνή», με την όπερτά «Ορλώφ». Και ενώ, όπως είναι πρόβλημα, αποτελεί το τραγικό παρασκήνιο του έναντι του κοινού και του κρατικού μουσικού θεάτρου, υπήρξαν εν τούτοις 2 - 3 «κοιτικοί» που... δεν τον είρχαν κατάλληλο γι' αυτόν το ρόλο!... Στην συνέντευξη που είχαμε, όταν του ανέφερα το πράγμα, εκείνος αρνήθηκε κάθε συζήτηση. Είναι τόσο φινός και τόσο σύγνευτος, που δεν έβλεπε να διατυπώσει κανένα σχόλιο για τα άστυα κείμενα και τις απαράδεκτες δυσμενείς κοίσεις ενός —δυο άνδρων της μουσικής τέχνης. Μετέφερα, λοιπόν, την συζήτηση σε

άλλαν τομέα. Στις μελλοντικές του προοπτικές και στις προσεχείς εμφανίσεις του στο εξωτερικό. Ο Κώστας Πασχάλης προσδιώρισε: —Αφού τελειώσω τον κύκλο των παραστάσεων του «Ορλώφ», που κλείνει στις 22 Ιανουαρίου, θα φύγω για την Βιέννη... —Και τί υποχρεώσεις έχετε εκεί; —Τον Μάρτιο συμπληρώνονται 100 χρόνια από την γέννηση του Στράους και ετοιμάζεται ένας κύκλος παραστάσεων... —Με ποιο έργο του;... —Με το «Καποίσιος». Σ' αυτό, λοιπόν, θα τραγουδήσω κ' εγώ... —Και μετά; —Μετά, στις 23 Απριλίου θα συμπράξω σε μια άλλη εκδήλωση. Μια εκδήλωση αφιερωμένη στο κλασικό τραγούδι... —Η οποία, τί θα περιλαμβάνει; —Επικεντρώνεται «Λίντερ όμπερτ» και θα περιλάβει κλασικά τραγούδια σε τέσσερις γλώσσες. —Συγκεκριμένα; —Γερμανικά, Ιταλικά, γαλλικά και ελληνικά... —Ελληνικά; —Ναι. Θα αποδώσω συνθέσεις του Κολομοίρη στο πρωτότυπο... —Και ποιοί άλλοι καλλιτέχνες θα σ'ι μετάρχουν;

—Ο βαρύτονος Χάτερ και ο βαρύτονος Όμπράι. Επίσης και άλλες γνωστές προσωπικότητες του λυρικού τραγουδιού, που όλοι θα αποδώσουν κλασικές συνθέσεις διακεκριμένων μουσικών δημιουργών. —Εσείς μόνο. Καλομοίρη θα τραγουδήσετε; —Οχι. Και συνθέσεις άλλων διακεκριμένων ξένων δημιουργών, που θα προσδιορισθούν εντός του Ιανουαρίου... —Και κατόπιν; —Κατόπιν, στις 21 Μαΐου θα εμφανισθώ στο Λονδίνο... —Σε τί ακριβώς; —Θα λάβω μέρος στο φεστιβάλ Κλάιμπτον... —Σε θεατρική εκδήλωση;... —Μάλιστα. Θα δοθεί ο «Μάκβεθ» του Βέρντι όπου και θα υποδυθώ τον κεντρικό ρόλο. Ο κύκλος αυτόν των παραστάσεων παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον γιατί την λαϊκή Μάκβεθ θα τραγουδήσει η διακεκριμένη λυρική πρωταγωνίστρια, Σάντερλαντ... —Και πόσες παραστάσεις του έργου θα δοθούν εν συνόλω;... —Η εξαίρετη αυτή δημιουργία του Βέρντι θα παιχθεί από τις 21 Μαΐου έως τις 16 Ιουνίου... —Συνεχώς; —Οχι, βέβαια. Πάντως ο κύκλος

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗ ΜΑΣ κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

που έχει προγραμματισθεί από τώρα περιλαμβάνει εν συνόλω 12 παραστάσεις... —Και κατόπιν; —Φυσικά, Βιέννη. Εύχομαι όμως να έχω την ευκαιρία τον ερχόμενο χειμώνα να μπορέσω να ξαναέλθω στην Αθήνα. Δεν το λέω δημοκρινώντας. Όχι. Πάντοτε έχω αδυναμία για τον τόπο μου, για τους δικούς μου και για τον χώρο που μου έδωσε την συγκίνηση της πρώτης επιτυχίας... —Άλλες προοπτικές σας; —Έχω πολλές προτάσεις, αλλά ως την ώρα δεν έχω καταλήξει σε συγκεκριμένες αποφάσεις. Γι' αυτό θα μου επιτρέψετε να μην επεκτείνω την συζήτηση σ' αυτές τις προτάσεις... —Τί άλλο θα είχατε να πείτε στην επικοινωνία με τους αναγνώστες των «Εικόνων»;... —Τίποτε... Η υαλλον θα ήθελα να εξωτερικεύσω για μια ακόμη φορά την συγκίνηση που δοκιμάζω όταν βρίσκωμαι στον τόπο μου. Από εκεί που ξεκίνησα για το καλλιτεχνικό μου ταξίδι και την επικοινωνία με το ξένο κοινό. Δεν είναι δημοκρατία. Πάντοτε ή Αθήνα με προσελκύει. Πάντοτε ή Ελλάδα είναι ο καμμένος

μου. Έδώ αλλοστε μένουν πάντοτε οι γονείς μου και εδώ είναι όλοι εκείνοι που μ' έβοήθησαν για ν' αποκτήσω τα έφδια που μου επέτρεψαν να κάμω την καλλιτεχνική μου έρευνηση, η οποία έδωσε ένα ελληνικό «παρών», σε ξένες μελοδραματικές σκηνές... Είναι κάτι —το ξαναλέω— που με πλημμυρίζει πάντοτε από ξεχωριστή συγκίνηση και συγχρόνως και ικανοποίηση. Δεν το λέω από δημοκρατική διάθεση. Όχι. Η Ελλάδα έχει και άλλους πολλούς επίλεκτους εκπροσώπους που την αντιπροσωπεύουν δημιουργικά στις ξένες χώρες. Συνεπώς δεν είναι κάτι που έχει χαρακτήρα περιαιτολογικό... —Κύριε Πασχάλη, νομίζετε ότι από τ' άλλα καλλιτεχνικά στοιχεία που διαθέτει ο τόπος υπάρχουν στελέχη ικανά για να δώσουν δημιουργική παρουσία στο εξωτερικό;... —Βέβαια. Και εύχομαι να γίνη αυτό. Άλλα για να πραγματοποιηθεί θα πρέπει στο κεφάλαιο αυτό ή νέα καλλιτεχνική γενιά να βοηθηθεί. Να της δοθούν τα μέσα για να μπορέσει να δώσει το «παρών» και να παρουσιάσει και έξω από την Ελλάδα τα προσόντα που έχει.

—Συμφωνούμε απόλυτα...
ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Ο ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΟΣ βαρύτονος Κώστας Πασχάλης, κατά τελευταία φωτογραφία του, όπως εμφανίστηκε στην «Εθνική Λυρική Σκηνή»!

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΡΕΤΑΝΙΚΟ

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
Κολώνιες

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
Καλλυντικά

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
Αρώματα

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
Παιδικές τροφές

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
Κορσέδες

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
Όπτικά

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
Παιχνίδια

SELF-SERVICE

M

MONOI ΣΑΣ

Διαλέγετε κι αγοράζετε

Στα καταστήματα Self Service "M" εξυπηρετείτε μόνοι σας. Έτσι συνδυάζετε με τον πιο ιδανικό τρόπο την επιτυχημένη αγορά με οικονομία χρόνου και χρήματος. Τα καταστήματα Self Service "M" είναι πολλά καταστήματα κάτω από την ίδια στέγη, έχουν τα είδη που ξέρετε και πολλά που δεν ξέρετε, έγγυονται σταθερή ποιότητα, ποικιλία, φθηνές τιμές, σε περιβάλλον σύγχρονο κι ευχάριστο!

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ SELF SERVICE "M"

ΚΟΛΟΝΑΚΙ: ΚΑΝΑΡΗ-ΜΗΛΙΩΝΗ 2
ΠΛΑΤ. ΑΓΑΜΩΝ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 171
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ: Α. ΚΗΦΙΣΙΑΣ 20

Ο σωσίας του Μοντγκόμερυ επέτυχε να παραπλανήσει τους Γερμανούς

ΑΝΘΡΩΠΟΙ
ΣΤΗ ΣΚΙΑ

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Εκείνη την άνοιξη του 1944 ολος ο βρετανικός στρατός βρισκόταν σε άναρχο μπερδέμα. Οι στρατιώτες δεν ήξεραν τα μεγάλα σχέδια των αρχηγών τους, αλλά προαισθάνονταν ωστόσο πως πλησίαζε η μέρα της απελευθέρωσης.

Σε μία πλάζ, κοντά στο Πόρτσμουθ, έκαναν σε μεγάλη κλίμακα δοκιμές για την μελλοντική απόβαση. Ήταν παρών ο ύποπτος των Στρατιωτικών, καθώς και ο στρατηγός Μοντγκόμερυ. Με το μυστήριό του υπερέβαινε και το σακάκι του το αεροπλάνο, ο «Μόντι», πολύ δημοφιλής, επιβιβαζόταν τα στρατεύματά του. Δεν φαινόταν να αντιλαμβάνεται ότι ένας λοχίας τον άκουσε να μιλάει προς όλην και τον κοιτούσε με καταπληκτική επιμνην.

Ποιος ήταν αυτός ο άνθρωπος; Ήταν εντελώς άγνωστος στο περιβάλλον του στρατηγού, κι ωστόσο οι δυνάμεις του άφηναν να ηχογραφηθεί οτιδήποτε έλεγε. Πλησίαζε όσο το δυνατόν κοντά στον μεγάλο αρχηγό, κοιτούσε έρευνώντας τα χαρακτηριστικά του, κατασκοπεύοντας κάθε μία από τις χειρονομίες του. Οι στρατιώτες παραξενεύονταν γι' αυτό, αλλά ο Μοντγκόμερυ δεν φαινόταν να εννοείται από την παρακολούθηση.

Αυτός ο λοχίας άναρχαζόταν Κλίφτον Τζέμς. Είχε μία άρκετα εκπληκτική ιδιότητα: Έμοιαζε πολύ με τον στρατηγό! Αυτή η ομοιότητα ήταν πραγματικά αξιοσημείωτη. Το ίδιο ανάστημα, το ίδιο σχήμα προσώπου, η ίδια στάση του κεφαλιού, το ίδιο βλέμμα...

Η άλλη ιδιότητα του ήταν το πάθος του: Ήθελε να γίνει στρατηγό. Το ήθελε, εύκολο, καταλάβαινε λίγους λόγους, να αυξήσει αυτή την τυχαία ομοιότητα.

Η 'Ιντέλλιτζενς Σέρβις, που είχε αντιληφθεί το πράγμα, θέλησε να επωφεληθεί από αυτό τα εξαιρετικά περιστατικά, για να ξεγελάσει τις γερμανικές υπηρεσίες πληροφοριών. Έκανε, λοιπόν, μία έρευνα για το άτομο του Κλίφτον Τζέμς.

Αξιωματικός κατά τον πρώτο

Παγκόσμιο πόλεμο, είχε επιστρατευθεί, στα 1939, στην επιμελητεία του στρατού, στην υπηρεσία υποδοχής. Έπι ελάττωσους μήνες είχε περάσει τις μέρες του αραδιάζοντας χωρίς χορά άριμους, καταβάλλοντας μεγάλες προσπάθειες να μην αποκομίζει πένω σ' αυτή την άχαρη εργασία! Τού έδωσαν, ωστόσο, την άδεια να ανέβει μερικά θεατρικά έργα, στις ελεύθερες ώρες του, για να διασκεδάσει τα στρατεύματα που αναπαύονταν.

Η ευνοϊκότητά του με τον «Μόντι» διασκέδαζε τους συντρόφους του, που τον πείραζαν πολύ γι' αυτό.

«Όχι, γελιέσθε...»

Μία μέρα εμφανίστηκε στην σκηνή, φορώντας ένα μεγάλο μπερέ: Οι θεαταί τον επευφώνησαν. Μία άλλη μέρα, ένας φωτογράφος, που επιθυμούσε να δώσει μία εντυπωσιακή φωτογραφία, του ζήτησε να σταθεί μπροστά στον φακό του με το ίδιο περίφημο μπερέ. «Ο ήρωάς μου με το ίδιο μπερέ, που πήρε την πόλη του μεγάλου αρχηγού...» διερωτώμενος με κάποια ανησυχία αν η πλαστοπροσωπία του θα του στοιχίσει ακριβώς. Η φωτογραφία εμφανίστηκε στο «Νιούς Κρόνικλ» με αυτή την λεζάντα: «Όχι, γελιέσθε, είναι ο ανθυπολοχαγός Κλίφτον Τζέμς!». Λίγο αργότερα, η κινηματογραφική υπηρεσία του στρατού κάλεσε τον Κλίφτον στο Λονδίνο.

Πεισιμένος πως τον κάλεσαν για να τον δώσουν να γυρίσει φιλμ, έφυγε ενθουσιασμένος. «Έφτασε στην πρωτεύουσα, έβουξε ξαφνικά την γυναίκα του, την Έντ. Πήγαν μαζί στο ραντεβού του, αψήφοντας την στην πόρτα, εκείνος ανέβηκε σ' ένα γραφείο, όπου βρέθηκε αντιμέτωπος με κάποιον συνταγματάρχη Λέιμπερ. Αυτός μπήκε άμέσως στην ουσία του θέματος:

—Δεν σας φέρουμε εδώ για να γυρίσετε κινηματογραφικά έργα, αρχίστε να δουλεύετε.

Καί, μπροστά στον αστασμένο επισκέπτη του, εξέθεσε την σκέψη

του. «Ο στρατηγός Μοντγκόμερυ έτοιμαζόταν να εξαπολύσει μία μεγάλη επίθεση. Για να πετύχει τελείως, έπρεπε οι Γερμανοί να νομίζουν ότι σκεπτόταν ακόμη ένα πεδίο επιχείρησης εντελώς διαφορετικό από αυτό που είχαν διαλέξει. Το καλύτερο θα ήταν να μπει κανείς να δουν οι κατόχες του έγχρου έναν σωσία του στρατηγού στην Βόρειο 'Αφρική ή στο Γιβραλτάρ. Ο συνταγματάρχης Λέιμπερ είχε επιφορτισθεί από τον ίδιο τον Μοντγκόμερυ να βρει κάποιον που να μοιάζει με τον αντιπρόσωπο.

—Σας όφειλα εξηγήσεις, εξακολουθώ να συνταγματάρχη. Δεν έχω καμία σχέση με τον κινηματογράφο του στρατού. Άνθρωποι στην 'Ιντέλλιτζενς Σέρβις...

Και καθώς ο Κλίφτον Τζέμς έμεινε έπισκεπτευμένος:

—Σας δάλεξαν για να παίξετε τον ρόλο του στρατηγού Μοντγκόμερυ από τώρα ως την ημέρα της απόβασης, εξήγησε ο συνταγματάρχης. Η άποσταλή μας είναι να παραπλανήσουμε τον εχθρό και να σώσουμε την ζωή χιλιάδων ανδρών. Δεν έχουμε καιρό για χάσιμο. Θα σας πραγματοποιήσουμε και, την κατάλληλη μέρα, θα είστε ο στρατηγός Μοντγκόμερυ...

Δεν έπρεπε, φυσικά, ζήτημα να συζητήσει αυτή την διαταγή...

Ο Κλίφτον Τζέμς δεν είχε παρά να δεχτεί. Άκουσε με σεβασμό τις τελευταίες οδηγίες του συνταγματάρχη. Τού συστήσε απλήνυσήματα. Θα διηγόταν στην γυναίκα του μία έποικοθήποτε ιστορία, αλλά η αλήθεια δεν θα έπρεπε να αποκλειστεί. Ο Τζέμς θα έπρεπε από εκείνη κιόλας την ημέρα να πάψει να επικοινωνεί με τους πολλούς συντρόφους του. Θα έπρεπε, για ένα άρρηκτο χρονικό διάστημα, να εξαφανισθεί από την κυκλοφορία...

—Είχα την έντονη ψήν πως βρισκόμουν μπροστά σ' έναν καθρέφτη, είπε αργότερα ο Τζέμς.

Αρχίσε μία μακρά συζήτηση κι ο ήρωάς του ρουφούσε κυριολεκτικά κάθε λέξη που έβγαίνει από το στόμα του «Μόντι».

—Εχετε βορεία εύρηση, που εξήγησε αυτός. Αισθάνεστε σίγουροι για τον εαυτό σας;

Και καθώς ο συνταγματάρχης του διέταξε να απαντήσει:

—Είμαι πολύ βέβαιος ότι όλα θα πάνε καλά κι ότι θα παίξετε τελείως τον ρόλο σας!

Η πεποίθησή της παρατηρήσεως τελειωσε γρήγορα. Τον ρόλο τον είχε αποστρέψει. Είχε φθάσει τώρα η ώρα να παίζει το έργο...

Ο Κλίφτον Τζέμς φόρεσε μία στενή στρατιωτική, που είχε ραφίσει ειδικά γι' αυτόν. Κοιτάχθηκε στον καθρέφτη, πολύ ικανοποιημένος για την σιλουέτα του. Τού έλειπε, ωστόσο, ένα απαραίτητο αντικείμενο: Μία αλυσίδα ρολογιού. Ο «Μόντι» φορούσε, πράγματι, μία στο γιλέκο

ζυγύ του. Αφού πέρασε μία περίοδο εξοστράτευσης στο ύπουργείο των Στρατιωτικών, τον έντυσαν με μία στενή λοχία της 'Ιντέλλιτζενς Σέρβις: Θα μπορούσε έτσι να πλησιάσει εύκολα τον Μοντγκόμερυ...

Την επόμενη μέρα άδχησαν στο Πόρτσμουθ, όπου είχε την ευκαιρία να μελετήσει από κοντά το πρότυπό του. Με τα μάτια καρφωμένα επάνω του παρατηρούσε κάθε χειρονομία, κάθε τόνο της φωνής του. Ένομιμα, κάθε τόσο της φωνής του. Ένομιμα, κάθε τόσο της φωνής του. Ένομιμα, κάθε τόσο της φωνής του.

—Επρεπε να πάει και μία άλλη προσπάθεια: Ο ήρωάς του είχε χάσει στον πρώτο Παγκόσμιο πόλεμο το μαυρί δάχτυλο του δεξιού του χεριού. Για να κρύψει αυτή την αναπηρία, το άκλουστρο δά ήταν να φορέσει γάντι, έλλ' ο «Μόντι» δεν φορούσε ποτέ. Κατασκεύασαν, λοιπόν, για τον Κλίφτον Τζέμς ένα ψεύτικο δάχτυλο που σιμοποιούν στην παλάμη, να είναι άρκετα επιδεκτικό. Δεν λησμέλησαν να δώσουν στον ήρωά του μερικά μαντήλια με τα σχήματά του Μοντγκόμερυ. Τού έδωσαν ακόμη την συμβουλή να τα «πείρη», στην κατάλληλη στιγμή, κάτω από την μύτη κάποιου κατασκόπου...

—Είπατε έφασκε μένος, ο ψευτο-Μοντγκόμερυ άδχηζε σ' ένα αεροπλάνο, προς επιβίβασή σ' ένα αεροπλάνο, προς άγνωστη κατεύθυνση. Όταν έφτασε στο αεροδρόμιο, πέρασε μπροστά από τους στρατιώτες, που ήταν παρατεταγμένοι σε στάση προσοχής. Όλων οι καρδιές χτυπούσαν με ένθουσιασμό, μπροστά σ' αυτόν τον ήρωα της 'Αγγλίας.

Ο Κλίφτον έβριξε μέσα στο αεροπλάνο τον στρατηγό Χέιγουοτ. Αυτός ο αξιωματικός είχε λάβει έντολη να άκουσει τον ήρωά του δικά προς όλην, για να τον βοηθήσει σε περίπτωση ανάγκης και για να τον κρύψει από άδελφότητα.

—Είπατε από λίγα λεπτά κοιτάξε τον ουρανό: Έχω άκνη μπροστά μου άρκετες ώρες πτήσεως!

—Επείτα έφωγε, άκού χαιρέτησε τους δυο ξένους. Αυτοί ήταν ένθουσιασμένοι. Ήταν πεπεισμένοι πως είχαν βρει ήρωά στην ίδια τον Μοντγκόμερυ!

Κατεβαίνοντας από το αεροπλάνο, ο Κλίφτον Τζέμς χαιρέτησε με την μεγαλύτερη άδση της άξιας: «Εδωκε στην άδση της άλυσίδας έναν σωσία και τον έχωσε στην τάπητή του, με την έλπίδα ότι κανείς δεν έα τον ρωτούσε ποτέ την ώρα!

—Επρεπε να πάει και μία άλλη προσπάθεια: Ο ήρωάς του είχε χάσει στον πρώτο Παγκόσμιο πόλεμο το μαυρί δάχτυλο του δεξιού του χεριού. Για να κρύψει αυτή την αναπηρία, το άκλουστρο δά ήταν να φορέσει γάντι, έλλ' ο «Μόντι» δεν φορούσε ποτέ. Κατασκεύασαν, λοιπόν, για τον Κλίφτον Τζέμς ένα ψεύτικο δάχτυλο που σιμοποιούν στην παλάμη, να είναι άρκετα επιδεκτικό. Δεν λησμέλησαν να δώσουν στον ήρωά του μερικά μαντήλια με τα σχήματά του Μοντγκόμερυ. Τού έδωσαν ακόμη την συμβουλή να τα «πείρη», στην κατάλληλη στιγμή, κάτω από την μύτη κάποιου κατασκόπου...

—Είπατε έφασκε μένος, ο ψευτο-Μοντγκόμερυ άδχηζε σ' ένα αεροπλάνο, προς επιβίβασή σ' ένα αεροπλάνο, προς άγνωστη κατεύθυνση. Όταν έφτασε στο αεροδρόμιο, πέρασε μπροστά από τους στρατιώτες, που ήταν παρατεταγμένοι σε στάση προσοχής. Όλων οι καρδιές χτυπούσαν με ένθουσιασμό, μπροστά σ' αυτόν τον ήρωα της 'Αγγλίας.

Ο Κλίφτον έβριξε μέσα στο αεροπλάνο τον στρατηγό Χέιγουοτ. Αυτός ο αξιωματικός είχε λάβει έντολη να άκουσει τον ήρωά του δικά προς όλην, για να τον βοηθήσει σε περίπτωση ανάγκης και για να τον κρύψει από άδελφότητα.

—Είπατε από λίγα λεπτά κοιτάξε τον ουρανό: Έχω άκνη μπροστά μου άρκετες ώρες πτήσεως!

—Επείτα έφωγε, άκού χαιρέτησε τους δυο ξένους. Αυτοί ήταν ένθουσιασμένοι. Ήταν πεπεισμένοι πως είχαν βρει ήρωά στην ίδια τον Μοντγκόμερυ!

Κατεβαίνοντας από το αεροπλάνο, ο Κλίφτον Τζέμς χαιρέτησε με την μεγαλύτερη άδση της άξιας: «Εδωκε στην άδση της άλυσίδας έναν σωσία και τον έχωσε στην τάπητή του, με την έλπίδα ότι κανείς δεν έα τον ρωτούσε ποτέ την ώρα!

—Επρεπε να πάει και μία άλλη προσπάθεια: Ο ήρωάς του είχε χάσει στον πρώτο Παγκόσμιο πόλεμο το μαυρί δάχτυλο του δεξιού του χεριού. Για να κρύψει αυτή την αναπηρία, το άκλουστρο δά ήταν να φορέσει γάντι, έλλ' ο «Μόντι» δεν φορούσε ποτέ. Κατασκεύασαν, λοιπόν, για τον Κλίφτον Τζέμς ένα ψεύτικο δάχτυλο που σιμοποιούν στην παλάμη, να είναι άρκετα επιδεκτικό. Δεν λησμέλησαν να δώσουν στον ήρωά του μερικά μαντήλια με τα σχήματά του Μοντγκόμερυ. Τού έδωσαν ακόμη την συμβουλή να τα «πείρη», στην κατάλληλη στιγμή, κάτω από την μύτη κάποιου κατασκόπου...

—Είπατε έφασκε μένος, ο ψευτο-Μοντγκόμερυ άδχηζε σ' ένα αεροπλάνο, προς επιβίβασή σ' ένα αεροπλάνο, προς άγνωστη κατεύθυνση. Όταν έφτασε στο αεροδρόμιο, πέρασε μπροστά από τους στρατιώτες, που ήταν παρατεταγμένοι σε στάση προσοχής. Όλων οι καρδιές χτυπούσαν με ένθουσιασμό, μπροστά σ' αυτόν τον ήρωα της 'Αγγλίας.

Ο Κλίφτον έβριξε μέσα στο αεροπλάνο τον στρατηγό Χέιγουοτ. Αυτός ο αξιωματικός είχε λάβει έντολη να άκουσει τον ήρωά του δικά προς όλην, για να τον βοηθήσει σε περίπτωση ανάγκης και για να τον κρύψει από άδελφότητα.

—Είπατε από λίγα λεπτά κοιτάξε τον ουρανό: Έχω άκνη μπροστά μου άρκετες ώρες πτήσεως!

—Επείτα έφωγε, άκού χαιρέτησε τους δυο ξένους. Αυτοί ήταν ένθουσιασμένοι. Ήταν πεπεισμένοι πως είχαν βρει ήρωά στην ίδια τον Μοντγκόμερυ!

Ο ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ Μοντγκόμερυ μελετούσε την απόβαση στην Νορμανδία. Στο μεταξύ, ο σωσίας του παραπλάνωσε τους Γερμανούς στην Β. 'Αφρική

του. «Ενας αξιωματικός πετάχθηκε γρήγορα στην άγορά της συνοικίας και έφασκε με μία άπαστραπτούσα άλυσίδα, που άδχησε τουλάχιστον... μισή κορώνα! Ο Κλίφτον Τζέμς δεν είχε ρολόι, έλλ' αυτό δεν είχε μεγάλη σημασία: Έδωσε στην άδση της άλυσίδας έναν σωσία και τον έχωσε στην τάπητή του, με την έλπίδα ότι κανείς δεν έα τον ρωτούσε ποτέ την ώρα!

—Επρεπε να πάει και μία άλλη προσπάθεια: Ο ήρωάς του είχε χάσει στον πρώτο Παγκόσμιο πόλεμο το μαυρί δάχτυλο του δεξιού του χεριού. Για να κρύψει αυτή την αναπηρία, το άκλουστρο δά ήταν να φορέσει γάντι, έλλ' ο «Μόντι» δεν φορούσε ποτέ. Κατασκεύασαν, λοιπόν, για τον Κλίφτον Τζέμς ένα ψεύτικο δάχτυλο που σιμοποιούν στην παλάμη, να είναι άρκετα επιδεκτικό. Δεν λησμέλησαν να δώσουν στον ήρωά του μερικά μαντήλια με τα σχήματά του Μοντγκόμερυ. Τού έδωσαν ακόμη την συμβουλή να τα «πείρη», στην κατάλληλη στιγμή, κάτω από την μύτη κάποιου κατασκόπου...

—Είπατε έφασκε μένος, ο ψευτο-Μοντγκόμερυ άδχηζε σ' ένα αεροπλάνο, προς επιβίβασή σ' ένα αεροπλάνο, προς άγνωστη κατεύθυνση. Όταν έφτασε στο αεροδρόμιο, πέρασε μπροστά από τους στρατιώτες, που ήταν παρατεταγμένοι σε στάση προσοχής. Όλων οι καρδιές χτυπούσαν με ένθουσιασμό, μπροστά σ' αυτόν τον ήρωα της 'Αγγλίας.

Ο Κλίφτον έβριξε μέσα στο αεροπλάνο τον στρατηγό Χέιγουοτ. Αυτός ο αξιωματικός είχε λάβει έντολη να άκουσει τον ήρωά του δικά προς όλην, για να τον βοηθήσει σε περίπτωση ανάγκης και για να τον κρύψει από άδελφότητα.

—Είπατε από λίγα λεπτά κοιτάξε τον ουρανό: Έχω άκνη μπροστά μου άρκετες ώρες πτήσεως!

—Επείτα έφωγε, άκού χαιρέτησε τους δυο ξένους. Αυτοί ήταν ένθουσιασμένοι. Ήταν πεπεισμένοι πως είχαν βρει ήρωά στην ίδια τον Μοντγκόμερυ!

Κατεβαίνοντας από το αεροπλάνο, ο Κλίφτον Τζέμς χαιρέτησε με την μεγαλύτερη άδση της άξιας: «Εδωκε στην άδση της άλυσίδας έναν σωσία και τον έχωσε στην τάπητή του, με την έλπίδα ότι κανείς δεν έα τον ρωτούσε ποτέ την ώρα!

—Επρεπε να πάει και μία άλλη προσπάθεια: Ο ήρωάς του είχε χάσει στον πρώτο Παγκόσμιο πόλεμο το μαυρί δάχτυλο του δεξιού του χεριού. Για να κρύψει αυτή την αναπηρία, το άκλουστρο δά ήταν να φορέσει γάντι, έλλ' ο «Μόντι» δεν φορούσε ποτέ. Κατασκεύασαν, λοιπόν, για τον Κλίφτον Τζέμς ένα ψεύτικο δάχτυλο που σιμοποιούν στην παλάμη, να είναι άρκετα επιδεκτικό. Δεν λησμέλησαν να δώσουν στον ήρωά του μερικά μαντήλια με τα σχήματά του Μοντγκόμερυ. Τού έδωσαν ακόμη την συμβουλή να τα «πείρη», στην κατάλληλη στιγμή, κάτω από την μύτη κάποιου κατασκόπου...

—Είπατε έφασκε μένος, ο ψευτο-Μοντγκόμερυ άδχηζε σ' ένα αεροπλάνο, προς επιβίβασή σ' ένα αεροπλάνο, προς άγνωστη κατεύθυνση. Όταν έφτασε στο αεροδρόμιο, πέρασε μπροστά από τους στρατιώτες, που ήταν παρατεταγμένοι σε στάση προσοχής. Όλων οι καρδιές χτυπούσαν με ένθουσιασμό, μπροστά σ' αυτόν τον ήρωα της 'Αγγλίας.

Ο Κλίφτον έβριξε μέσα στο αεροπλάνο τον στρατηγό Χέιγουοτ. Αυτός ο αξιωματικός είχε λάβει έντολη να άκουσει τον ήρωά του δικά προς όλην, για να τον βοηθήσει σε περίπτωση ανάγκης και για να τον κρύψει από άδελφότητα.

—Είπατε από λίγα λεπτά κοιτάξε τον ουρανό: Έχω άκνη μπροστά μου άρκετες ώρες πτήσεως!

—Επείτα έφωγε, άκού χαιρέτησε τους δυο ξένους. Αυτοί ήταν ένθουσιασμένοι. Ήταν πεπεισμένοι πως είχαν βρει ήρωά στην ίδια τον Μοντγκόμερυ!

Κατεβαίνοντας από το αεροπλάνο, ο Κλίφτον Τζέμς χαιρέτησε με την μεγαλύτερη άδση της άξιας: «Εδωκε στην άδση της άλυσίδας έναν σωσία και τον έχωσε στην τάπητή του, με την έλπίδα ότι κανείς δεν έα τον ρωτούσε ποτέ την ώρα!

—Επρεπε να πάει και μία άλλη προσπάθεια: Ο ήρωάς του είχε χάσει στον πρώτο Παγκόσμιο πόλεμο το μαυρί δάχτυλο του δεξιού του χεριού. Για να κρύψει αυτή την αναπηρία, το άκλουστρο δά ήταν να φορέσει γάντι, έλλ' ο «Μόντι» δεν φορούσε ποτέ. Κατασκεύασαν, λοιπόν, για τον Κλίφτον Τζέμς ένα ψεύτικο δάχτυλο που σιμοποιούν στην παλάμη, να είναι άρκετα επιδεκτικό. Δεν λησμέλησαν να δώσουν στον ήρωά του μερικά μαντήλια με τα σχήματά του Μοντγκόμερυ. Τού έδωσαν ακόμη την συμβουλή να τα «πείρη», στην κατάλληλη στιγμή, κάτω από την μύτη κάποιου κατασκόπου...

—Είπατε έφασκε μένος, ο ψευτο-Μοντγκόμερυ άδχηζε σ' ένα αεροπλάνο, προς επιβίβασή σ' ένα αεροπλάνο, προς άγνωστη κατεύθυνση. Όταν έφτασε στο αεροδρόμιο, πέρασε μπροστά από τους στρατιώτες, που ήταν παρατεταγμένοι σε στάση προσοχής. Όλων οι καρδιές χτυπούσαν με ένθουσιασμό, μπροστά σ' αυτόν τον ήρωα της 'Αγγλίας.

Ο Κλίφτον έβριξε μέσα στο αεροπλάνο τον στρατηγό Χέιγουοτ. Αυτός ο αξιωματικός είχε λάβει έντολη να άκουσει τον ήρωά του δικά προς όλην, για να τον βοηθήσει σε περίπτωση ανάγκης και για να τον κρύψει από άδελφότητα.

—Είπατε από λίγα λεπτά κοιτάξε τον ουρανό: Έχω άκνη μπροστά μου άρκετες ώρες πτήσεως!

—Επείτα έφωγε, άκού χαιρέτησε τους δυο ξένους. Αυτοί ήταν ένθουσιασμένοι. Ήταν πεπεισμένοι πως είχαν βρει ήρωά στην ίδια τον Μοντγκόμερυ!

άντικατάστασή του. Αντιθέτως, όμως, δεν είχαν πει το μυστικό στην παλιά όρντινάντα του Μοντγκόμερυ: Ο ήρωάς του θα έπρεπε να προσέξει και να παίξει καλά τον ρόλο του. Κατεβαίνοντας από το αεροπλάνο, ο Κλίφτον Τζέμς χαιρέτησε με την μεγαλύτερη άδση της άξιας: «Εδωκε στην άδση της άλυσίδας έναν σωσία και τον έχωσε στην τάπητή του, με την έλπίδα ότι κανείς δεν έα τον ρωτούσε ποτέ την ώρα!

—Επρεπε να πάει και μία άλλη προσπάθεια: Ο ήρωάς του είχε χάσει στον πρώτο Παγκόσμιο πόλεμο το μαυρί δάχτυλο του δεξιού του χεριού. Για να κρύψει αυτή την αναπηρία, το άκλουστρο δά ήταν να φορέσει γάντι, έλλ' ο «Μόντι» δεν φορούσε ποτέ. Κατασκεύασαν, λοιπόν, για τον Κλίφτον Τζέμς ένα ψεύτικο δάχτυλο που σιμοποιούν στην παλάμη, να είναι άρκετα επιδεκτικό. Δεν λησμέλησαν να δώσουν στον ήρωά του μερικά μαντήλια με τα σχήματά του Μοντγκόμερυ. Τού έδωσαν ακόμη την συμβουλή να τα «πείρη», στην κατάλληλη στιγμή, κάτω από την μύτη κάποιου κατασκόπου...

—Είπατε έφασκε μένος, ο ψευτο-Μοντγκόμερυ άδχηζε σ' ένα αεροπλάνο, προς επιβίβασή σ' ένα αεροπλάνο, προς άγνωστη κατεύθυνση. Όταν έφτασε στο αεροδρόμιο, πέρασε μπροστά από τους στρατιώτες, που ήταν παρατεταγμένοι σε στάση προσοχής. Όλων οι καρδιές χτυπούσαν με ένθουσιασμό, μπροστά σ' αυτόν τον ήρωα της 'Αγγλίας.

Ο Κλίφτον έβριξε μέσα στο αεροπλάνο τον στρατηγό Χέιγουοτ. Αυτός ο αξιωματικός είχε λάβει έντολη να άκουσει τον ήρωά του δικά προς όλην, για να τον βοηθήσει σε περίπτωση ανάγκης και για να τον κρύψει από άδελφότητα.

—Είπατε από λίγα λεπτά κοιτάξε τον ουρανό: Έχω άκνη μπροστά μου άρκετες ώρες πτήσεως!

—Επείτα έφωγε, άκού χαιρέτησε τους δυο ξένους. Αυτοί ήταν ένθουσιασμένοι. Ήταν πεπεισμένοι πως είχαν βρει ήρωά στην ίδια τον Μοντγκόμερυ!

Κατεβαίνοντας από το αεροπλάνο, ο Κλίφτον Τζέμς χαιρέτησε με την μεγαλύτερη άδση της άξιας: «Εδωκε στην άδση της άλυσίδας έναν σωσία και τον έχωσε στην τάπητή του, με την έλπίδα ότι κανείς δεν έα τον ρωτούσε ποτέ την ώρα!

—Επρεπε να πάει και μία άλλη προσπάθεια: Ο ήρωάς του είχε χάσει στον πρώτο Παγκόσμιο πόλεμο το μαυρί δάχτυλο του δεξιού του χεριού. Για να κρύψει αυτή την αναπηρία, το άκλουστρο δά ήταν να φορέσει γάντι, έλλ' ο «Μόντι» δεν φορούσε ποτέ. Κατασκεύασαν, λοιπόν, για τον Κλίφτον Τζέμς ένα ψεύτικο δάχτυλο που σιμοποιούν στην παλάμη, να είναι άρκετα επιδεκτικό. Δεν λησμέλησαν να δώσουν στον ήρωά του μερικά μαντήλια με τα σχήματά του Μοντγκόμερυ. Τού έδωσαν ακόμη την συμβουλή να τα «πείρη», στην κατάλληλη στιγμή, κάτω από την μύτη κάποιου κατασκόπου...

—Είπατε έφασκε μένος, ο ψευτο-Μοντγκόμερυ άδχηζε σ' ένα αεροπλάνο, προς επιβίβασή σ' ένα αεροπλάνο, προς άγνωστη κατεύθυνση. Όταν έφτασε στο αεροδρόμιο, πέρασε μπροστά από τους στρατιώτες, που ήταν παρατεταγμένοι σε στάση προσοχής. Όλων οι καρδιές χτυπούσαν με ένθουσιασμό, μπροστά σ' αυτόν τον ήρωα της 'Αγγλίας.

Ο Κλίφτον έβριξε μέσα στο αεροπλάνο τον στρατηγό Χέιγουοτ. Αυτός ο αξιωματικός είχε λάβει έντολη να άκουσει τον ήρωά του δικά προς όλην, για να τον βοηθήσει σε περίπτωση ανάγκης και για να τον κρύψει από άδελφότητα.

—Είπατε από λίγα λεπτά κοιτάξε τον ουρανό: Έχω άκνη μπροστά μου άρκετες ώρες πτήσεως!

—Επείτα έφωγε, άκού χαιρέτησε τους δυο ξένους. Αυτοί ήταν ένθουσιασμένοι. Ήταν πεπεισμένοι πως είχαν βρει ήρωά στην ίδια τον Μοντγκόμερυ!

Κατεβαίνοντας από το αεροπλάνο, ο Κλίφτον Τζέμς χαιρέτησε με την μεγαλύτερη άδση της άξιας: «Εδωκε στην άδση της άλυσίδας έναν σωσία και τον έχωσε στην τάπητή του, με την έλπίδα ότι κανείς δεν έα τον ρωτούσε ποτέ την ώρα!

—Επρεπε να πάει και μία άλλη προσπάθεια: Ο ήρωάς του είχε χάσει στον πρώτο Παγκόσμιο πόλεμο το μαυρί δάχτυλο του δεξιού του χεριού. Για να κρύψει αυτή την αναπηρία, το άκλουστρο δά ήταν να φορέσει γάντι, έλλ' ο «Μόντι» δεν φορούσε ποτέ. Κατασκεύασαν, λοιπόν, για τον Κλίφτον Τζέμς ένα ψεύτικο δάχτυλο που σιμοποιούν στην παλάμη, να είναι άρκετα επιδεκτικό. Δεν λησμέλησαν να δώσουν στον ήρωά του μερικά μαντήλια με τα σχήματά του Μοντγκόμερυ. Τού έδωσαν ακόμη την συμβουλή να τα «πείρη», στην κατάλληλη στιγμή, κάτω από την μύτη κάποιου κατασκόπου...

—Είπατε έφασκε μένος, ο ψευτο-Μοντγκόμερυ άδχηζε σ' ένα αεροπλάνο, προς επιβίβασή σ' ένα αεροπλάνο, προς άγνωστη κατεύθυνση. Όταν έφτασε στο αεροδρόμιο, πέρασε μπροστά από τους στρατιώτες, που ήταν παρατεταγμένοι σε στάση προσοχής. Όλων οι καρδιές χτυπούσαν με ένθουσιασμό, μπροστά σ' αυτόν τον ήρωα της 'Αγγλίας.

Ο Κλίφτον έβριξε μέσα στο αεροπλάνο τον στρατηγό Χέιγουοτ. Αυτός ο αξιωματικός είχε λάβει έντολη να άκουσει τον ήρωά του δικά προς όλην, για να τον βοηθήσει σε περίπτωση ανάγκης και για να τον κρύψει από άδελφότητα.

—Είπατε από λίγα λεπτά κοιτάξε τον ουρανό: Έχω άκνη μπροστά μου άρκετες ώρες πτήσεως!

—Επείτα έφωγε, άκού χαιρέτησε τους δυο ξένους. Αυτοί ήταν ένθουσιασμένοι. Ήταν πεπεισμένοι πως είχαν βρει ήρωά στην ίδια τον Μοντγκόμερυ!

ήπο τους θάμνους, μιλούσαν με ανοιχτή καρδιά... και με άρκετα δυνατή φωνή. Ο ψευτο-«Μόντι» έδινε στον φίλο του μερικές λεπτομέρειες για κάποιο σχέδιο 303, που είχε έπινοήσει την ύπαρξή του για την περίπτωση.

Διακρίνοντας τους δυο ξένους, ο «Μοντγκόμερυ» έπιασε το μυστικό του καλεσμένου του, σαν να ήθελε να του δώσει να καταλάβει ότι έπρεπε να σωπάσει. Ο ψευτο-στρατηγός σωπάσε άμέσως και συνωφρώθηκε, σαν να τον πείραζε σοβαρά αυτή η άπροσέκτη άφιξη.

Ωστόσο, έγιναν οι συστάσεις και άρχισε μία συζήτηση. Αντάλλαξαν ένα σωρό κοινοτοπίες. Ο «στρατηγός» φαινόταν ευγενικός, αλλά απόμακρος. Περιωρίστηκε να πη μερικές άοριστες και κενές φράσεις για την πολιτική και τον πόλεμο. Δεν έξεχασε να δώσει στην φωνή του όλους τους τόνους της φωνής του Μοντγκόμερυ και πρόσχε, μιλώντας, να κρατά τα δυο χέρια σταυρωμένα πίσω από την πλάτη του, για να κρύβει το δάχτυλό του.

—Επείτα από λίγα λεπτά κοιτάξε τον ουρανό: Έχω άκνη μπροστά μου άρκετες ώρες πτήσεως!

—Επείτα έφωγε, άκού χαιρέτησε τους δυο ξένους. Αυτοί ήταν ένθουσιασμένοι. Ήταν πεπεισμένοι πως είχαν βρει ήρωά στην ίδια τον Μοντγκόμερυ!

Κατεβαίνοντας από το αεροπλάνο, ο Κλίφτον Τζέμς χαιρέτησε με την μεγαλύτερη άδση της άξιας: «Εδωκε στην άδση της άλυσίδας έναν σωσία και τον έχωσε στην τάπητή του, με την έλπίδα ότι κανείς δεν έα τον ρωτούσε ποτέ την ώρα!

—Επρεπε να πάει και μία άλλη προσπάθεια: Ο ήρωάς του είχε χάσει στον πρώτο Παγκόσμιο πόλεμο το μαυρί δάχτυλο του δεξιού του χεριού. Για να κρύψει αυτή την αναπηρία, το άκλουστρο δά ήταν να φορέσει γάντι, έλλ' ο «Μόντι» δεν φορούσε ποτέ. Κατασκεύασαν, λοιπόν, για τον Κλίφτον Τζέμς ένα ψεύτικο δάχτυλο που σιμοποιούν στην παλάμη, να είναι άρκετα επιδεκτικό. Δεν λησμέλησαν να δώσουν στον ήρωά του μερικά μαντήλια με τα σχήματά του Μοντγκόμερυ. Τού έδωσαν ακόμη την συμβουλή να τα «πείρη», στην κατάλληλη στιγμή, κάτω από την μύτη κάποιου κατασκόπου...

—Είπατε έφασκε μένος, ο ψευτο-Μοντγκόμερυ άδχηζε σ' ένα αεροπλάνο, προς επιβίβασή σ' ένα αεροπλάνο, προς άγνωστη κατεύθυνση. Όταν έφτασε στο αεροδρόμιο, πέρασε μπροστά από τους στρατιώτες, που ήταν παρατεταγμένοι σε στάση προσοχής. Όλων οι καρδιές χτυπούσαν με ένθουσιασμό, μπροστά σ' αυτόν τον ήρωα της 'Αγγλίας.

Ο Κλίφτον έβριξε μέσα στο αεροπλάνο τον στρατηγό Χέιγουοτ. Αυτός ο αξιωματικός είχε λάβει έντολη να άκουσει τον ήρωά του δικά προς όλην, για να τον βοηθήσει σε περίπτωση ανάγκης και για να τον κρύ

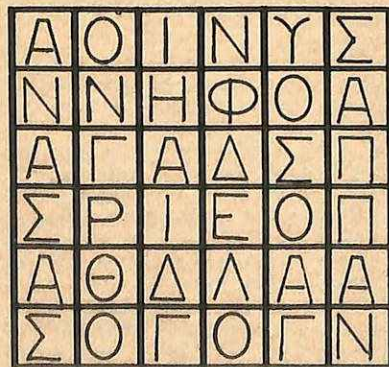
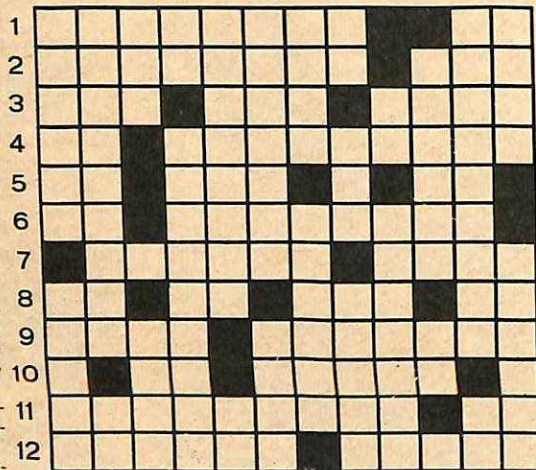
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Τερματίζει την αγωνίαν... του κατηγορουμένου. — Μουσικός φθόγγος.
2. Όντα γλυκά και όργανα εκκλησιαστικά. — Δημιουργεί το τέλος σε μία παρτίδα σκακιού.
3. Ποταμός της Γερμανίας ή το... «τίποτε» τουρκιστί. — Άρθρον. — Γνωστή κοινότης της Σάμου.
4. Άρθρον. — Αρχαία διασημότης της Αμασίας, συγγραφέυς του περίφημου «Γεωγραφικῶν» (γεν.).
5. Ποταμός της Αλσατίας. — «ΟΛΑΝΤ...», το περίφημον θέατρον του Λονδίνου. — Αρχαίον επαινετικόν.
6. Άρθρον. — Έχουν πολλές οι δουλεύται (αιτιατική).
7. Είναι συνήθως τα παπούτσια των ορειβατών. — Ανηκει στα εξαρστικά.
8. Μία νότα. — Τού τέρατος... κεφαλή και ούρα. — Κυκλοφορούν το μεσημέρι. — Το δγάζει ή δουτέρα κορφή του βιολιού.
9. Πληθ. μίας θηλ. αναφορ. αντανυμίας. — Ο μεγαλύτερος ποταμός της Ευρώπης, ενάρθρων.
10. Πρόθεσις. — «Τ... άσπρα... αγαπούν των άλλων τη δουλειά» (παροιμία).
11. Συντελεστής εις την δημιουργίαν καταστάσεως τινος (αιτ.). — Εκεί εγεννήθη ο Έρρίκος Δ΄ της Ναβάρρας.
12. Μία τέτοια έκτασις είναι το δάσος της Βραζιλίας. — Υπήρξε κάποτε πρωτεύουσα της Αιγύπτου, ενάρθρων.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Από αυτήν απέθανεν ο φιλόσοφος Κλεάνθης, αλλά και ο Ίσωκράτης. — Φοριέται μέσα στο στίγτι (δημοτική).
2. Σούν κολλημένες σαν βεντούζες, μέσα στην θάλασσα. — Επιφώνημα.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη, των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.

Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Και ούτω καθ' εξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.

Προσθέτετε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπόρεσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΩΣ».

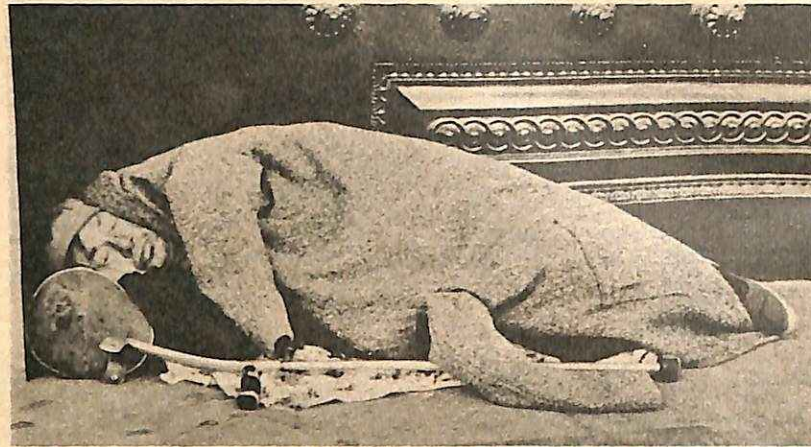
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΩ».

Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΩ».

Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Δέν φοβούνται τον Ντέ Γκωλ οί περίφημοι «Κλοσάρ»

«ΘΑ ΖΗΣΙΜΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΤΕ ΓΚΩΛ»

Οί αλήτες, οί περίφημοι «Κλοσάρ», είναι σήμα κατατεθέν του Παρισιού, όπως περίπου και ο πύργος του Αιφελ. Αλλά ο πρόεδρος Ντέ Γκωλ έβασε διαταγή τελευταία να εξαλειφθούν από την εικόνα της πρωτεύουσας οι κουρελήδες αυτοί που, με την εμφάνισή τους και την δυνατή απόπειρα του κρασιού, προκαλούν την περιέργεια των ξένων.

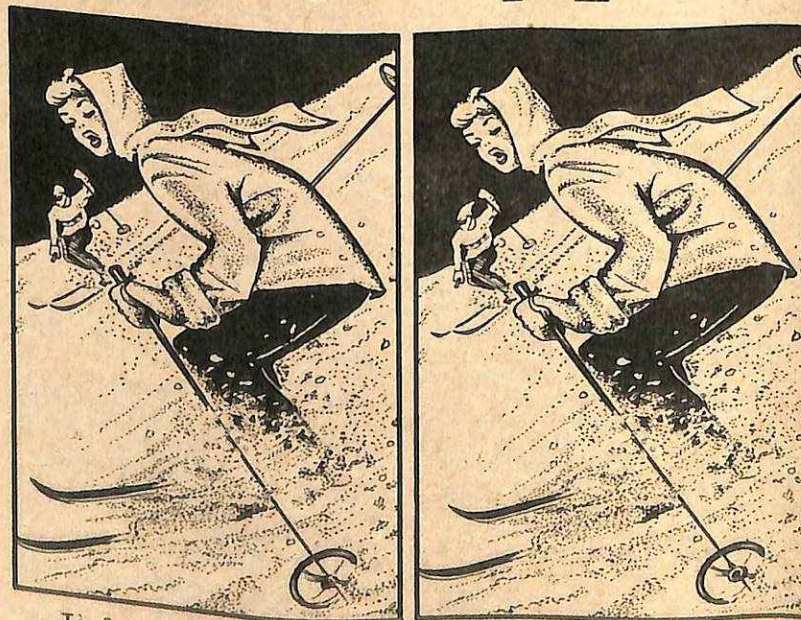
Η εκδίωξη έχει αρχίσει κιόλας από το πατροπαράδοτο καταφύγιό τους — τις στοές των γεφυριών του Σηκουάνα. Η διανομή μιας λεωφόρου χαμηλά κατά μήκος της «δύτης», τους έκανε άσχετους τους «δυστυχισμένους» και τους ανάγκασε να ζητήσουν στέγη στις σπράγγες του υπογείου σιδηροδρόμου, τουλάχιστον για τη νύχτα, ενώ την ημέρα μόνιμο σκεδόν δούλο τους έχει γίνει η περιήγηση αγοράς του Παρισιού.

Για έσους δεν τους ξέρουν, οι αλήτες αυτοί προσφέρουν ένα αποκρουστικό θέσφατο, σε έσους όμως ζούν στο Παρίσι, προκαλούν πάντα την συμπάθεια γιατί αποτελούν ένα είδος συμβόλου ελευθερίας και ξεγνοιασιάς ζωής. Την ίδια μάστιγα συμπάθεια δρiscουν και

σε πολλούς αστυνομικούς, που έχουν την έντολη να τους πιάνουν και να τους οδηγούν σε ένα ίδρυμα στην Ναντέρ, για ξεψείριασμα. Ένα κλείσιμο του ματιού και ο αλήτης είναι ελεύθερος να συνεχίσει την περιπλάνησή του, ακόμη και όταν δεν μπορεί να επιδείξει το τεκμήριο του ότι δεν είναι αλήτης: Ένα χαρτονόμισμα των πέντε φράγκων, που κατά τον νόμο σημαίνει ότι έχει τα μέσα να συντηρηθεί χωρίς να είναι επικίνδυνος για την ασφάλεια των φιλήσυχων πολιτών.

Ο Άρχιμύδης, μία από τις προσωπικότητες των αλητών του Παρισιού, δήλωσε τελευταία: «Ο κόσμος μας θα ζήσει περισσότερο και από τον Ντέ Γκωλ και από την κυβέρνηση του, γιατί έχουμε την συμπάθεια τόσο του λαού όσο και της αστυνομίας. Το μόνο που παθαίνουμε τελευταία είναι ότι μας πιάνουν κάθε τόσο, μας ξεψείριζουν και μας υποκρέωνουν να κοιμηθούμε σε καθαρά σαντόνια. Φοβερές νύχτες! Παρηγοριόμαστε όμως με την ιδέα ότι σε λίγο μας αφήνουν ελεύθερους για να δρούμε τις ύπουλες σπράγγες με την δωρεάν κεντρική θέρμανση. Άλλωστε, ποιόν πειράζουμε;»

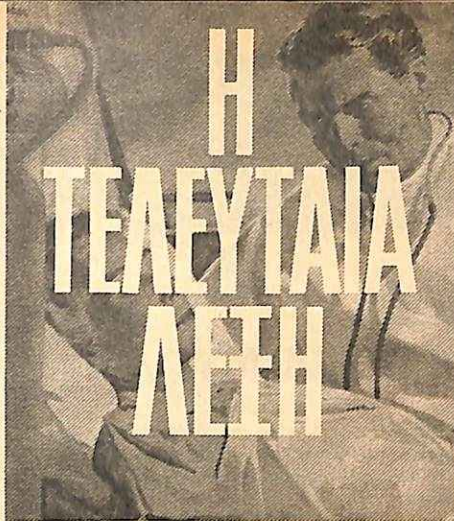
Μοιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 6 σημεία. Μπορείτε να τα βρείτε;

Οί λύσεις στην σελ. 56

ΣΤΙΣ ΠΡΟΟΔΟΥΣ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΤΗΣ, ΜΑΖΙ ΜΕ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΕ ΜΙΚΡΑ

ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΜΙΑ ΣΕΛΙΔΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ ΕΠΑΝΩ

Η θερμογραφία είναι μια καινούργια διαγνωστική μέθοδος, πού, όπως ελπίζουν οι επιστήμονες, θα καλύψει τα κενά που αφήνει συνήθως η ακτινοδιαγνωστική.

Το θερμογράφημα, μια νέα μέθοδος

για την διάγνωση των ασθενειών

Το θερμογράφημα στηρίζεται στην ιδέα ότι κάθε αντικείμενο, που ή θερμοκρασία του υπερβαίνει το άπολυτο μηδέν, εκπέμπει υπέρυθρες ακτίνες, και ότι είναι θεωρητικά δυνατόν, με την χρησιμοποίηση ειδικών υπερευαίσθητων φωτογραφικών μηχανών, να έχουμε το θερμογράφημα του κάθε αντικειμένου, μία εικόνα του, δηλαδή, στην οποία, όπως στην φωτογραφία, οι σκιές και οι φωτεινότητες (παραστάσεις ή λιγότερο ακριβείς) αντιστοιχούν σε διαφορετικές θερμοκρασίες, με μόνη διαφορά ότι στην κοινή φωτογραφία ο μεγαλύτερος ή μικρότερος βαθμός διαφοράς προδίδει τις διαφορές στην φωτεινή ακτινοβολία του.

Η θερμότης που εκπέμπει ένα σώμα εξαρτάται από την ταχύτητα ακτινοβολίας (ε) και από την άπολυτη θερμοκρασία του (τ) και σύμφωνα με τον τύπο: $E = \epsilon \cdot T^4$. Η ικανότης ακτινοβολίας είναι διαφορετική στα διάφορα σώματα. Η ανθρώπινη επιδερμίδα έχει ικανότητα 0,99, δηλαδή, σχεδόν 1, το νερό 0,98, το ξύλο 0,78, το μολύβι 0,21 - 0,28 κ.λπ.

Πολύπλοκο μηχανήμα

Η φωτογραφική μηχανή υπέρυθρων ακτίνων που χρησιμοποιείται για την ακτινοδιαγνωστική είναι ένα εξαιρετικά πολύπλοκο μηχανήμα και χονδρικά λειτουργεί ως εξής: Με την βοήθεια ενός κινητού καθρέφτη, το σώμα ανιχνεύεται κατά παράλληλες γραμμές. Η ενέργεια των υπέρυθρων ακτίνων συγκοιίνεται συνεχώς (200 φορές το δευτερόλεπτο) με την ενέργεια ενός σώματος που βρίσκεται σε σταθερή θερμοκρασία. Η εκροή της

μηχανής είναι ένα «θερμογράφημα», δηλαδή, ένας υπερευαίσθητος ανιχνευτής θερμοτήτος, που μεταβάλλει την ενέργεια των υπέρυθρων ακτίνων σε ηλεκτρική ενέργεια. Το δημιουργούμενο με τον τρόπο αυτόν ηλεκτρικό σήμα μεταβιβάζεται και χρη-

σιμοποιείται για την κατεύθυνση μιας ακτινοβολίας (ε) και από την άπολυτη θερμοκρασία του (τ) και σύμφωνα με τον τύπο: $E = \epsilon \cdot T^4$. Η ικανότης ακτινοβολίας είναι διαφορετική στα διάφορα σώματα. Η ανθρώπινη επιδερμίδα έχει ικανότητα 0,99, δηλαδή, σχεδόν 1, το νερό 0,98, το ξύλο 0,78, το μολύβι 0,21 - 0,28 κ.λπ.

Με τον «θερμογράφο», μία πολύπλοκη μηχανή που εφευρέθηκε, τις διαφορές στην θερμοκρασία της επιφάνειας του σώματος, ή λεπτή διαφορά να βλέπει εκεί όπου δεν την βοηθάσαν πριν οι ακτίνες Χ...

σιμοποιείται για την κατεύθυνση μιας ακτινοβολίας (ε) και από την άπολυτη θερμοκρασία του (τ) και σύμφωνα με τον τύπο: $E = \epsilon \cdot T^4$. Η ικανότης ακτινοβολίας είναι διαφορετική στα διάφορα σώματα. Η ανθρώπινη επιδερμίδα έχει ικανότητα 0,99, δηλαδή, σχεδόν 1, το νερό 0,98, το ξύλο 0,78, το μολύβι 0,21 - 0,28 κ.λπ.

Παρά το γεγονός ότι η θερμογραφία είναι ένα εξαιρετικά πολύπλοκο μηχανήμα και χονδρικά λειτουργεί ως εξής: Με την βοήθεια ενός κινητού καθρέφτη, το σώμα ανιχνεύεται κατά παράλληλες γραμμές. Η ενέργεια των υπέρυθρων ακτίνων συγκοιίνεται συνεχώς (200 φορές το δευτερόλεπτο) με την ενέργεια ενός σώματος που βρίσκεται σε σταθερή θερμοκρασία. Η εκροή της

Εννοείται ότι η κλινικοδιαγνωστική χρησιμοποίηση του θερμογράφου είναι ακόμη περιορισμένη και θα περάσει πολύ καιρό για να διακριθούν όλες οι πραγματικές δυνατότητές του. Οπωσδήποτε, η ανάπτυξη των θερμογράφων αποτελεί σημαντικό σταθμό στην προσπάθεια ανακάλυψης νέων, χωρίς να υποβάλλεται ο άσχετος σε όδυνή χειρουργική επέμβαση.

Από το Νοσοκομείο Παλαιών Πολυτεχνικών, στο Γενικό Ρόζιπερ της Μασαχουσέτης, μεταβιβάστηκαν πληροφορίες και απ' εθνικές σε έναν ηλεκτρονικό «εγκέφαλο», στην Ουάσινγκτον, τα στοιχεία ενός κακοδιαγνώστου, και η διάγνωση με τη βοήθεια τηλεφωνικών από νοσοκομεία. Για την λήψη του καθαρού σήματος, την μεταβίβαση των πληροφοριών και την λήψη της απαντήσεως χρειάστηκαν μόλις 10 λεπτά της ώρας.

Τι σημασία, όμως, έχει για τον γιατρό να ξέρει τις διάφορες θερμοκρασίες στην επιφάνεια του σώματος;

Η θερμοκρασία της επιφάνειας εξαρτάται από την ταχύτητα της κυκλοφορίας στα επιφανειακά αγγεία. Και η ταχύτης στην επιφάνεια είναι μεγαλύτερη, όσο και η θερμοκρασία όπου υπάρχει ερεθισμός (φλόγωση), τις περισσότερες δε φορές, ακόμη και όταν ή έστια της μόλυνσεως βρίσκεται βαθιά. Συχνότερη μάστιγα είναι ή άνοδος της θερμοκρασίας της περιπτώσεως κακοήθων όγκων, όπως αδεικνύεται από την εξέταση εκτός των νευρικών που παρουσιάστηκαν με παραπάνω για έναν κόμπο στο στήθος. Από τις εκατό αυτές γυναίκες, οι 57 είχαν καρκίνο και μόνο στις τρεις ή θερμοκρασία στο

μόνο μία, και σε 6 αδενώματα, 2 λιπομάτια και 3 σπινώσεις των γαλακτοφόρων αδένων και μία.

Παρά το γεγονός ότι η θερμογραφία είναι ένα εξαιρετικά πολύπλοκο μηχανήμα και χονδρικά λειτουργεί ως εξής: Με την βοήθεια ενός κινητού καθρέφτη, το σώμα ανιχνεύεται κατά παράλληλες γραμμές. Η ενέργεια των υπέρυθρων ακτίνων συγκοιίνεται συνεχώς (200 φορές το δευτερόλεπτο) με την ενέργεια ενός σώματος που βρίσκεται σε σταθερή θερμοκρασία. Η εκροή της

Εννοείται ότι η κλινικοδιαγνωστική χρησιμοποίηση του θερμογράφου είναι ακόμη περιορισμένη και θα περάσει πολύ καιρό για να διακριθούν όλες οι πραγματικές δυνατότητές του. Οπωσδήποτε, η ανάπτυξη των θερμογράφων αποτελεί σημαντικό σταθμό στην προσπάθεια ανακάλυψης νέων, χωρίς να υποβάλλεται ο άσχετος σε όδυνή χειρουργική επέμβαση.

Από το Νοσοκομείο Παλαιών Πολυτεχνικών, στο Γενικό Ρόζιπερ της Μασαχουσέτης, μεταβιβάστηκαν πληροφορίες και απ' εθνικές σε έναν ηλεκτρονικό «εγκέφαλο», στην Ουάσινγκτον, τα στοιχεία ενός κακοδιαγνώστου, και η διάγνωση με τη βοήθεια τηλεφωνικών από νοσοκομεία. Για την λήψη του καθαρού σήματος, την μεταβίβαση των πληροφοριών και την λήψη της απαντήσεως χρειάστηκαν μόλις 10 λεπτά της ώρας.

Τι σημασία, όμως, έχει για τον γιατρό να ξέρει τις διάφορες θερμοκρασίες στην επιφάνεια του σώματος;

Η θερμοκρασία της επιφάνειας εξαρτάται από την ταχύτητα της κυκλοφορίας στα επιφανειακά αγγεία. Και η ταχύτης στην επιφάνεια είναι μεγαλύτερη, όσο και η θερμοκρασία όπου υπάρχει ερεθισμός (φλόγωση), τις περισσότερες δε φορές, ακόμη και όταν ή έστια της μόλυνσεως βρίσκεται βαθιά. Συχνότερη μάστιγα είναι ή άνοδος της θερμοκρασίας της περιπτώσεως κακοήθων όγκων, όπως αδεικνύεται από την εξέταση εκτός των νευρικών που παρουσιάστηκαν με παραπάνω για έναν κόμπο στο στήθος. Από τις εκατό αυτές γυναίκες, οι 57 είχαν καρκίνο και μόνο στις τρεις ή θερμοκρασία στο

Εννοείται ότι η κλινικοδιαγνωστική χρησιμοποίηση του θερμογράφου είναι ακόμη περιορισμένη και θα περάσει πολύ καιρό για να διακριθούν όλες οι πραγματικές δυνατότητές του. Οπωσδήποτε, η ανάπτυξη των θερμογράφων αποτελεί σημαντικό σταθμό στην προσπάθεια ανακάλυψης νέων, χωρίς να υποβάλλεται ο άσχετος σε όδυνή χειρουργική επέμβαση.

Από το Νοσοκομείο Παλαιών Πολυτεχνικών, στο Γενικό Ρόζιπερ της Μασαχουσέτης, μεταβιβάστηκαν πληροφορίες και απ' εθνικές σε έναν ηλεκτρονικό «εγκέφαλο», στην Ουάσινγκτον, τα στοιχεία ενός κακοδιαγνώστου, και η διάγνωση με τη βοήθεια τηλεφωνικών από νοσοκομεία. Για την λήψη του καθαρού σήματος, την μεταβίβαση των πληροφοριών και την λήψη της απαντήσεως χρειάστηκαν μόλις 10 λεπτά της ώρας.

Εννοείται ότι η κλινικοδιαγνωστική χρησιμοποίηση του θερμογράφου είναι ακόμη περιορισμένη και θα περάσει πολύ καιρό για να διακριθούν όλες οι πραγματικές δυνατότητές του. Οπωσδήποτε, η ανάπτυξη των θερμογράφων αποτελεί σημαντικό σταθμό στην προσπάθεια ανακάλυψης νέων, χωρίς να υποβάλλεται ο άσχετος σε όδυνή χειρουργική επέμβαση.

Από το Νοσοκομείο Παλαιών Πολυτεχνικών, στο Γενικό Ρόζιπερ της Μασαχουσέτης, μεταβιβάστηκαν πληροφορίες και απ' εθνικές σε έναν ηλεκτρονικό «εγκέφαλο», στην Ουάσινγκτον, τα στοιχεία ενός κακοδιαγνώστου, και η διάγνωση με τη βοήθεια τηλεφωνικών από νοσοκομεία. Για την λήψη του καθαρού σήματος, την μεταβίβαση των πληροφοριών και την λήψη της απαντήσεως χρειάστηκαν μόλις 10 λεπτά της ώρας.

Εννοείται ότι η κλινικοδιαγνωστική χρησιμοποίηση του θερμογράφου είναι ακόμη περιορισμένη και θα περάσει πολύ καιρό για να διακριθούν όλες οι πραγματικές δυνατότητές του. Οπωσδήποτε, η ανάπτυξη των θερμογράφων αποτελεί σημαντικό σταθμό στην προσπάθεια ανακάλυψης νέων, χωρίς να υποβάλλεται ο άσχετος σε όδυνή χειρουργική επέμβαση.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ ΚΑΙ ΡΟΣΚΟΠΙΟ

Στις αρχές του 1963 είχε μεταδοθεί από την Ολλανδία ότι, από την εξέταση 330 περιπτώσεων, μπορούσε να υποτεθεί ότι άτομα που έχουν γεννηθεί τον Φεβρουάριο ή τον Μάρτιο είναι περισσότερο ευπαθή στον καρκίνο. Θεωρητικά, το περίεργο αυτό φαινόμενο είναι δυνατόν να εξηγηθεί με την έλλειψη βιταμίνης «Α». Είναι γνωστό ότι η έλλειψη της βιταμίνης αυτής μπορεί να προκαλέσει ανεπανόρθωτες μεταβολές στα κύτταρα των πνευμόνων. Είναι επίσης γνωστό ότι το γάλα, τόσο της μητέρας, όσο και της αγελάδας, είναι έλλειπες σε βιταμίνες «Α», κατά τους τελευταίους μήνες του χειμῶνος.

Η θεωρία περί καρκίνου, των Ολλανδών επιστημόνων, μπορεί να συνοψισθεί ως εξής: Παιδιά που έχουν γεννηθεί κατά τα τέλη του χειμῶνος είναι πιθανώτερο να πάσχουν από έλλειψη βιταμίνης «Α», παρά τα παιδιά που έχουν γεννηθεί την άνοιξη, το καλοκαίρι ή το φθινόπωρο. Η έλλειψη αυτή προκαλεί μεταβολές στους πνευμόνες, πού, αργότερα, στην ζωή, τους κάνουν ευπαθέστερους στον καρκίνο.

Το επιχείρημα αυτό θεωρήθηκε λογικό και έγινε αντικείμενο μακρών μελετών στο Άντικαρκινικό Ίνστιτούτο του Λονδίνου. Για τον σκοπό αυτό αναδιφώντας οι αρχείοι 5.000 ατόμων που πέθαναν από καρκίνο στην Νότιο Αγγλία, κατά την περίοδο 1959 - 1961. Μέχρι σήμερα έχουν εξετασθεί 2.000 φάκελοι και το αποτέλεσμα είναι ότι «δεν αποκάλυπταν σημαντικές διαφορές μεταξύ των γεννηθέντων και (πάντα με την συνθηματική επιφυλακτικότητα των έρευνών) «δεν υπάρχει επί του παρόντος απόδειξη ότι ο καρκίνος των πνευμόνων εις την χώραν αυτήν έχει σχέσηιν τινα με τον μήνα γεννήσεως».

♦ ♦ ΣΤΗΝ περίφημη αμερικανική «Κλινική «Μάγιο» ενισχύουν την ανάπτυξη ποδών που έχουν μείνει υποτροφικά, ως επί το πλείστον εξ αιτίας παραλυσίας, ενώνοτας απ' ευθείας την μεγάλη άρτηρία με την μεγάλη φλέβα του μηρού. Η μεταβολή αυτή στην κυκλοφορία του αίματος επιταχύνει την ανάπτυξη, ενώ παράλληλα συντελεί ώστε να διπλασιασθεί ή παροχή αίματος από την καρδιά. Φόδοι υπερφορτώσεως της καρδιάς από το «ερασιχίλωμα» αυτό δεν υπάρχουν, όπως έχει αποδειχθεί. Σε περίπτωση κατά την οποία ή επέμβαση αυτή παρουσιάζει δυσμενή αποτελέσματα για ελόκληρο τον οργανισμό, ή φυσιολογική του κυκλοφορία μπορεί να αποκατασταθεί άμεσα.

♦ ♦ ΜΕ ΤΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑ ενός θαλάμου ύψους πέντεσας, που κατασκευάσαν τα Αγγλικά εργοστάσια «Βίκερς», μπορεί να δοθεί στον άρρωστο δευγόνου απ' ευθείας μέσω των ιστών, χωρίς την μεσολάθεση των πνευμόνων. Η πίεση στον θαλάμο δευγόνου, στον οποίο εισάγεται ο ασθενής, φθάνει τις τέσσερις ατμόσφαιρες. Το μέσο αυτό αποδεικνύεται πολύτιμο σε περιπτώσεις παραλυσίας των μυών της αναπνοής, μεγάλης έλλείψεως αιμοσφαιρίνης, καθώς και σε κάθε άλλη περίπτωση οξείας έλλειψως δευγόνου. Οι επιστήμονες εκφράζουν έπιστησ την γνώμη ότι οι φτωχοί σε δευγόνου Ιστού των καρκινωμάτων γίνονται πολύ πιο ευπαθείς στην ακτινοθεραπεία, όταν εμπλουτισθούν με δευγόνου που θα τους παρέχεται με ύψηλή πίεση

♦ ♦ ΣΤΟ ΚΑΖΑΚΣΤΑΝ υπάρχουν τεράστιες φυτείες αγριοπατάτας, από την οποία εξαγωγήται γενετικές όρμονες, σύμφωνα με την μέθοδο του διανοητικού καθηγητού Κούν, του γερμανικού Ίνστιτούτου Μάξ - Πλάνκ. Οι όρμονες αυτές είναι πολύτιμες, μεταξύ άλλων, και για την θεραπευτική του καρκίνου, παρά για την ταξίδι του στην Τασκένδη, ο καθηγητής Κούν αναφέρει ότι οι Ρώσοι ίδρυσαν στην πόλη αυτή ένα ινστιτούτο Ιατρικών έρευνών, που περιλαμβάνει χίλιες θέσεις εργασίας

δέρμα
καθαρό
δροσερό
υγιές

Το πόδι που φορεί
άραχνόφανη κάλτσα δείχνει
ότι το δέρμα είναι
πραγματικά περιποιημένο.

Τακτική περιποίηση
με Nivea προστατεύει
το δέρμα και το δίνει
όλα αυτά που χρειάζεται:
λιπαρά, υγροδημιουργία
συστατικά και την συγγενή
πρός το δέρμα ουσία Εύσερίτ.
Μόνο έτσι διατηρείται
μαλακό, δροσερό, υγιές.

ΑΝΑΘΕΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BIEBERDORF GERMANIA
Η κρέμα Nivea είναι γνήσιον προϊόν του Οίκου μας και ούδεμιαν
άπολύτως διαφορὰν ἔχει με τὴν πωλουμένην ἐν Γερμανίᾳ.

ΛΥΣΕΙΣ

Ο ειδικός συνεργάτης μας έ-
πέτυχε με τὸν συνδυασμὸν τῶν
λέξεων: ΦΑΓΑΝΑ — ΓΟΛΓΟ-
ΘΑΣ — ΣΑΠΟΥΝΙ — ΑΝΑ-
ΠΟΔΙΕΣ, σύνολον 48 βαθμῶν.

Καλυτέρους ἴσως συνδυα-
σμούς νὰ ἐπιτύχουν ἀναγνώσται
μας με δοκιμὰς λέξεων σάν:
ΣΟΦΑΔΕΣ — ΓΑΛΕΟΣ — Α-
ΝΑΓΡΑΦΗΝ — ΣΟΥΝΙΟΝ —
ΣΑΡΓΑΝΑ κλπ.

1. Ἡ κουκούλα τῆς κοπέλλας
διαφέρει στὸ ἐπάνω μέρος. 2.
Ἡ ζακέττα τῆς εἶναι πιδ κοντή.
3. Τὸ λουρί τοῦ μπασουνοῦ στὸ
γάντι τῆς διαφέρει. 4. Τὸ ἐπά-
νω πέδιλό τῆς εἶναι πιδ κοντό.
5. Ὁ τροχὸς τοῦ μπασουνοῦ
διαφέρει στὸν ἄξονα. 6. Ὁ
σκοῦφος τοῦ σκιέρ, στὸ βάθος,
διαφέρει.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΑΠΟΦΑ-
ΣΙΣ — ΜΙ. 2. ΣΕΙΡΗΝΕΣ —
ΜΑΤ. 3. ΙΤΣ — ΤΟΝ — ΒΑ-
ΘΥ. 4. ΤΑ — ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ. 5.
ΙΑ — ΒΗΚ — ΕΥ. 6. ΑΙ —
ΑΤΕΛΕΙΑΣ. 7. ΔΙΣΟΛΑ —
ΤΣΑ.Ι. 8. ΡΕ — ΤΣ — ΝΕΑ —
ΛΑ. 9. ΟΣΑΙ — Ο «ΒΟΓ-
ΓΑΣ». 10. ΕΚ — ΧΕΡΙΑ. 11.
ΠΑΡΑΓΟΝΤΑ — ΠΩ. 12. ΑΧΑ-
ΝΗΣ — Η «ΣΑ.Ι.Σ».

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΑΣΙΤΙΑ —
ΡΟΜΠΑ. 2. ΠΕΤΑΛΙΔΕΣ — ΑΧ.
3. ΟΙΣ — ΑΕΡΑ. 4. ΦΡ (ΦΥ-
ΡΩ) — ΣΒΑΣΤΙΚΑΝ. 5. Α-
ΗΤΗΤΟΣ — ΓΗ. 6. ΣΝΟΡ-
ΚΕΛ — ΟΧΟΣ. 7. ΙΕΝΑ —
ΛΑΝΒΕΝ. 8. ΣΣ — ΒΡΕ —
ΕΟΡΤΗ. 9. ΒΩ — ΙΤΑΛΙΑΣ.
10. ΜΑΝΕΑΣ — ΓΑ. 11. ΜΑ-
ΘΟΥΣΑΛΑ — ΠΙ. 12. ΙΤΥΣ —
ΙΑΣΕΩΣ.

Index

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΠΟΡΦΥΡΟΛΟΓΙΑΣ

♦ Ἡ βελτίωσις εἶναι ὁ μεγάλος ἀγὼνας τοῦ γυναικείου γένους, καὶ ἡ στήλη αὕτη, συμπετισμένη, συνήθως, μεταξύ διαφρίσεων, πού, κα-
τὰ κάποιον τρόπο, ἀφοροῦν τὸ γυναικεῖο παρουσιαστικόν, δὲν μποροῦσε
νὰ μὴν τανισθῇ στὸ ὅλο κλίμα.

♦ Ἀς πάρουμε, π.χ., τὴν πορφυρολογία χειλέων καὶ παρειῶν. Καθὼς
εἶναι γνωστὸ, τὸ πρόσωπο μπερεὶ νὰ εἶναι κόκκινο σὰν τὴν φωτιά ἢ
κόκκινο «σὰν τὴν κεραβίδα», ὅπως εἶπε ἔλεγον οἱ Γάλλοι τοῦ κ. Σαρ-
μπονιέρ. (Δακρύβρεκτη ἢ Ἀδύνα τὸν προπέμπει — καὶ τὰ δάκρυα προ-
δίδουν πάντοτε ἀνακούφιση...).

♦ Λοιπόν, στὸ θέμα μας:

♦ Ἡ ἐρυθρογράφισι τῶν γυναικείων χειλέων εἶναι μιὰ ἀστραπιαία
ἐπιστήμη, πού καταλήγει συνήθως σὲ μιὰ ἐκτροπή. Ἡ πορφυρολογία
ἀπαιτεῖ κάποια ἡρεμία, τὴν ὁποία, φυσικὰ, ποτὲ δὲν διαθέτει ἡ κατὰ
κανόνα ὑπερική Ἀδύνα, πού, καθὼς ξέρουμε, εἶναι φλογιοδής (σὰν
τὶς ντάλιες) καὶ ἐρυθροπεδέμερος (σὰν τὶς πέρδικες). Προσπαθεῖ νὰ
εἶναι ἐπίσης καὶ ροδόχρους, μὰ δὲν τὰ καταφέρνει. Ἡ αἰδὼς καὶ ἡ αἰ-
σχύνη δὲν εἶναι παρὰ νύξια κατάλοιπα τῆς ὀργῆς τῆς...

♦ Ὑπάρχει καὶ ἡ ἀντίληψι πὼς ἡ ἔλλειψι τοῦ ὁρμόνου προδίδει θέλη-
τρο. Αὐτὸ εἶναι ἐσφαλμένο. Οἱ ἀφορίνικτες θαμνίδες τοῦ «Καρσίσιμου»
προδίδουν ἀπλῶς τὴν τεμπελιά τους...

♦ Καὶ νὰ πῆς ὅτι ἡ ἐπιστήμη δὲν προώδευσε; Ἐνα κραγιονάκι, καὶ
τέλειωσε. Πού τὰ βαλάνια μετὰ τὸ ἔγχρωμα λιπάσματα, μετὰ ὅποια
παιδεύονται οἱ ὠραῖες τῶν Ἀρχαίων Ἀθηνῶν. «Ἐπιχρίστοις φύκεισι
τὰς παρειὰς ἐρυθραίνουσιν», λέει ὁ Λουκιανὸς — πράγμα πού μὰς ὑπο-
χρεώνει νὰ ἔχουμε σὲ μεγαλύτερη ὑπόληψιν τὰ... φύκια. «Φύκια σὶ-
δὶ», ὅπου βάζουν αἱ γυναῖκες εἰς τὸ πρόσωπον, ἀποκαλοῦν τὰ παλιά λε-
ξικά αὐτὰ τὰ σημερινὰ Νικολέττα σατανικά παρασκευάσματα, πού
βασίζονται κυρίως σ' ἓνα προϊόν πού λέγεται «μίλτος».

♦ Βέβαια, ἐμεῖς, εἰ τῆς Κεντρικῆς Περιμέτρου, τὸν Μίλτο τὸν ξέραμε
μόνον σὰν ἡμίσεο τοῦ «Ὀλύμπου» ἢ, τὸ πολὺ, καὶ τοῦ... «Ὀτοκλάμπ»!
Καιρὸς, λοιπόν, νὰ μάθουμε πὼς εἶναι ἀπαλλαγὴ τοῦ ὀρυκτοῦ αἵμα-
τός, χρησιμοποιομένη πρὸς ἐρυθρὰν χρώσιν. Ὡστε ἔρβοι εἶναι
πλέον οἱ ὅροι «μεμιλτωμένη Ἀλεξάνδρα» ἢ «μιλτόχρους Κυλλήνη»...

♦ Αὐτὰ εἶναι τὰ πολὺ οἰκογενειακά μας. Ἀς περάσωμε στὰ ἐγκυκλο-
παιδικά:

♦ Οἱ Γάλλοι, προικισμένοι με ἀχαλίνωτη φαντασία, ἀναφέρουν καὶ
κόκκινους γαϊδάρους («ἀν ρούζ»). Κάτι προϊσταμένους, λέει, πού ἐ-
ξοργίζονται πολὺ νωρὶς τὸ πρωῒ. Ἐφ' ὅσον ὅμως οἱ προϊστάμενοι, στὸ
ἀθηναϊκὸ Κεντρικὸ Τετράγωνο, πηγαίνουν στὰ γραφεῖα τοῦ ἀργα-
τοῦ πρωῒ, νομίζω πὼς μποροῦμε νὰ ἀντιπαρέλθουμε τὸ λεπτὸ αὐτὸ ση-
μεῖο...

♦ Τὸ θέμα, ἄλλωστε, εἶναι γενικώτερο: Τὰ μὲν χεῖλη πρέπει νὰ εἶναι
κόκκινα, ἀλλὰ πρέπει ἢ δὲν πρέπει νὰ κοκκινίζουν αἱ παρειαί;

♦ «Αἰδοῦς ἐνεπιμπλάτο, ὥστε καὶ ἐρυθραίνεσθαι», λέει ὁ Ξενοφών.
Πὼς ἄλλαξαν, ὅμως, οἱ καιροί!...

♦ Νὰ περιμένουμε ἀπὸ μιὰ τελειόφοιτο τοῦ «Ἀρσενείου» ἢ τῆς «Ἀ-
νατόλιας», στὴν ὁποία αὐτὸ τὸ «ἐνεπιμπλάτο», ἔτσι κι ἄλλως, φέρνει
ναυτία, νὰ τὸ παρακολουθήσῃ καὶ στὶς αἱμολογικὰς τοῦ παραλλαγῆς;

♦ Ἀν ζητοῦσαν τὴν γνώμη τοῦ γράφοντος, ἀλλοῦ νομίζω ὅτι τοῦτο
τὸν καιρὸ λείπει τὸ κόκκινο. «Μάστιγι νῶτα φοινιχθεῖσαι», εἶναι μιὰ
σοφόκλειος ἐπιγραφή, κι αὐτὸ πιστεύω πὼς χρειάζονται μερικὲς φετι-
νὲς θαμνίδες τοῦ «Ντόναλντ Σκότς Κλέμπ» καὶ τῆς «Ἀθηναίας».

♦ Γιατὶ αὐτές, ὡς συνήθως, τὸ πᾶν στὴν ἄλλη ἄκρη...

♦ Δὲν βάζονται — πασαλείβονται!...

♦ Εἴπαμε ὅτι εἶναι ὠραῖο χρῶμα τὸ κόκκινο. Εἶναι τὸ χρῶμα τῆς νεο-
λαίας καὶ ὑποδύοι νιάτα, ὀρμή, δύσμη, γι' αὐτὸ καὶ τὸ υἱοθέτησαν
ὅλα τὰ καθεστῶτα τῆς ὁρμῆς, ἀλλὰ γι' αὐτὸ κατάντησε, συχνά, νὰ εἶ-
ναι καὶ σύμβολο τῆς βίας.

♦ Νὰ μετρήσῃ ἡ εὐχή, ποτὲ μου δὲν μπόρεσα νὰ καταλάβω τί προ-
παεῖ νὰ προσελκύσῃ ἡ ὁραδινὴ Ἀθηνᾶς:

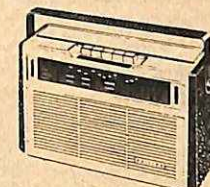
♦ Τὴν ὀρμή;

♦ Ἡ τὴν βία;

ΦΟΡΗΤΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ

με τρανζίστορς

ΦΙΛΙΠΣ

L3X14T

L2X15T

L1X16T

L4X20T

Λειτουργοῦν σὲ ὅλα τὰ μήκη κύματος,
εἶναι μοντέρνα σὲ γραμμή, θαυμαστὴς
ἀποδόσεως, καὶ προπάντων οἰκονομικά.

καὶ γιὰ σᾶς...

EL 3541

Οἰκογενειακὸ μοντέλο,
4 μαγν. ἐγγραφῶν,
ἀπαράλητο στὸ σημερινὸ
μοντέρνο σπῆτι. Δρχ. 4.500

EL 3549

ΝΕΟ μαγνητόφωνο θαυμαστὸ
ἐπίτευγμα τῆς ΤΕΧΝΙΚΗΣ - 63,
4 μαγνητικῶν ἐγγραφῶν καὶ
μετὰ τὴν 4η ΤΑΧΥΤΗΤΑ πού
σᾶς ἐπιτρέπει συνεχῆ μουσικὴ
ἀπόλαυση 32 ὥρῶν.

Δρχ. 6.500

EL 3586

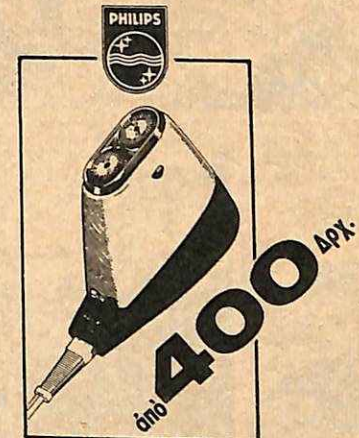
ΝΕΟ Φορητὸ μαγνητόφωνο μετὰ
τρανζίστορς. Ἀπλούστατο
σὲ χρῆσι καὶ μετὰ μεγάλη διάρ-
κεια ἐγγραφῆς. Συνδυάζεται μετὰ
μικρόφωνο, ραδιόφωνο καὶ
χωριστὸ μεγάφωνο.

Δρχ. 3.800

Μαγνητόφωνα ΦΙΛΙΠΣ

καὶ γιὰ σᾶς...
ΗΛ. ΕΥΡΙΣΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ
ΦΙΛΙΠΣ
PHILISHAVE

Ευρίζουν ἀπαλότερα, γρηγορότερα,
τελειότερα ἀπὸ κάθε ἄλλη!

καὶ γιὰ σᾶς...

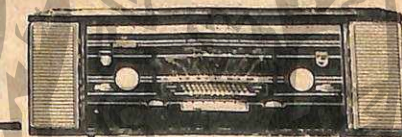
...ἓνα νίκ-απ
AG 1125

...ἓνα ἠλεκτροφῶνο
AG 4756

...ἓνα ραδιόφῶνο
B7 X14A

ΦΙΛΙΠΣ

Καὶ γιὰ σᾶς ἓνα νίκ-απ, ἓνα ἠλεκτροφῶνο, ἓνα ραδιόφῶνο ΦΙΛΙΠΣ ἀπὸ τὴν
νέα σειρά τῶν μοντελῶν 63-64. Σᾶς ἐξασφαλίζουν τὴν ἀρίστη μουσικὴ ἀπό-
λαυσιν, τὴν πιστότητα τοῦ ἡχοῦ, τὴν τελειὰ ἀναμετάδοσιν!

Καὶ μὴν ξεχνᾶτε ὅτι τὰ νίκ-απ καὶ τὰ ἠλεκτροφῶνα ΦΙΛΙΠΣ, ἐφοδιασμένα μετὰ στερεοφωνικὰς
κεφαλὰς καὶ θελόντα ἀπὸ ΔΙΑΜΑΝΤΙ, σᾶς ἐξασφαλίζουν ἀπεριόριστον διάρκειαν ζωῆς τῆς θελόνης καὶ
δὲν φθείρουν τοὺς δίσκους.
ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ ΓΝΗΣΙΕΣ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΕΣ ΒΕΛΩΝΕΣ ΦΙΛΙΠΣ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Πρὸς ὅλους τοὺς
 καλοὺς μας φίλους
 εὐχόμεθα ὀλοψύχως
 εὐτυχισμένο καὶ χαρούμενο
 τὸν καινούργιο Χρόνο

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΛΕΩΦ. ΣΥΓΓΡΟΥ 42 ΤΗΛ. 911.528

'BLACK & WHITE' SCOTCH WHISKY
 "BUCHANAN'S"

JAMES BUCHANAN & CO. LTD. · GLASGOW AND LONDON